

וועדת תכנון ובניה – תמליל

מספר הוועדה : 17

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2 קומה 6

תאריך הוועדה : ד' בכסלו תשפ"ה (05.12.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : מיכל כהן

שעת תחילת הוועדה : 11:00

שעות סיום הוועדה : 13:03

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

תיק 293761

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה, היום יום חמישי, ד' בכסלו תשפ"ה, 05.12.2024,

ישראל קלרמן:

תגיד מספר גם.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

לא, מספר הוועדה.

אליעזר ראוכברגר:

אה, בסדר, אוקי. נוכחים, רונית אחדות, נכון? יופי, ברוכה הבאה לוועדה.

ישראל קלרמן:

מה מצחיק?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, הוא צוחק, זכותו. מה אתה רוצה ממני? מה, אני עורך דין (לא ברור)?

ישראל קלרמן:

זה לא יפה.

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא יגיד, מה הוא יצחק. בוא, ישראל, די, בוא, תן לאנשים להתבטאות. הוא רוצה להתבטאות באמצעות צחוק. זכותו. יוסי חביליו, צחי בריס, הרב יהודה פרוידינגר,

יוסי חביליו:

יסתיים הדיון אני אתקשר אלייך.

דובר לא מזוהה:

הרב.

ישראל קלרמן:

הרב.

דוברת לא מזוהה:

הרב אדיר שוורץ.

אליעזר ראוכברגר:

החבר אדיר שוורץ,

דוברת לא מזוהה:

הרב הגאון.

אליעזר ראוכברגר:

דור?

דור לוי:

דור לוי,

יהודה פרוידינגר:

דור לוי.

אליעזר ראוכברגר:

דור לוי, סליחה.

אדיר שוורץ:

הרב.

אליעזר ראוכברגר:

דור לוי.

אדיר שוורץ:

הרב.

אליעזר ראוכברגר:

הרב הגאון. ישראל קלרמן, יוחנן וייצמן,

ישראל קלרמן:

ואנחנו לא רבנים. אתם רבנים ואנחנו לא.

אדיר שוורץ:

שליט"א.

אליעזר ראובברגר:

אנוכי יושב ראש הוועדה, אה, וכמובן גם,

יהודה פרוידינגר:

אריאל גולן.

ישראל קלרמן:

גולן.

יהודה פרוידינגר:

אנחנו רק רוצים לפני שמתחילים את הדיון לשבח,

אליעזר ראובברגר:

אתה מוכן רק להגיד לי, לתת לי להגיד לי את השם שלו?

יהודה פרוידינגר:

לשבח את הרב קלרמן על הניהול,

אליעזר ראובברגר:

אתה רוצה, אתה רוצה לתת לי,

ישראל קלרמן:

גולן אריאל.

אליעזר ראובברגר:

להגיד את השם שלו?

יהודה פרוידינגר:

אמרת, אמרת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה אמרת. אני עוד לא אמרתי, אני באתי להגיד אותם קפצתם.

יהודה פרוידינגר:

אה.

אליעזר ראוכברגר:

אריאל גולן וחברי הוועדה, לא חברי הוועדה, נוכחים גם דרג מקצועי,

יוסי חביליו:

רגע, אותי רשמת?

אליעזר ראוכברגר:

בטח. אתה אפילו לא שומע כי אתה בטלפון.

יוסי חביליו:

התקשרו,

אליעזר ראוכברגר:

מיכל ואילנית,

יוסי חביליו:

אמרתי להם להתקשר יותר מאוחר.

אליעזר ראוכברגר:

וגבריאלי וניר מרגלית, איכות סביבה, שאני מאד שמח שהוא פה כי החלק המרכזי אולי ממה שבגללו דחינו את,

ישראל קלרמן:

ההכרעה.

אליעזר ראוכברגר:

ההכרעה זה היה בגלל נושא של איכות סביבה. יהודה, מה רצית?

יהודה פרוידינגר:

להגיד ש-, קודם כל ברוך רופא חולים שחזרת,

יוסי חביליו:

מה, היית חולה? לא ידעתי.

אליעזר ראוכברגר:

לא לגמרי, אבל בסדר.

יהודה פרוידינגר:

היינו, הרב קלרמן,

אליעזר ראוכברגר:

מקווה שעוד כמה ימים (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

הרב קלרמן ניהל אתמול דיון בצורה מעולה.

אליעזר ראוכברגר:

אין ספק, זה היה ברור מראש.

צחי ברים:

רואים שהוא לא היה (לא ברור).

יהודה פרוידינגר:

שיהיה בפרוטוקול את המחמאות על הניהול.

אליעזר ראוכברגר:

ברור מראש. טוב, חברים, אנחנו בשבוע שעבר, שניה,

יוסי חביליו:

לא, אני רוצה להגיד משהו מקדמי.

צחי ברים:

רואים שלא היית בסוף.

אליעזר ראוכברגר:

אז שניה, אני רוצה להציג רק על מה הדיון.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) שסתם התגעגענו לאמי.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו, אנחנו, זה גם כן. אנחנו בשבוע שעבר קיימנו דיון, אנחנו בשבוע שעבר קיימנו דיון ארוך בנושא של,

אמי ארבל:

בגין.

אליעזר ראוכברגר:

בנושא המונח לפנינו, תכנית שמספרה 293761, התנגדויות למה שנקרא קירוי בגין. היה פה דיון ארוך, היה פה דיון ממצה, נשמעו פה ההתנגדויות, יש חברים שלא היו, לכן אני מבקש מאמי שיחזור על ההתנגדויות, שיחזור על הנימוקים של הדרג המקצועי ובסוף אני ביקשתי מכל החברים לקבל את הצעתי ולדחות את ההכרעה, היא התקבלה פה אחד, בגלל הנושא של איכות סביבה ובעיקר בנושא של הארובות, ארובה לתקופת הביניים, 15 מטר, היה הצעה שאולי יבנו את המלון עם הארובה הגדולה לפני כן. היו פה כל מיני הצעות כבנייה ראשונה, להכניס את זה בשלבויות. היו הרבה הצעות שעלו כאן, והיה כאן גם המשרד לאיכות הסביבה והיה פה ניר והתגלה ביניהם איזשהו גם סוג של פרשנות שונה על הדברים.

יוסי חביליו:

מחלוקת. זה לא פרשנות.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע אם מחלוקת, אני, אני קורא לזה, אתה תגיד את מה שאתה רוצה. אל תשים לי בפה את מה שאני רוצה לומר, יוסי.

יוסי חביליו:

לא, אני אגיד את מה שאני רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה, זכותך, אתה חבר וועדה, זכותך להגיד כל מה שאתה רוצה, זה בסדר. אבל אל תשים לי בפה את מה שאני לא אומר. אני אומר איך שאני רואה את זה ואיך שאני מבין את זה, כי גם ניר אמר בסדר, רק הוא הוסיף עוד הערות ובסוגריים למה שהוא אמר, הוא לא אמר נייט, נייט. הוא לא אמר

את זה. הנה, ניר מאשר את זה גם כן. עכשיו, אנחנו לכן אמרנו שאנחנו דוחים את ההכרעה והיום אנחנו מקיימים את הישיבה שבוע ויום לאחר מכן בשביל לשמוע את התשובות של איכות הסביבה, את התשובות של אמי, ואם ירצה מהנדס העיר גם להגיע גם כן כמובן שהוא יוכל לבוא ולשמוע את ההערות של החברים על התשובות שלהם, בעיקר בנושא של איכות הסביבה. רק לפני שאנחנו נכנסים לנושא של איכות סביבה יש פה לפחות שלושה חברים שאני רואה כאן שנמצאים, אולי ארבעה, שלא היו בדיון הקודם. ובשביל שהם ידעו על מה אנחנו מדברים, בשביל שהם יבינו, אני לא אומר, לא לפתוח את הכל עוד פעם מחדש ולקיים את הדיון של השעתיים שלוש שהיה לנו פעם קודמת, אלא בצורה מתומצתת אני מבקש מאמי שיציג את ההתנגדויות המרכזיות, הראשיות, יש פה הרבה התנגדויות שחוזרות על עצמן,

יהודה פרוידינגר:

שיציג את הפרויקט.

אליעזר ראובברגר:

שיציג את הפרויקט ואת ההתנגדויות. הפרויקט הוא לא כזה מורכב. וכמובן את עמדת הדרג המקצועי, ואחר כך כל חבר וועדה שרוצה לומר את דעתו, נשמע כמובן גם את ניר ואת אמי בנושא של איכות הסביבה שבגללו דחינו את ההכרעה, ואחר כך כל חבר וועדה שירצה לדבר בשמחה רבה, רק אני מבקש דבר אחד. בכבוד אחד לשני, לא להיכנס אחד לדברי השני, ולתת לכל אחד לדבר. אני מפנה את זה לכולם ללא הבדל, לא למישהו אחד ספציפי ולא לשניים ספציפיים אלא לכולם. כל מי שרוצה לדבר יקבל רשות דיבור, אני לא אסתום את הפה,

דובר לא מזוהה:

בלי הגבלה?

אליעזר ראובברגר:

לאף אחד.

יוסי חביליו:

יהודה,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא בלי הגבלה. בוא, בגבול הסבירות. בוא, לא נלך עכשיו לתת נאומים עד שבת, בוא, היום יש, עוד כמה שעות יש שבת. ו-, יוסי, ואני רק מבקש, בכבוד הדדי. כן.

דובר לא מזוהה:

שלום וברכה,

יוסי חביליו :

כבוד היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר :

כן.

יוסי חביליו :

אני מבקש לדבר עכשיו טענה מקדמית.

אליעזר ראוכברגר :

טענה מקדמית, בבקשה.

יוסי חביליו :

טוב, אני מוקלט?

אליעזר ראוכברגר :

בוודאי, הכל מוקלט.

יוסי חביליו :

(לא ברור) אני מוקלט?

אליעזר ראוכברגר :

לא, אני מבקש שאותך לא יקליטו. את כולם כן, אותך לא. יהודה, אל תענה לו, נו בחייך. הוא יודע, נו מה.

יואל אבן :

מה שלומך?

אמי ארבל :

(לא ברור) מצלמה פה, פה ופה,

יוסי חביליו :

טוב, אני מבקש להקשיב לי,

אליעזר ראוכברגר :

כן.

יוסי חביליו:

ויכול להיות גם שנצטרך לעשות הצבעה על זה. אני שלחתי מכתב לכבוד היושב ראש ויש לי אפילו אישור שזה נמסר אתמול בשעה 11:15 בלשכה שלו.

אליעזר ראוכברגר:

אין לך אישור שזה נמסר.

אריאל גולן:

זה לא הגיע ליושב ראש, היושב ראש בכלל לא מכותב. במיילים הוא לא מכותב.

אליעזר ראוכברגר:

יש לך אולי מזכירה שלך שאמרה לך שזה נמסר.

יוסי חביליו:

למה לא מכותב? הוא המכותב הראשי, תקרא.

אריאל גולן:

במיילים הוא לא מכותב.

יוסי חביליו:

בסדר, כי הוא קיבל ביד.

אריאל גולן:

לא, במיילים הוא לא מכותב.

יוסי חביליו:

טוב, אני (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני לא הייתי פה בכלל.

יוסי חביליו:

שניה.

אריאל גולן:

גם וייצמן שלח,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא לא היה פה.

יוסי חביליו:

רגע. זה לא הבעיה, מה זה, הלשכה שלו צריכה לשלוח לו.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מכותב.

יוסי חביליו:

רגע, שניה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) של חביליו לא קיבלת?

אליעזר ראוכברגר:

וגם אין לך אישור. יש לך חתימה של המזכירה שלך, היא יכולה להגיד לך גם שהיא הייתה אתמול,

יוסי חביליו:

אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

באנטרקטיקה. מה.

יוסי חביליו:

אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

הכל היא יכולה.

יוסי חביליו:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן. אבל קדימה, אמרתי לך דבר אחד, תקבל תשובה,

יוסי חביליו:

מאה אחוז.

אליעזר ראוכברגר:

מסודרת על המכתב הזה. לצערי רק ראיתי אותו אתמול בלילה באחת עשרה, משהו כזה, כשאתה שלחת לי אותו בוואטסאפ, עד אז לא ראיתי, בעקבות זה שוייצמן אמר לך שאני לא קיבלתי.

צחי בריס:

11: 15.

אליעזר ראוכברגר:

וייצמן אמר לך,

צחי בריס:

בלילה ב-15: 11.

אליעזר ראוכברגר:

במסגרת השותפות, השיתוף פעולה בינך לבין וייצמן הוא אמר לך שאני לא קיבלתי את המכתב, ואז שלחת לי אותו בוואטסאפ באחת עשרה בלילה אתמול. מצטער, עם כמות המשככי כאבים שהייתי, אז לא היה לי אפשרות אפילו לענות לך,

יוסי חביליו:

אז אני, אני אחזור, אז לכן,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לענות לך בצורה מסודרת בכתב,

יוסי חביליו:

כמו שכתבתי,

אליעזר ראוכברגר:

שכל החברים יקבלו את זה.

יוסי חביליו:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יוסי חביליו:

אז החברים, מי שלא קיבל,

אליעזר ראוכברגר:

ואתה תצטער על זה ששלחת את המכתב.

יוסי חביליו:

בסדר, זה עוד נראה אם אני אצטער או לא, וימים יגידו. שניה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה, יוסי.

יוסי חביליו:

אני מבקש מכולם גם להקשיב לי, כי יכול להיות שזה דבר שצריך להצביע עליו. לייזר,

ישראל קלרמן:

הצבעה קובע היושב ראש.

יוסי חביליו:

לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

אליעזר,

ישראל קלרמן:

את ההצבעה אתה קובע אבל.

אליעזר ראוכברגר:

אני, בוא נראה, אני לא יודע מה הוא רוצה. על מה הצבעה?

ישראל קלרמן:

הוא רוצה להצביע על זה.

אליעזר ראוכברגר:

מאיפה אני יודע על מה הוא רוצה להצביע? אני לא יודע על מה.

יוסי חביליו:

אני, אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

על זה, מה זה על זה הזה?

יוסי חביליו:

בסדר. אז הנה אני מסביר מה זה על זה הזה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) יוסי, תזוז קצת, תעשה טובה. אנחנו,

יוסי חביליו:

חבר'ה, תנו לי לדבר. אתם רואים, לא נותנים לי.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) בצורה כזאת.

יוסי חביליו:

אתה מפריע לי מההתחלה.

ישראל קלרמן:

אדיר,

יוסי חביליו:

אחרי זה, היושב ראש אמר לדבר בצורה מכובדת, אז זה גם היה אליך.

אליעזר ראוכברגר:

חד משמעית. על כולם ללא הבדל, גם על עצמי.

יוסי חביליו:

אז אני מדבר בצורה שקטה ומכובדת, ומבקש שלא יפריעו לי.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה. בבקשה, יוסי.

יוסי חביליו:

אני אומר שברמה הטכנית אני פניתי במכתב, מה שאני הולך להגיד עכשיו כתבתי במכתב אתמול או שלשום, נמסר אתמול ביד ללשכה של יושב ראש הוועדה אליעזר ראוכברגר, ונשלח במייל גם לאחרים וגם לדרג מקצועי וגם לאנשי הוועדה המחוזית. אז זה קודם כל ברמה הטכנית. והמזכירה שלי אמרה לי, לא חתמו אבל אישרו את הקבלה. אבל עכשיו בוא נדבר לגופו של עניין. מה שאני מבקש, וזה עדיין רלוונטי. יהודה, יהודה, תקשיב לי, אולי תשתכנע? אני ביקשתי לדחות את הדיון הזה בשביל לזמן את אנשי המינהל הקהילתי ונציגי המתנגדים לטעון לפני הוועדה. עכשיו אני, יש לי דעה עקרונית ואמרתי אותה כמה פעמים, שצריך לזמן את המתנגדים גם לדיון הוועדה. אני יודע שדעתי לא התקבלה על ידי היושב ראש למרות שזה היה פעם נהוג, וכרגע אני לא מתמקד בטענה הכללית שלי, שאני חושב שאנחנו מזלזלים בסיפור ולא שומעים אותו. אולי אמי מקריא לנו את עיקרי הדברים והם כתובים. יש הבדל דרמטי בין מצב שהדברים הם כתובים לבין מצב שהבן אדם מגיע, והראיה לכך שבתכניות חשובות מגיע לפה מהנדס העיר יואל אבן, ואני לא אומר את זה נגדו כמובן, יואל, אל תתבאס, אבל אם זה חשוב לך אתה חושב שאם תהיה פה ויהיה דו שיח ותוכל להגיב אז כנראה יותר תשכנע, ולכן אני חושב שגם זה שהמתנגדים לא נותנים להם לבוא אז זה פוגע בזכות שלהם ופוגע בטיב ההחלטה שלנו. אבל זה אני אומר, יואל,

יואל אבן:

איך זה קשור למיקום שלו פה? רק אני רוצה להבין. גם (לא ברור) אני רואה גם את הפוסטים שלך ואת,

יוסי חביליו:

אני אסביר.

יואל אבן:

את ההודעות שלך.

יוסי חביליו:

שניה. רגע, הוא שאל אותי שאלה, כבוד,

יואל אבן:

(לא ברור) הודעות,

יוסי חביליו:

שניה,

יואל אבן:

(לא ברור) .

יוסי חביליו:

אני אסביר לך איך זה קשור,

יואל אבן:

אני סומך על הצוות הזה (לא ברור) ,

יוסי חביליו:

הבנתי. יואל, שאלת שאלה,

יואל אבן:

ומגיע לשיבות חשבות (לא ברור) ,

יוסי חביליו:

כנראה שלא הסברתי את עצמי, אז אני אסביר איך זה קשור למה שאמרתי לגבי,

אליעזר ראובברגר:

דרך אגב, יוסי, גם אתה מגיע רק למה שאתה רוצה להגיע, אתה לא מגיע להכל, אז גם הוא מגיע למה שהוא רוצה,

יוסי חביליו:

בסדר, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

ולא מגיע להכל.

יוסי חביליו:

אבל אליעזר,

יואל אבן:

אני מגיע למקומות חשובים.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

נכון, אבל,

יואל אבן:

(לא ברור) לעיר, מה זאת אומרת?

יוסי חביליו:

שניה. אני מצטער, כנראה שלא הסברתי את עצמי.

יואל אבן:

(לא ברור) לפרויקט כזה.

יוסי חביליו:

אפשר לתת לי לדבר?

יואל אבן:

כן, כן.

יוסי חביליו:

אני שמח דווקא על מה ששאלת אותי, כי כנראה שלא הבהרתי את עצמי. לא הבאתי ביקורת אם אתה כן מגיע או לא מגיע, אמרתי את מה שאתה אומר, שיש תכנית שחשובה לך, יואל אבן, אז אתה,

יואל אבן:

לא לי, לעיר.

יוסי חביליו:

לעיר לדעתך, אוקי? בסדר, בוא. אז אתה לא מסתפק בצוות המקצועי הנאמן שלך, כמו שאתה אמרת שאתה סומך עליו, ואתה לא מסתפק בחוות דעת מהנדס העיר הכתובה והמפורטת שעומדים לצידך אנשי מקצוע רבים, אלא אתה טורח ומגיע לפה. כלומר, אפילו אתה יואל אבן כנראה חושב שכאשר אתה נמצא פה ויכול להשפיע ויכול לענות על שאלות ויש אינטראקציה, הסיכוי שתשכנע הוא יותר גבוה, כי אחרת סביר להניח שלא היית משחית את זמנך. עכשיו, את כל זה אמרתי לא בביקורת עליך, שיכול להיות לי ביקורת על תכנית זו או אחרת. אמרתי, אתם לא מקשיבים לי, חבר'ה. שכאשר המתנגדים לא נמצאים פה, בכל תכנית, אבל תיכף נדבר על התכנית הספציפית הזאת, ואנחנו מסתפקים בזה שאנחנו קוראים את ההתנגדות שלהם ואין את האינטראקציה, שאגב לא תמיד זה ההתנגדות, זה רק תקציר, ומי שרוצה שילך ויקרא את הכל והם יכולים להיות פה ולהשלים ולהשיב ולהגיב. אני חושב שזה נותן להם נחיתות וזה לא הוגן, וזה אני אומר באופן כללי. והעובדה שאתה הגעת מראה שמי שמגיע יש לו יתרון. גם אני חושב את זה, שיש לי תכנית חשובה אז אני לא חושב, אני גם לא עולה בזום ולא מסתפק במדיה הכתובה, אני מגיע לדיון של הוועדה ומסתכל להם בעיניים ומדבר.

אליעזר ראובברגר:

למה אתה לא עולה בזום, אתה לא עולה בזום כי אין זום.

יוסי חביליו:

לא פה, במחוזי אני מדבר.

אליעזר ראובברגר:

אה, במחוזי.

יוסי חביליו:

הטענה היא שהגעה בעל פה משפרת את המצב, ואין על זה מחלוקת. ולכן אני חושב שצריך להביא את המתנגדים קבוע לפה. עכשיו, זה נושא גדול שכבר העליתי אותו ונדחיתי, אבל אני חושב שבתכנית הזאת של קירוי בגין ישנם נימוקים מיוחדים מדוע צריך לדחות את הדיון ולאפשר להם להגיע, ולמצער לשמוע את הבן אדם שכבר נמצא פה.

אליעזר ראובברגר:

טוב, אמי,

יוסי חביליו:

ולחלן הנימוקים.

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

יוסי חביליו:

תן לי, עוד לא סיימתי, אני מתחיל להסביר למה.

אליעזר ראוכברגר:

עוד שתי דקות וזהו.

יוסי חביליו:

לא, לא, אני מבקש,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, בוא, בוא, נו,

יוסי חביליו:

לא. אתה מזלזל בי.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, יוסי, זה לא תכנית כבקשתך.

יוסי חביליו:

אתה, לא, אבל זכותי לדבר.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא תכנית, זכותך לדבר אבל עם הגבלת זמן.

יוסי חביליו:

זה תכנית גדולה, עשית ישיבה, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

עם הגבלת זמן. לא, לא ללא הגבלת זמן.

יהודה פרוידינגר:

הוא אומר לך זה טענה מקדמית,

יוסי חביליו:

בסדר.

יהודה פרוידינגר:

יש לו עוד,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, יש לך עוד שתי דקות.

יוסי חביליו:

(לא ברור) לא להפריע לי,

אליעזר ראוכברגר:

יהודה, אל תפריע לי, יהודה, אני לא צריך עזרה. עוד שתי דקות וזהו.

יוסי חביליו:

חמש דקות, לא שתי דקות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, חמש דקות אז זה על חשבון הדיבור אחר כך.

יוסי חביליו:

לא על חשבון הדיבור.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אתה לא יכול לדבר מתי שאתה רוצה וכמה שאתה רוצה, זה לא עובד.

יוסי חביליו:

אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אתה ניצלת את זמנך בפעם הקודמת עד תום.

יוסי חביליו:

רק הזמן הזה, לא, גם היום אני אנצל.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי שלא, אני אמרתי שכל אחד יקבל זכות דיבור,

יוסי חביליו:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא בלי הגבלה. לא בלי הגבלה.

יוסי חביליו:

שניה, אז אמרתי לך עוד חמש דקות אבל תן לי לדבר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה נימקת כבר למה אתה רוצה,

יוסי חביליו:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

להביא את המתנגדים.

יוסי חביליו:

לא נימקתי, עכשיו אני מנמק.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה, נימקת, יש פה אחד שלא הבין,

יוסי חביליו:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה רוצה להביא מתנגדים?

יוסי חביליו:

אמרת ש-,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, בחיך.

יוסי חביליו:

טוב, אז תן לי, רק הדיון הזה, תספור לי את החמש דקות נטו.

אדיר שוורץ:

בשונה מיו"ר הוועדה אנחנו קיבלנו את המכתב, קראנו אותו.

יוסי חביליו:

שניה, אדיר, אדיר, עם כל הכבוד,

אדיר שוורץ:

רוץ.

יוסי חביליו:

תיתן לי את הכבוד המגיע לי, אפילו אם אתה פה במקרה בעד התכנית.

אדיר שוורץ:

אתה מקבל פה הרבה,

יוסי חביליו:

זה עניין של היחס ממך,

אדיר שוורץ:

אתה מקבל פה הרבה הרבה כבוד.

יוסי חביליו:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

יותר מדי.

יוסי חביליו:

לא מספיק. אז תשב בשקט.

אדיר שוורץ:

קדימה.

יוסי חביליו:

אני הסברתי למה באופן כללי צריך לתת למתנגדים להיות פה. עכשיו אני עובר, אליעזר ראוכברגר, תקשיב לי בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אתה גם תכריח אותי מה לעשות? אולי תכריח אותי מתי לנשום, מתי לדבר, מתי לשבת, מתי לעמוד? בוא הנה, דבר וזהו.

יוסי חביליו:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

עם כל הכבוד.

יוסי חביליו:

(לא ברור) לדבר עם מישהו אחר,

אליעזר ראוכברגר:

דבר, אני אעשה מה שאני רוצה. אתה לא תחייב אותי מה לעשות.

אריאל גולן:

תעשה מה שאתה רוצה.

יוסי חביליו:

זה לא מכובד. בקיצור,

אליעזר ראוכברגר:

ולהגיד לו שבשקט זה כן מכובד. הבנתי.

יוסי חביליו:

כי הוא מפריע. הוא אומר לי לשתוק.

אליעזר ראוכברגר:

אה, הבנתי, הבנתי. הוא סגן ראש עיר בדיוק כמוך.

יוסי חביליו:

אז מה? אבל שייתן לי את הכבוד,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

אדיר שוורץ:

די כבר, אתה רבע שעה (לא ברור) לדבר. תדבר כבר, יוסי.

אליעזר ראוכברגר:

לא אומרים לחבר שב בשקט.

אדיר שוורץ:

עם כל הכבוד, אני פיניתי, אני עזבתי את אבא שלי,

אליעזר ראוכברגר:

עם כל הכבוד.

אדיר שוורץ:

בכימותרפיה כדי להגיע לפה בגלל המופע שלך. אז אתה אלף תדבר בכבוד, ובית, תדבר כבר. תדבר כבר.

יוסי חביליו:

אל תצרח. אני מאחל לכולם,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא? (לא ברור) שב בשקט,

אדיר שוורץ:

תדבר כבר.

יוסי חביליו:

אל תצרח.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא,

אדיר שוורץ:

גם לי יש גבולות,

יוסי חביליו:

גם אני פיניתי,

אליעזר ראוכברגר:

לא מבין.

אדיר שוורץ:

תפסיק לדבר על לדבר ותתחיל לדבר.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא איזה זאטוט מהשוק שאתה מדבר אליו שב בשקט,

יוסי חביליו:

לא דיברתי (לא ברור) ונגדך,

אליעזר ראוכברגר:

כאילו הוא איזה אני לא יודע מה.

אדיר שוורץ:

לא דיברת עליי ונגדי?

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, די,

אדיר שוורץ:

ולא (לא ברור) את כל תושבי בית הכרם על התכנית הזאת?

יוסי חביליו:

שניה, שניה. אז בסדר, אולי זה הבעיה שלך.

אדיר שוורץ:

אה, אולי זה הבעיה. סע, דבר כבר.

יוסי חביליו:

בסדר.

אדיר שוורץ:

תודה רבה.

יוסי חביליו:

עם כל הכבוד, ואני מאחל החלמה מהירה לאבא שלך.

אדיר שוורץ:

אה, תודה רבה.

יוסי חביליו:

גם אני ביטלתי תכניות,

אדיר שוורץ:

אני בטוח, בוא תשלח מכתב לרפואת אבא שלי, אולי זה יעזור. כמו שזה לא יעזור פה זה לא יעזור פה.

אליעזר ראוכברגר:

די, אדיר, אדיר, עזוב, לא אתה ולא אני נשנה אותו. זה מה יש לנו בעוונותינו הרבים. קדימה. הלאה.

דובר לא מזוהה:

זה אחד הדברים הכי טובים שיש לך.

יוחנן וייצמן:

תעשה תשובה.

אדיר שוורץ:

יאללה, נו.

יוסי חביליו:

לענייננו, מער לנימוק הכללי מתי צריך להזמין את המתנגדים, אני חושב שהדבר הזה הוא מתחזק במקרה הזה, וזה אני אסביר למה. וזה הייתי אומר, משלוש סיבות מוצקות. הסיבה הראשונה והמרכזית, שלמעשה מי שמגיש את התכנית הזאת ומי שתומך בה זה עיריית ירושלים. מי שרשום זה הרל"י, ויכולים להגיש, לא יכולים להגיש תכנית, אני לא נכנס לזה עכשיו. ומי שרשום כיום זה עיריית ירושלים, והנה אנחנו רואים פה גם את מהנדס העיר בכבודו ובעצמו וגם כל הלחצים האחרים שמופעלים. אז אני חושב שברגע שאנחנו בפורום שנמצא בעיריית ירושלים, וועדת המשנה מורכבת מחברי מועצה, ונמצא פה מהנדס העיר וכל הצוות שלו, זה לא תכנית של צד ג', שיש יום ויש מתנגד ולכאורה העירייה היא אובייקטיבית וכמובן מביעה דעה. אני חושב שכאשר מדובר בתכנית של עיריית ירושלים באופן רשמי או חצי רשמי במעורבות של העירייה, עוד יותר ראוי לשמוע מתנגדים, כי יש פה אי שוויון. ראינו את יואל, הוא היה פה פעם שעברה, חלק מהזמן לדעתי הוא היה בטלפון כי זה היה חשוב לו, ודיבר ונימק והגיע גם היום, והוא אומר, כן, זה חשוב לי ואני פה. בסדר, אין לי טענה על זה. ולכן יש פה אי שוויון דרמטי, ולכן אני חושב שצריך לעצור את זה ולהביא את המתנגדים, גם אם צריך לדחות את החוקר או לא לדחות את החוקר, אז להביא אותם לפה, לתת להם. אז זה טענה ראשונה. טענה שניה, זה תכנית בסדר גודל גדול, ואנחנו גם רואים את ההתייחסות שיש פה ואת הלחצים שהופעלו. אני כתבתי את זה, אני שמעתי חלק מהלחצים. חלק סיפרו לי אנשים שלחצו עליהם, וחלק שמעתי בעצמי בטלפון את השיחה. כמובן האדם ידע שאני מקשיב, לא חרם דרבנו גרשום, אבל שמעתי. לא הסתירתי את זה. והיו פה לחצים, תכנית גדולה, תכנית משמעותית, ואני חושב שזה עוד יותר מביא את הנימוק. שלוש, כמו שנאמר פה בפעם שעברה, ואני לא יודע אם זה ישתנה או לא, שיש פה שכונה שלמה. היו פה אנשים שאמרו, למה אנחנו צריכים ללכת נגד שכונה שלמה בבית הכרם, בטח מהמגזר החרדי שלכאורה זה לא שכונה שלהם, ויש פה 600 התנגדויות, שאני זוכר שחברי וייצמן אמר, אם הייתי יודע יכול להיות שהייתי חושב אחרת. וגם אתה אמרת, כבוד היושב ראש וגם אחרים, 600 התנגדויות, אנשים מכובדים, כולל מינהל קהילתי, ואני חושב שליצור פגיעה כזאת ואי שוויון זה דבר שהוא לא הוגן, ולכן אני חושב, עוד פעם, אני לא רוצה להיכנס, כן יהיה חוקר, לא יהיה חוק, ביקשו לדחות, לא ביקשו לדחות, זה לא שייך. גם לא יהיה שבוע הבא דיון בוועדה המחוזית. אז כמו שהדיון הזה נקבע מיד מיד, עם כל הלחצים שהופעלו, בשביל ההגינות, בשביל השוויון, בשביל ההליך שיהיה נקי, שאני גם חושב שהוא לא נקי, ובוא נראה תיכף מה יקרה, אז אני חושב שצריך קצת לנקות אותו וקצת לשפר אותו, ולהביא את המתנגדים ולשמוע אותם באופן ישיר. ואני מבקש לעשות את זה עכשיו, לא מאוחר לתקן.

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז, תודה. אמי, בבקשה, תציג את ההתנגדויות,

יוסי חביליו:

לא, תשיב לי.

אליעזר ראוכברגר:

הקשבתי לך.

יוסי חביליו:

זה (לא ברור) לתכנית.

אליעזר ראוכברגר:

שמעתי. אמי, בבקשה.

יוסי חביליו:

מה שמעתי?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חירש, שמעתי.

יוסי חביליו:

אז תשיב לי.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רוצה להשיב לך.

יוסי חביליו:

אה, אתה לא רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, אמי.

יוסי חביליו:

מה, אתה רוצה ללכת לקבל ייעוץ מעורכי דין ולהשיב לי אחרי זה בכתב?

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אמי. תציג את התכנית ואת ההתנגדויות ואת עמדת הדרג המקצועי.

אמי ארבל:

תכנית 1 בסדר היום, תכנית 293761, יש פה מצגת קצרה שמציגה. למעשה אנחנו מדברים על כל המקטע הזה של כביש בגין, נמצאים פה באזור של המלוות, באזור הכניסה לעיר, והולך פה לאורך בית הכרם ואחרי זה רמת בית הכרם, כמעט עד צומת בית. פה רואים את כל הפונקציות שיש מסביב, גם שכונת בית הכרם מדרום, במערב, סליחה, בית הכרם, מתחם תעש ורמת בית הכרם, מצפון פארק (לא ברור) שנמצא כרגע בבניה, המכון הגיאולוגי, מכללת אורט, האקדמיה למוזיקה ובית ספר ליד"ה. התכנית למעשה מטרתה לבוא למעשה ולקרות את כל המקטע הזה של הכביש ולעשות את כביש בגין למעשה מכביש פתוח לכביש שעובר במנהרה. יש שלושה אזורים מרכזיים שבהם מוצע בינוי. האזור הזה שאני מסמן פה בצד ימין, שבעצם סמוך לרמת בית הכרם. יש את המתחם הזה שנמצא למעשה בצד השני של הכביש, בכיוון, באזור גבעת רם ומייצר פה גם את הבניינים, ורוב הבניינים האלה בניינים יחסית נמוכים, ויש את האזור הזה שנמצא כאן שאני מסמן פה, שזה האזור (לא ברור) בניה מעורבת שכוללת מגדלים, גם דיור מוגן, גם מגורים, גם מסחר.

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) גבראל.

אמי ארבל:

אה, סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

כן, כן. (לא ברור).

יוסי חביליו:

כל אחד שפה נכנס בודקים אותו, אה?

אמי ארבל:

והתכנית מציעה באזור הזה, כמו שאמרתי, מגדלים עד 45 באזור הכניסה לעיר. פה רואים את החלוקה למבנים, את הפארק הגדול שלמעשה מייצר רצף בין השטחים הפתוחים, גן השחר שנמצא פה היום למעשה וגן בשכונה, שהוא גן מאוד פעיל, שלמעשה מתרחב ומתחבר לכל הפארק הזה שלמעשה מייצר את הבינוי שהוא יושב על הכביש עצמו היום ואת הקירוי שלו למעשה.

יוסי חביליו:

איפה מסתיים גן השחר היום? אתה יכול לחזור רגע לתצ"א ולהגדיל אותה? יש את הגינה הקהילתית של,

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

רגע, רגע, שניה, אז, רגע, על התצ"א הזאת איפה הבינוי שאתה מציע, פה? כלומר, הבינוי,

אמי ארבל:

אין בינוי בצד הזה, אמרתי,

יוסי חביליו:

כן, לא, אבל הבינוי מהצד השני הוא מול גן השחר?

אמי ארבל:

הבינוי בצד השני הוא מול גן השחר.

יוסי חביליו:

והבינוי היותר קרוב,

אמי ארבל:

בחלקו.

יוסי חביליו:

הוא מול רחוב שרייבו.

צחי בריס:

לא, לא, הוא לא ממול.

אמי ארבל:

נכון, זה הבינוי ברחוב שרייבו.

צחי בריס:

הוא יותר בחזית, זה לא ממול.

אמי ארבל:

גן השחר זה פה,

יוסי חביליו:

הנה, אתה לא רואה? זה גן השחר.

צחי בריס:

אני רואה.

יוסי חביליו:

זה ממול, פה זה, גן השחר זה (לא ברור) ,

אמי ארבל:

כל זה גן השחר, כל זה.

יוסי חביליו:

עד פה זה גן השחר, הייתי שם לפני שבועיים. מה אתה אומר לי לא? אני הייתי בכרמים, חציתי את הגשר והייתי שמה.

אמי ארבל:

אוקי, נו, אז בסדר. אז מה (לא ברור) ?

יוסי חביליו:

(לא ברור) יוצא פה שתי חומות בטון, אחד מצדדיו ואחד מלפניו.

אמי ארבל:

למה שתי חומות בטון?

יוסי חביליו:

זאת החומה מהצד השני של הכביש, וזאת החומה שיוצאת מול שרייבו. (לא ברור) .

אמי ארבל:

כן, (לא ברור) .

יהודה פרוידינגר:

הנה, הנה.

יוסי חביליו:

בסדר,

אמי ארבל:

אני לא חושב,

יוסי חביליו:

קודם כל אתם רואים יפה מאד שגן השחר היום הוא עד פה נמשך, עד המקום הזה. מה, (לא ברור)
קשור באמת לזה? לא. אה, אתה מסתלבט עליי. אה, אמי?

עמנואל זלטס:

אין לי בעיה להראות,

אמי ארבל:

אל תיגע, אבל זה לא קשור.

יוסי חביליו:

בסדר, אני מסביר לאנשים שגן השחר משתרע פה לכל האורך, עד לפה הוא מגיע,

יהודה פרוידינגר:

עכשיו הוא נהיה ארוך יותר.

יוסי חביליו:

בסדר, עכשיו מוסיפים, תיכף אני אדבר גם על זה בהתנגדות, פר אנשים אתה מקטין את השטח הירוק,
לא מגדיל את השטח הירוק. אבל אתה יוצר חומות בטון פה שזה בעיניי הכי גרוע, זה גם גרוע מול הגן,
והמגדלים, תיכף נדבר עליהם גם בנפרד.

אמי ארבל:

בסדר. בוא אני רק אמשך.

יוסי חביליו:

עכשיו, איפה האולם שליד האוניברסיטה, שאני מבין שאתה פוגע בו? ומה אתה עושה איתו?

אמי ארבל:

לא, האולם היום נמצא כאן והוא עובר למתחם של כאן.

יוסי חביליו:

אין לך מקום כל כך טוב שמה.

אמי ארבל:

יש, יש.

יוסי חביליו:

איפה? אה, בהמשך.

אמי ארבל:

אבל כל משפט שני יש לך מה להגיד.

יוסי חביליו:

אין בעיה,

אמי ארבל:

תן קודם כל להציג,

יוסי חביליו:

אני מחכה ואז אני אשאל אותך, אני רושם. כי אני מכיר את האזור טוב, מה.

אמי ארבל:

גם אני מכיר את האזור. אז פה רואים את הבניינים החדשים, שורת בניינים שנמצאת כאן על רחוב שרייבו, אחרי זה יש חתכים שמראים את הגובה שלהם, הבניינים בצד של גבעת רם והמגדלים, אמרנו, יש פה אחד, שתיים, שלוש, ארבע, שזה המגדלים שנמצאים עם המתחם שהם העירוב שימושים, ויש פה את המגדל שהוא המגדל שכרגע בייעוד, בשימוש עבור מלונאות ובו יש את הארובה של זיהום האוויר. מבחינת המספרים קצת, 215 דונם, 80 דונם מתוך זה זה הקירוי.

יוסי חביליו:

כמה יחידות דיור?

אמי ארבל:

רשום, אני תיכף אגיע, במשפט הבא.

יוסי חביליו:

(לא ברור) לצלם את זה. רגע, שניה.

אמי ארבל:

צלם את זה. כמעט 2,000 יחידות דיור, 30% קטנות, 250 יחידות דיור מוגן, 300 חדרי מלון.

יוסי חביליו:

למה 2,000? רגע, שניה,

אמי ארבל:

טוב, יוסי, אי אפשר ככה.

יהודה פרוידינגר:

הוא רוצה לצלם, מה זה רגע?

אמי ארבל:

300 חדרי מלון,

אריאל גולן:

(לא ברור) יביא לך מצגת.

אמי ארבל:

300 חדרי מלון בבניין הראשי שאמרתי עם הארובה, כ-15 מטר תעסוקה, כ-10,000 מטר מסחר, מוסדות ציבור כ-120,000 מטר, רובם בצד המערבי וחלקם חדשים גם בצד של השכונה, והשצי"פ שמתקבל בסופו של דבר מכוח התכנית ואמרנו, הוא השצי"פ הרציף, הוא כ-71 דונם בתחום התכנית אבל סך הכל עם גן השחר כ-93 דונם.

יוסי חביליו:

שחלק קיימים כבר.

אמי ארבל:

אמרתי,

יהודה פרוידינגר:

שכמה הוא (לא ברור) היום?

אמי ארבל:

אמרתי. תעשה 93 פחות 71, זה 22, 23 דונם. קצת מבטים שמראים,

יוסי חביליו:

הנה, תעצור רגע פה, ואם אתה יכול בכל זאת, עדיף, כי אחרי זה (לא ברור) אני שואל שאלה מכובדת.

אמי ארבל:

שאלה מכובדת.

יוסי חביליו:

תראה את האולם הזה שאתה מוציא אותו,

אמי ארבל:

כן.

יוסי חביליו:

ותראה לי איזה מקום יש לך לשים אותו,

צחי ברים:

איזה אולם?

יוסי חביליו:

בלי לפגוע במגרשים קיימים?

אמי ארבל:

זה, הוא מדבר על האולם הזה.

יוסי חביליו:

כן, האולם כדורסל שבנינו אותו בממון רב.

אמי ארבל:

(לא ברור) אחר כך אני אראה.

יוסי חביליו:

אתה תראה לי אחר כך?

אמי ארבל:

כן.

יוסי חביליו:

אבל אם אפשר, אבל בתצ"א הזאת אתה לא יכול להראות לי?

אמי ארבל:

לא, כי זה מאחורה, לא רואים את זה (לא ברור).

יוסי חביליו:

לא, תחזור לתצ"א, תראה לי בערך. לא, לא, מה ש-,

אמי ארבל:

המגרש של ליד"ה זה המגרש שהולך להיות, המגרש הזה,

יוסי חביליו:

הנה, רגע, רגע,

אמי ארבל:

זה המגרש היום (לא ברור).

יוסי חביליו:

נכון.

אמי ארבל:

זה. והמגרש כמו שהוא, החום, גדל גם לכאן, וכל זה הופך להיות שטח חום. בשטח הזה יוקצה גם שטח לאולם ספורט.

יוסי חביליו:

אתה יכול לחזור לתצ"א שהיית קודם? שרואים את הבניינים של ליד"ה היום. לא, לא זה. היה לך תצ"א עכשיו, לפני דקה.

יהודה פרוידינגר:

הנה, הנה, נו.

אמי ארבל:

זה.

יוסי חביליו:

כן, זה פחות או יותר. זה לא היה זה בדיוק אבל פחות או יותר זה.

אמי ארבל:

אני יכול ללכת, זה הראשון היה.

יוסי חביליו:

רגע, אמי, שניה, אני בא להראות לך על זה.

אמי ארבל:

אז אני מחפש אחר, ביקשת,

יוסי חביליו:

אה,

אמי ארבל:

רגע.

יוסי חביליו:

טוב, אני אסתדר גם עם זה.

אמי ארבל:

אין לי אחר. זה מה שיש. לא, אמרת שהיה משהו אחר, חיפשתי.

יוסי חביליו:

בסדר, היה אחר, אבל לא משנה.

אמי ארבל:

טוב.

יוסי חביליו:

זה באמת הגודל של האולם וגם דברים שצריכים להיות מסביבו, ופה אתה הולך לעשות את השלושה מגדלים הענקיים. אני אומר לך,

אמי ארבל:

ארבעה.

יוסי חביליו:

ארבעה? לא, האחרון הוא פה, לא?

אמי ארבל:

לא, הוא בחמישי.

יוסי חביליו:

אה? אה, ארבע פה ו-, עוד יותר גרוע, סליחה, תודה על השקיפות.

יהודה פרוידינגר:

בית מלון.

יוסי חביליו:

כן, כן, החמישי פה, נכון אמי?

יהודה פרוידינגר:

כן, כן.

אמי ארבל:

לא, יותר למטה, על הכביש.

יהודה פרוידינגר:

על הכביש, על הכביש.

יוסי חביליו:

פה?

אמי ארבל:

כן.

יוסי חביליו:

הבנתי. אז עכשיו אני אומר, אם אתה (לא ברור) את הגודל של האולם הזה ותראה את כל בית הספר הזה,

אמי ארבל:

אבל יוסי,

יוסי חביליו:

איפה אתה יכול (לא ברור) אותו?

אמי ארבל:

תפריד רגע בין טפל לעיקר. זה לא באותה תכנית, נכון? האולם הזה זה לא כרגע הנושא המרכזי.

יוסי חביליו:

אבל היה פה גם בית הספר, הם כתבו את זה גם בהתנגדות.

אמי ארבל:

אז בסדר, אחרי זה תתייחס, תייצג את בית הספר בהתנגדויות, אבל בוא תן להציג רגע את הכל ואחרי זה תדבר, נו מה?

ישראל קלרמן:

תן לו לדבר הוא ביקש.

יוסי חביליו:

אבל אתה לא מראה לי מקום מספיק טוב לאולם.

אדיר שוורץ:

אתה לא יכול לעשות פה נאום של רבע שעה על זה שלא נותנים לך לדבר ואז לא לתת לו לדבר. תן לו לדבר ברצף.

יוסי חביליו:

אבל אני שואל אותו שאלה.

אמי ארבל:

אז תגיד בסוף,

אדיר שוורץ:

לא, אתה לא שואל שאלה, אתה עושה פה מופע.

יוסי חביליו:

אני שואל שאלה.

אמי ארבל:

תגיד בסוף שהתכנית,

אדיר שוורץ:

אבל הוא אמר לך שהוא יענה לך בהמשך,

יוסי חביליו:

אני שואל שאלה,

אדיר שוורץ:

הוא לא אומר לך שהוא לא יענה לך.

יוסי חביליו:

שיענה לי איפה הוא יכול לדחוף פה את האולם.

אדיר שוורץ:

הוא הראה לך איפה.

יוסי חביליו:

לא, הוא לא הראה.

אדיר שוורץ:

הוא הראה לך איפה. הוא הראה לך בתצ"א איפה.

יוסי חביליו:

כבוד היושב ראש, הוא מפריע לי.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מפריע לכולם, אז מה אתה רוצה?

ישראל קלרמן:

אתה מפריע.

אדיר שוורץ:

לא, די, חלאס, חלאס, לא, יוסי.

(מדברים ביחד)

אדיר שוורץ:

נגמר הבית זונות, נגמר, אני לא נותן לך, אני לא נותן לך. נגמר הבית זונות. שב.

יוסי חביליו:

(לא ברור) מה שאתה רוצה.

אדיר שוורץ:

שב. נגמר.

יוסי חביליו:

אל תדבר ככה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה גם עושה מעשה זמרי,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, אדיר, אתה גם עושה מעשה זמרי וגם מבקש שכר כפנחס.

יוסי חביליו:

אני, עם כל הכבוד,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא נותן לו,

ישראל קלרמן:

יוסי,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא נותן לו להתקדם מילימטר,

יוסי חביליו:

אני שואל,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שאלות,

ישראל קלרמן:

הוא לא ייתן לך.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) גם שבוע שעבר, אותו דבר, לא השתנה כלום.

יוסי חביליו:

(לא ברור) שיראה לי תצ"א.

יהודה פרוידינגר:

יראה לך.

גבריאל אבזבקייב:

תן לו לסיים.

יוסי חביליו:

לא, אבל עם כל הכבוד, אתה היושב ראש, לא, לא,

אדיר שוורץ:

זה פעם ראשונה בחצי שנה שאני מתעצבן.

יוסי חביליו:

(לא ברור) לדבר,

אדיר שוורץ:

פעם ראשונה בחצי שנה שאני מתעצבן, כי אתה מגזים.

יוסי חביליו:

תתעצבן.

ישראל קלרמן:

תן לשמוע (לא ברור) .

אדיר שוורץ:

כי אתה מגזים.

יוסי חביליו:

תתעצבן, תדבר יפה,

אדיר שוורץ:

כי אתה צבוע ואתה מגזים,

יוסי חביליו:

תדבר יפה.

אדיר שוורץ:

ואתה צבוע.

יוסי חביליו:

תדבר יפה, תדבר יפה, זה הכל.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) אתה תדבר יפה.

אדיר שוורץ:

לא, אני לא אדבר יפה, כי אתה לא מפסיק לדבר. תן לו לדבר.

יוסי חביליו:

תדבר יפה.

אדיר שוורץ:

אתה עשית פה נאום של רבע שעה על זה שלא נותנים לך לדבר. תן לו רגע לדבר.

יוסי חביליו:

אני שואל שאלה עניינית, תפסיק לצרוח.

ישראל קלרמן:

אבל הוא ענה לך.

יוסי חביליו:

תפסיק לצרוח.

ישראל קלרמן:

אל תשאל יותר. תן לו לדבר.

יוסי חביליו:

אני רוצה לשאול.

ישראל קלרמן:

תכתוב.

יוסי חביליו:

אז אני רושם.

ישראל קלרמן:

תרשום.

יוסי חביליו:

(לא ברור) הוא על התצ"א, עדיף שהוא יראה לי.

אדיר שוורץ:

יש לך זמן שהוא ייתן לך זמן לדבר? הוא ייתן לך זמן לדבר.

ישראל קלרמן:

תרשום, תרשום (לא ברור),

יוסי חביליו:

יש לי שאלה (לא ברור) ,

אדיר שוורץ:

אי אפשר ככה, באמת.

יוסי חביליו:

אין בעיה, אני אשאל בסוף.

יהודה פרוידינגר:

אל תעצור,

יוסי חביליו:

עדיף שהיה מראה לי את זה עכשיו, יותר טוב.

יהודה פרוידינגר:

אל תעצור בשבילו, אל תעצור בשבילו.

אמי ארבל:

אני לא יכול שכולם צועקים.

אדיר שוורץ:

לייזר, נכון שאתה תיתן לו לדבר אחר כך?

אליעזר ראוכברגר:

אני אתן לכולם.

אדיר שוורץ:

אז תודה רבה, (לא ברור) ,

יוסי חביליו:

אני רוצה לשאול שאלה.

אליעזר ראוכברגר:

אני אתן גם לך, אני אתן ליהודה, אני אתן לכולם, אני אתן לדור, אני אתן לכולם.

אדיר שוורץ:

כי זו המדיניות בוועדה. צוות מקצועי מציג,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יוסי חביליו:

אדיר,

אדיר שוורץ:

ואחר כך מתייחסים החברים.

יוסי חביליו:

תתנהג יפה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל בוא, הרי כולנו יודעים שזה לא מעניין אותו עכשיו.

יוסי חביליו:

זה מאד מעניין.

אליעזר ראוכברגר:

הוא עושה את זה בשביל (לא ברור), הרי גם המכתב, הוא ידע שזה בולשיט המכתב הזה.

יוסי חביליו:

זה לא בולשיט,

אליעזר ראוכברגר:

כן, שטויות במיץ עגבניות. רק מה? הוא מתכוון לבתי משפט, לעררים, מועצה ארצית, בית הדין הבינלאומי בהאג, לא יודע עד איפה הוא רוצה להגיע.

ישראל קלרמן:

לא, תקשורת.

אדיר שוורץ:

הוא יוכל להגיד את כל מה שהוא רוצה אחר כך. זה הכל, אז מה הבעיה? אמי, בבקשה תתקדם.

ישראל קלרמן:

זה לא אמיתי.

יוסי חביליו:

אבל אני ארצה לשאול אותו שאלות לפני שאני מדבר.

אמי ארבל:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

מה לשאול שאלות? תן לו לדבר עד הסוף.

יוסי חביליו:

(לא ברור) לדבר עד הסוף,

אליעזר ראוכברגר:

מצוין, גמרנו.

יוסי חביליו:

אני אשאל אותו. זה הכל. שיראה לי את זה בסוף.

אמי ארבל:

אז אני מראה,

יוסי חביליו:

הנה, זה התצ"א אגב שאמרתי לך.

אמי ארבל:

אני מראה כמה, זה לא תצ"א, זה תמונה, אבל לא משנה.

יוסי חביליו:

זה התמונה שהתכוונתי שתראה לי איפה אתה שם את האולם.

אמי ארבל:

בסדר. אז אמרתי, כי לא רואים פה את ליד"ה מאחורה.

יהודה פרוידינגר:

הוא ענה לך שלא רואים את המקום שהוא,

ישראל קלרמן:

אל תענה לו עכשיו.

אמי ארבל:

כרגע כמה הדמיות שמראות את המצב הקיים מול המצב המוצע. זה היום המצב הקיים. נו, די, יוסי.
זה היום המצב הקיים, הדמיה של מצב מוצע עם המגדלים, זה מכיוון צפון לדרום, אתם רואים, זה
המגדלים, סליחה, מצפון לדרום זה המגדלים מכיוון הכניסה לעיר ומגדלים אחרים שרואים את
הכניסה לעיר לידם, זה מכיוון,

יהודה פרוידינגר:

רגע, יש פה את המגדל (לא ברור) שליד הגיוינט?

אמי ארבל:

לא, לדעתי זה, אם זה 4, זה זה.

יהודה פרוידינגר:

הכיפה,

אמי ארבל:

זה זה, זה זה.

יהודה פרוידינגר:

ליד הכיפה,

אמי ארבל:

זה זה, מה שאני מסמן פה בימין. זה ארבעת המגדלים,

יוסי חביליו:

ומה זה הבניין עם החורים?

אמי ארבל:

זה ארבעת המגדלים, זה נראה לי משרד,

יוסי חביליו:

לא, לא,

אמי ארבל:

זה?

יוסי חביליו:

כאן, זה.

אמי ארבל:

זה חלק מהבנייה המרקמית במתחם, שאמיתי, שיש שם בנייה מעורבת של מסדים ומגדלים,

יהודה פרוידינגר:

ליד,

אמי ארבל:

זה ארבעה מגדלים וזה המגדל של המלון. זה עוד ממ"ד לכיוון גבעת רם, בבניינים שבשורה שנאמר, מעבר לכן השחר למעשה. זה לכיוון גם גבעת רם, אותה שורת בניינים והקירוי של הכביש, זה מהכיוון השני, רואים את שורות הבניינים, מצד ימין זה בנייני התעסוקה שנמצאים, בעצם השלימו את הבנייה שלהם. זה שורת הבניינים שבעצם על שרייבו. זה שורת הבניינים בצד של גבעת רם ומגדלים מצד ימין.

יהודה פרוידינגר:

כמה קומות זה?

אמי ארבל:

תיכף נראה בחתכים, אני אראה לך בדיוק, זה תלוי מלמעלה או מלמטה או מהכביש. זה עוד מבט שמראה את הבניינים ואת הבנייה. זה המגדל של אוגייטק שנמצא, עוד לא נמצא, זה השלב השני של אוגייטק. זה שורת הבניינים שאפשר לראות את הגובה שלהם ביחס לבניינים שיש בשכונה ברמת בית הכרם. זה שורת הבניינים שנמצאים בצד השני של גבעת רם. טוב, זה, רציתי כן להראות רגע עוד, אגב זה, לשאלתך, זה המגרש של ליד"ה שהולך וגדל, האולם נמצא היום פה ויש מספיק אפשרויות פה במגרש הגדול, בין אם זה יהיה כאן או בין אם זה יהיה כאן או בין אם זה יהיה כאן לבנות אולם ספורט, לשאלתך.

יוסי חביליו:

אבל פה יש מגרשים חיצוניים,

אמי ארבל:

לגבי הגבהים,

יוסי חביליו:

זה יבוא על חשבון המגרשים החיצוניים.

אמי ארבל:

אבל המגרש שלהם גדל, המגרש היום גדל לעומת המצב הקיים.

יוסי חביליו:

איפה? תראה לי מה הגבול היום ומה,

אמי ארבל:

אחרי זה אני אראה לך. הראיתי מקודם, אני אראה לך עוד פעם.

יוסי חביליו:

אני רושם את זה. לא אכפת לי שתגיד לי אחר כך, אבל תצטרך לחזור לזה.

אמי ארבל:

אני אחזור לזה אחר כך. רק לעניין החתכים שאני חושב שחשוב, מול הבניינים של שרייבו, יש לנו פה שקף, הנה, כאן רואים את זה טוב. זה שורת הבניינים שהם נמצאים מול הבניינים של שרייבו, הם למעשה, יש שמה היום רחוב שהוא על צד אחד הבתים של רמת בית הכרם, בצד השני למעשה זה היום קירוי בגין. זה הגובה של הבניינים, אני אפילו אגדיל את זה קצת. זה הגובה של הבניינים החדשים. במקווקו זה בתים שקיימים היום ברחוב שרייבו. אפשר לראות שבחלקם זה, נגיד בחלק הזה זה שלוש קומות יותר גבוה, בחלקם זה שתי קומות יותר גבוה, אבל סדר גודל של בנייה שהיא בין חמש קומות לבערך שמונה קומות תשע קומות בבניינים החדשים,

יוסי חביליו:

אבל יש גם 15.

אמי ארבל:

שפונים, לא, זה אותם בניינים, בצד השני לכיוון בגין, שלא לכיוון השכונה, שהם יותר גבוהים כי הם יורדים עד למפלס של השצ"פ.

יוסי חביליו:

זה שמול גן השחר אתה מתכוון?

אמי ארבל:

לא, זה שעל שרייבו,

יוסי חביליו:

לא, אלה, מה הגובה הכי גבוה שלהם?

אמי ארבל:

של אלה?

יוסי חביליו:

כן.

אמי ארבל:

מול שרייבו?

יוסי חביליו:

כן.

אמי ארבל:

אמרתי, הבניינים, לכיוון השכונה זה הגובה שלהם, לכיוון השני אני אחפש איזשהו חתך אם אתה רוצה.

יוסי חביליו:

מה המשמעות של פלוס 10?

אמי ארבל:

מה זה אומר פלוס 10?

יוסי חביליו:

לא, זה עשר קומות?

אמי ארבל:

אה, הנה, רשום פה אגב. 12-13 קומות,

יוסי חביליו:

אז הנה,

אמי ארבל:

במפלס הפארק.

יוסי חביליו:

12, שניה , שניה, אבל אני רוצה רגע לשאול אותך, כשכתוב פה פלוס 10,

אמי ארבל:

כן?

יוסי חביליו:

המשמעות היא פלוס עשר על מה?

אמי ארבל:

זה עשר קומות.

אדיר שוורץ:

ממפלס רחוב שרייבו,

אמי ארבל:

עשר קומות,

אדיר שוורץ:

הוא אמר לך פעמיים. זה 10 קומות ממפלס רחוב שרייבו.

גבריאאל אבזבקיב:

זה למעלה, כלפי מעלה.

אמי ארבל:

זה 10 קומות מהמפלס הזה. ורשום לך, זה עד 13 קומות ללמטה. שזה הלמטה, בסדר? הכביש עובר
איפשהו כאן, אז חלק מהבניינים הם מתחת למפלס הכניסה אבל הם, לכיוון בגין. מבחינת התנגדויות,

יוסי חביליו:

תראה את התמונה השנייה של המגדלים.

אמי ארבל:

מה?

יוסי חביליו:

היה תמונה אחת, עוד,

אמי ארבל:

תמונות?

יוסי חביליו:

הנה, הנה, זה, שניה, אתה קופץ מהר.

אמי ארבל:

זה?

יוסי חביליו:

כן, מה זה אלה?

אמי ארבל:

זה אותם בניינים מהכיוון השני, יוסי.

יוסי חביליו:

הבנתי.

אמי ארבל:

זה מכיוון למעלה, זה מכיוון השכונה, ולמטה זה מכיוון גבעת רם, שהפארק הוא למטה. פה מפלס הפארק.

יוסי חביליו:

זה מראה לך כמה זה מעל הבנייה הקיימת. נכון?

גבריאל אבזבקייב:

לא.

אמי ארבל:

לא, אין בנייה קיימת.

גבריאל אבזבקיב:

מעל הכניסה הקובעת ומתחת לכניסה הקובעת.

אמי ארבל:

אין בנייה קיימת. לעומת הבנייה הקיימת זה החתך הזה, פה אתה רואה את הבתים הקיימים ברחוב שרייבו.

יוסי חביליו:

הבנתי. אתה יכול להחזיר לתמונה הקודמת?

אמי ארבל:

כן.

יוסי חביליו:

אני שואל אותך רגע שאלה. מה זה הבניין שכתוב מינוס 6 ומה זה פלוס 6?

אמי ארבל:

מעל הכניסה ומתחת הכניסה.

יוסי חביליו:

אה, זה כאילו 12 קומות.

אמי ארבל:

כן, עד 13 אפילו.

יוסי חביליו:

עד 13 גם, כן.

אמי ארבל:

9 ו-4,

יוסי חביליו:

עד 15.

אמי ארבל:

נכון. בסדר? עכשיו זה המצגת, מה אתה רוצה מעבר לזה, אליעזר?

אליעזר ראוכברגר:

את ההתנגדויות.

יהודה פרוידינגר:

את ההתנגדויות.

אמי ארבל:

תראו, יש, חלק גדול מההתנגדויות, יש התנגדויות פרטניות של תכנית אב לתחבורה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אין דבר כזה.

אמי ארבל:

נתיבי ישראל,

אליעזר ראוכברגר:

יש חוק.

אמי ארבל:

כביש 16 של רמ"י, של גב ים, בית ספר ליד"ה, המינהל הקהילתי וועד תעש, זה דברים יחסית פרטניים שמפורטים. עיקר ההתנגדויות בעיניי זה ההתנגדויות של תושבי השכונה של בית הכרם,

יוסי חביליו:

אולי גם ליד"ה תציג אותה, אני חושב שזה גם חשוב.

אמי ארבל:

אתה יכול להציג אם אתה רוצה, אליעזר.

יוסי חביליו:

אז אני אציג אותה.

אמי ארבל:

סליחה, יוסי. עיקר ההתנגדויות, אני חושב, נוגעות לעצם הקמת התכנית. אנחנו היינו גם לפני חודש בשכונה ודיברנו עם המינהל הקהילתי ותושבים על התכנית הזאתי (לא ברור) בשכונה וגם אני כבר מעורב בתכנית הזאתי כבר הרבה מאד שנים מתחילת הדרך, והיו פה דיונים מול השכונה בתחילת הדרך. מתחילת הדרך למעשה השכונה לא תמכה בתכנית. עיקר הטענות שלהם לגבי התכנית זה שהיא למעשה מרעה את המצב הקיים, לא נכון לייצר בנייה כל כך משמעותית בסמוך לשכונה. הם רואים את התכנית כולה, כולל המגדלים, כחלק משכונת בית הכרם, ולכן הם חושבים שלא נכון לעשות פה בינוי שהוא כזה גבוה וכזה אינטנסיבי. הם חוששים מנושא הבנייה של המגדלים, הם חוששים ומעלים את הנושא שגם עלה פה בוועדה, הנושא של זיהום אוויר ואקלים ומה המשמעות של. הם חוששים שתהיה תנועה עוברת, מבחינת תחבורה, דרך התנועה של הכבישים החדשים לתוך השכונה. הם מוטרדים מהמענה הפרוגרמטי שהתכנית תיתן או לא תיתן לעצמה וישתמשו בשכונה לצורך העניין גם לצורך הפרוגרמה, והם סבורים שבגדול צריך לדחות את התכנית. זה עיקר הטענה. יש פה 20 עמודים של תשובות, אני לא אחזור על הכל. אנחנו, אני כן אגיד אבל כמו שאמרתי בהתחלה, התכנית בסופו של דבר, אני חושב, רואים את זה כאן טוב. למעשה, התכנית למעשה מורכבת והדבר העיקרי שהתכנית למעשה מייצרת זה למעשה קרקע חדשה. יש פה היום כביש, כביש בגין, כולכם נוסעים בו, כולכם מכירים אותו, היינו בו גם בלא מעט סיורים במסגרת הדיונים, אני חושבת שגם חלקכם היו איתנו בסיורים, וכשאתה עומד היום ברחוב שרייבו אתה כמעט לא יכול לשמוע את עצמך מדבר בגלל התנועה של הכביש של בגין כי הוא כביש מאד ראשי בירושלים, אולי הכי ראשי בירושלים. כביש ראשי, מזהם, מרעיש, וקשה מאד לעבור ולייצר שם בינוי לאורכו עם כל המטרדים שלו. התכנית למעשה, ובעיניי היתרון הגדול, למעשה מקרה את הכביש.

יוסי חביליו:

אבל עובדה,

אמי ארבל:

כל השאר זה,

יוסי חביליו:

שהתושבים של שרייבו לא רוצים את זה, ואתה כאילו בא לעזור להם.

אמי ארבל:

אני לא מכיר, אני לא מכיר, לצורך העניין, תושב בירושלים שבונים מולו בית והוא מסכים. לא מכיר עד היום. אבל זה לא הופך את זה לנכון.

יוסי חביליו:

לא, אתה אומר שזה טוב לו.

אמי ארבל:

אני אמרתי מה אנחנו חושבים. אני לא מייצג את התושבים, אני יודע, אתה מייצג אותם.

יוסי חביליו:

זה נכון.

אמי ארבל:

אנחנו, אמרתי מה אנחנו חושבים, ואנחנו חושבים שהיתרון הגדול, כמו שאמרתי, זה הנושא של הקירוי. מבחינת הבינוי שהתכנית מציעה, אמרתי, יש פה בסופו של דבר שלושה אזורי בינוי. יש את האזור הזה שהוא קרוב לשרייבו, ראינו אותו כרגע בצורה מפורטת. היום ברחוב שרייבו, ואין הרבה כאלה רחובות בעיר שיש צד אחד בתים, צד אחד אין בתים. יש היגיון רב לבנות בתים בצד השני, וראיתם שהבתים בגובה שם מוצעים גובה סטנדרטי ומקובל בבנייה חדשה בירושלים. לדעתנו, אמרתי, הוא לא מהווה פגיעה או איזשהו משהו משמעותי מבחינת הפגיעה. ברור, ואני אומר מה שיוסי אומר, ברור שתושב שיש לו היום, גם אם יש לו כביש רועש הוא יכול לסגור את החלון ולא יהיה לו רעש. עדיין אף אחד לא אוהב שבונים לו מול הבית. אנחנו חושבים שהבינוי פה, במקטע הזה, הוא בהיקפים שלו סביר, ראוי והגיוני. יש את הבנייה בצד השני שזה גם כן שורת בניינים שבחתכים די דומה לבניינים האלה. מעבר למעשה לקירוי, מעבר לשצ"פ שמתחבר לגן השחר שמורחב בצורה משמעותית. היא פחות נוגעת, כמו שאתם רואים, רמת הכרם נמצאת כאן, בית הכרם, אזור המגורים נמצא כאן, זה אפילו לא נמצא מול אזור המגורים הגדול של בית הכרם, ויש את האזור השלישי, אזור המגורים שהוא אזור גבוה. כל זה אזור הכניסה לעיר. שאלתם בצדק, מגדל הגיוינט נמצא בדיוק איפה שהיד שלי כרגע נמצאת, וכל המגדלים שנמצאים פה ויקומו בכניסה לעיר לדעתנו זה משתלב מצוין בגובה ובבנייה של הכניסה לעיר מבחינת גובהם, גם המסות, גם השימושים וכולי. ויש את כל האזור המרכזי הזה שזה למעשה האזור הקיים היום של המגרשים החומים, של בית ספר ליד"ה,

יוסי חביליו:

של ליד"ה.

אמי ארבל:

של אורט, נכון, של מכללת אורט וכל המגרשים האלה, בית ספר כרמית שהולך להיבנות, לא כרמית, בית ספר, כרמים, סליחה.

יוסי חביליו:

כרמים, כרמים.

אמי ארבל:

כרמים. כרמית זה סיפור אחר. והתכנית למעשה,

יוסי חביליו:

כרמית.

אמי ארבל:

התכנית למעשה מגדילה את היקף השטחים הציבוריים גם מבחינת הקרקע וגם מבחינת אחוזי הבנייה כמובן, וגם מייצרת עוד שטחים ציבוריים שזה בשטחים האלה שנמצאים כאן וגם בתוך בנייני מגורים. התכנית מבחינה פרוגרמטית נותנת מענה לעצמה על פי הפרוגרמה שנדרשה, על פי המחלקה למדיניות תכנון, ונותנת את המענה לשכונה ומייצרת קישוריות למעשה בין שכונת גבעת, בין שכונת בית הכרם ורמת בית הכרם לשכונת, לקמפוס של גבעת רם, משרדי ממשלה וכל הכניסה לעיר, מייצרת חיבורים גם באמצעות גשרים, גם באמצעות הפארק. אנחנו סבורים שהתכנית טובה וראויה ונכון לקדם אותה.

אריאל גולן:

יאללה, עוברים להצבעה?

ישראל קלרמן:

אה, נכון, הצבעה. לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, טוב, אמי, עוד משהו?

אמי ארבל:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

יואל, אתה רוצה לומר?

יוסי חביליו:

אז (לא ברור), אתה מסכים או לא?

יואל אבן:

לא, לא רוצה, אמי הציג מעולה כהרגלו.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אני רוצה, רגע, אני רוצה,

יואל אבן:

אמי הציג מעולה כהרגלו.

אליעזר ראוכברגר:

רק את הנושא של איכות סביבה, מה שדיברנו בשבוע שעבר ומה שבגללו דחינו את ההכרעה, שתתייחסו לזה גם כן בבקשה. תבחרו מי מדבר, אתה יואל, אמי, ניר, אסף, לא משנה. אוקי. אז תתחיל יואל, אתה.

יואל אבן:

אני אתחיל?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בוודאי, מהנדס העיר.

יואל אבן:

נושא איכות הסביבה נבדק, אני אתן לצוות המקצועי לדבר באמת ולראות. בגדול אני יכול להגיד שקיימים פתרונות טובים גם בתכנית וגם באופציות שאנחנו נבחן אותן בהמשך לפני היתרי בנייה, אבל אני מציע שבאמת הצוות המקצועי יגיד את ה-, ניר, אתה רוצה?

ניר מרגלית:

כן, אני אשמח. אז ככה, אני העליתי בוועדה הקודמת שני נושאים, את איכות האוויר ואת נושא המיקרו אקלים. בנושא איכות האוויר עשינו בחינה נוספת. המשרד להגנת הסביבה בחן את הנושא וראה שאפשר, סליחה, אני רציתי להתחיל, כמו שהתחלתי פעם קודמת. בשלב התכנון המפורט ולפני ביצוע צריך לעשות בכלל חיזוי ומדידות, על פי פרמטרים עדכניים של צי הרכב הנוכחי לשנה שזה יקרה, ולבחון אם בכלל יש בעיה של איכות אוויר והאם בכלל יש צורך בארובה כזאת או אחרת. ככה פתחנו את הדברים בוועדה הקודמת. בהתאם,

יהודה פרוידינגר:

מה, בגלל המנהרה?

ניר מרגלית:

לנתונים המעודכנים למעשה.

יהודה פרוידינגר:

רכבים שמייצרים (לא ברור),

ניר מרגלית:

הכמות והאיכות שלהם.

יהודה פרוידינגר:

במנהרה.

ניר מרגלית:

כמות ואיכות הרכבים, אנחנו יודעים שכל ש (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

מה ההבדל בין המנהרות האחרות של בגין?

ניר מרגלית:

הו. שניה.

יואל אבן:

הערה נכונה מאד.

יהודה פרוידינגר:

מה ההבדל? בבגין יש עוד מנהרה,

יואל אבן:

לא בגין, 16,

יהודה פרוידינגר:

ב-16, זה, יש מנהרות,

יואל אבן:

הגבעה הצרפתית,

ניר מרגלית:

שזה יוצא בנקודה אחת קרוב ל-,

יהודה פרוידינגר:

בכל מנהרה בסוף זה יוצא,

ניר מרגלית:

בסדר, פה עשו,

אסף שגיא:

(לא ברור) לא נכון.

ניר מרגלית:

במקרה הזה,

יהודה פרוידינגר:

לא יעשו כאלה.

ניר מרגלית:

רגע, במקרה הזה עשו חיזוי על פי צי הרכב הנוכחי, אני מדגיש את זה, אפילו קצת כמה שנים אחורה, ונמצאו חריגות אוויר בגלל הניקוז של זיהום האוויר מהמנהרות. עכשיו,

יוסי חביליו:

איך באמת (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

יותר מבגין?

יוסי חביליו:

בכביש 16, שנדע? בגין אין לך מנהרה גדולה.

יהודה פרוידינגר:

16.

יוסי חביליו:

16.

יואל אבן:

16, לא (לא ברור) .

יהודה פרוידינגר:

16.

ניר מרגלית:

בכביש 16 לא נמצאו חריגות, וגם יש ניטור רציף שקיים, שהיה קיים.

יוסי חביליו:

ופה גם יהיה ניטור רציף או לא?

ניר מרגלית:

אז כן, אז,

אליעזר ראוכברגר:

יהיה שתי מנהרות או שזה יהיה מנהרה אחת עם ארבעה נתיבים או שש נתיבים?

ניר מרגלית:

על מה אתה מדבר?

יוסי חביליו:

על בגין.

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל.

יהודה פרוידינגר:

תהיה הפרדה בין,

יוסי חביליו:

אז זה יישאר הכביש אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

ניר מרגלית:

אם יישאר הכביש פתוח לא יהיה הפרדה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, בגלל ש-16 למשל, 16 למשל,

יוסי חביליו:

זה שתיים.

אליעזר ראוכברגר:

זה שונה, זה שתיים.

יוסי חביליו:

זה שתיים.

אליעזר ראוכברגר:

אולי בגלל זה יש הבדלים.

יואל אבן:

לא, אז אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע.

ניר מרגלית:

לא, כשיש שני כיווני תנועה,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא אותו דבר.

ניר מרגלית:

יואל, כשיש שני כיווני תנועה,

אליעזר ראוכברגר:

אז יש יותר עומס.

ניר מרגלית:

(לא ברור) פולטים משני הכיוונים, פולטים תמיד עם כיוון התנועה כי זה יוצר אפקט בוכנה. עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שיש יותר,

אסף שגיא:

(לא ברור) זה בעלייה.

אליעזר ראוכברגר:

יש יותר פליטה אם יש שני כיוונים.

יוסי חביליו:

אם יש שני כיוונים זה לא טוב.

ניר מרגלית:

אם יש שני כיוונים צריך לאוורר את זה מאולץ ואז זה הכל יוצא בנקודה אחת, ובגלל זה נמדדו ריכוזי זיהום אוויר גבוהים, אני מדגיש, על פי צי הרכב בנקודת הזמן שבו מדדו. יכול להיות שזה יתעדכן ולא יהיה צורך בכל ה-,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר בגלל הרכבים החשמליים?

יהודה פרוידינגר:

כולם יהיו חשמליים.

ניר מרגלית:

כן, בגלל חשמליים, היברידיים וכולי. עכשיו, במידה ויצטרכו לעשות ניקוז ותיעול של זיהום האוויר לגובה מסוים המשרד קבע שהגובה של ה-45 מטר זה גובה שרק לתעל את האוויר לשמים בלי טיפול ובלי זה ייתן את המענה לזיהום האוויר. כשלב זמני ניתן למצוא את הפתרונות על ידי ארובה זמנית נמוכה יותר כמו שנקבע פה, ה-15 מטר, אבל זה מצריך ניטור רציף כל הזמן עד שתיבנה הארובה הגבוהה, ובמידה ונמצאות חריגות זה מצריך טיפול שוטף על ידי פילטרים של פחם, תוספת פילטרים, תחזוקה שוטפת של הארובה הזאת. אז הפתרונות, ניתן להגיע לעמידה בתקנים, זה ידרוש תחזוקה שוטפת וקבועה של הארובה הזאת.

יואל אבן:

עכשיו, פה אני אחבר את האירוע של התחזוקה. אנחנו,

יהודה פרוידינגר:

למה אי אפשר ישר לבנות את הקבועה?

יואל אבן:

אני מזכיר, המנהרה הזאת מחוברת למנת"י.

אליעזר ראוכברגר:

זה בתוך המלון.

יואל אבן:

הקבועה תיקח זמן. הקירוי הזה יכול לקחת סדר גודל של שנתיים, חברת מוריה יכולה לעשות דבר כזה, מבנה כזה זה חמש שנים. כלומר, יש פרק זמן,

ניר מרגלית:

הארובה קורית גם רק אחרי שאחרי הקירוי קורה. יכול להיות שייבנו בניינים ולא יהיה קירוי.

יואל אבן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אני בדיון הקודם, אני בדיון הקודם ביקשתי, מכיוון שזה בתוך המלון, לבדוק אפשרות שהמלון ייבנה ראשון ואז הארובה היא בפנים, בתוך זה. אני מבין שבדקתם את זה וזה,

יואל אבן:

בדקנו. מבנה כזה עם המרתפים שלו והיתרי הבנייה שלו זה חמש שנים לפחות. זה מגדל, הרבה מאד זמן. פרויקט כזה כמו הקירוי נראה מורכב אבל זה שנתיים עבודה סדר גודל.

אליעזר ראוכברגר:

אני ביקשתי גם,

יואל אבן:

זה לא מתכנס, אבל הוא לא צריך.

אליעזר ראוכברגר:

אני ביקשתי עוד דבר, עוד דבר אני מבקש, עכשיו אני רוצה לשמוע על זה תשובה, אם לא אפשרי לא אפשרי, אבל יכול להיות שגם את הקירוי אפשר לעשות בשלבים. הקירוי הוא בערך קילומטר וחצי. מי אמר שצריך לעשות את אכל הקילומטר וחצי בפעם אחת? אולי לעשות 750, ול-750 האלה יספיק הניטור של ה-,

יהודה פרוידינגר:

ה-15 מטר

אליעזר ראוכברגר:

15 מטר, וה-750 השניים יעשו בשלב השני כשיהיה את הארובה הגבוהה, ואז יהיה את זה?

ניר מרגלית:

פה,

אליעזר ראוכברגר:

זה כבר לא איכות סביבה,

יואל אבן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

זה כבר עניין תכנוני. אני אשמח לשמוע את אמי ואת יואל על הרעיון הזה או על ההצעה הזאת.

ניר מרגלית:

העניין שאם אתה מזיז את נקודת הסוף של המנהור אז צריך לבחון את הזיהום בנקודה הזאת ולא בקצה שלה.

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור.

ניר מרגלית:

ואז לפי הבניינים ששם.

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור.

אמי ארבל:

(לא ברור) לא אתן פתרון כי הוא לא במקום הנכון.

יואל אבן:

בדיוק, ואז, אני אומר שני, יש לי שני דברים להגיד. אחד, את מה שאמר,

אמי ארבל:

(לא ברור) כל זה אתה בונה את זה פה, זה יצא פה,

יואל אבן:

כן, אני אגיד לגבי הזמני שזה. אחד, אם היה צריך היינו עושים פתרונות, אני חייב להגיד. אם היה צורך זה חשוב והיינו עושים פתרונות כאלו ואחרים, אבל אני סומך על הרשות לאיכות סביבה וגם על המשרד שבדקו את זה ולא צריך אז זה בסדר. אני אומר, לגבי החלטת הפילטרים, זה לא אירוע מורכב. אני מזכיר, המנהרה הזאת מחוברת למנת"י, מנת"י מרכזת היום את הניהול של כל המנהרות בעיר. יש לנו (לא ברור) למנת"י גם שפרידינגר מכיר אותו היטב, יוני לוי, ובסופו של דבר אין שום בעיה לחבר את זה למנת"י ולתחזוקה ולתפעול של המנהרות, הם עושים מיליונים שלמים על הנושא של התחזוקה השנתיים, וזה ייכנס לתפעול. ולכן יש גוף שמתחזק את זה, מפעיל את זה, מנטר באופן רציף,

יהודה פרוידנינגר:

מי שמפעיל את הפילטרים זה אלה.

יואל אבן:

זה מנת"י. לכן אני אומר, מאחר שיש לנו מרכז ניהול שמנהל את האירוע אין שום בעיה להתמודד עם שאלת הפילטרים והצרכים שיידרשו, במידה ויידרשו. עכשיו, אני אומר, ככל שאתה שם יותר הגבלות על פרויקטים זה פחות טוב, תמיד. חצי, זה גם יותר יקר דרך אגב, לעשות חצי פלוס חצי זה יותר יקר מפעם אחת. קבלן עושה, עוצר, זה, זה הרבה יותר יקר. ודבר שני,

יהודה פרוידנינגר:

לא,

יואל אבן:

לא צריך,

יהודה פרוידנינגר:

אבל יכול להיות שהמיקום של הארובה שתמקם בחצי,

יואל אבן:

הוא יכול (לא ברור) כן,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) את זה להמשיך.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאמרתי,

יואל אבן:

עוד פעם, אני בתכנון (לא ברור) בפרט פרויקטים בסדר גודל כזה, כל נגיעה שאתה עושה בשלכיות יכול להפריע לך. אם עשית פגיעה נגיד, עשית תנאי כלשהו, רמ"י פתאום לא רוצים לשווק. או אם משווקים, מקבלים חוק כסף על הקרקע, כי כשאתה משווק עם תנאי אז פתאום הזכיון יש לו סיכון אז הוא, אז יש פחות כסף בשיווק גמר. עדיף כמה שפחות אם לא צריך. ולפי מה שבאמת החברים פה אומרים,

יהודה פרוידינגר:

אבל כן תכניסו בשלכיות בניית הארובה וגם חתימה עם מנת"י על הסכם תחזוקה?

יואל אבן:

זה בסדר, אלה דברים פשוטים שאפשר. כל מה שקשור בהיתרי בנייה אין בעיה.

אסף שגיא:

בשלב הזה.

יואל אבן:

תנאי היתר בנייה, היתר כזה, חתימה על הסכם, הכל אפשר לעשות, כל עוד לא מתנים בתב"ע שלכיות כזאת שיכולה סטטוטורית לגרום לדברים לקרות. כל הדברים שקשורים בהיתרים, ואמי יקריא את ההצעה שלנו, יש הגבלות כאלה ואחרות שיאלצו למעשה גם את הקירוי להיבנות והכל לקרות. אנחנו נעשה את זה בהיתרים, אבל לא בשלב סטטוטורי שזה יותר רגיש.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אין בעיה, אם אתה חושב שצריך לעשות את זה בהיתרים אז בהיתרים, מה,

יואל אבן:

כן, כן, בהיתרים .

אליעזר ראוכברגר :

אליעזר ראוכברגר :

אתם אנשי המקצוע, אני מכבד (לא ברור) ,

יואל אבן :

יש הצעה שלנו של,

אליעזר ראוכברגר :

אבל רק בוא נכניס את זה בהחלטה.

יואל אבן :

יש, יש,

ניר מרגלית :

כתוב בתגובה,

יואל אבן :

חייב לעשות הפרדה,

ניר מרגלית :

(לא ברור) שיהיה ניטור רצוף ותחזוקה שוטפת בהתאם.

אמי ארבל :

נכון, זה כתוב.

אליעזר ראוכברגר :

ואם יש צורך בהגברת הפילטרים, אז בהגברת הפילטרים. בסדר.

יוסי חביליו :

מה זה פילטר? אבל נגיד שאתה רואה בניטור,

יהודה פרוידינגר :

חתימה עם מנת"י על,

יוסי חביליו:

שיש זיהום. מה אתה עושה? מפסיק את התנועה בכביש? מה אתה עושה?

אליעזר ראוכברגר:

את הפילטרים מנת"י (לא ברור) .

ניר מרגלית:

לא, זה מה שאנחנו מדברים. מוסיפים פילטרים, משנים, עושים תחזוקה, מחליפים אותם בתדירות יותר גבוהה.

יוסי חביליו:

אתה יכול לשים פילטר מהרגע להרגע?

ניר מרגלית:

עושים את התחזוקה של הארובה בהתאם לתוצאות זיהום האוויר, עד שיהיה עמידה בתקן. ולפי,

יוסי חביליו:

לא הבנתי מה שאתה אומר.

אמי ארבל:

(לא ברור) להראות את זה.

ניר מרגלית:

הארובה,

יוסי חביליו:

אנחנו מדברים כרגע על הקבוע או על הביניים?

אדיר שוורץ:

על הביניים .

ניר מרגלית:

על הביניים. הקבוע נותן פתרון, בלי פילטרים, בלי, נותן פתרון לתיעול זיהום האוויר לגובה. אנחנו מדברים על הזמני. הזמני מצריך כמות מסוימת של פילטרים שאפשר גם להוסיף עוד שכבות של פילטרים,

יוסי חביליו:

מה זה פילטר?

ניר מרגלית:

או לעשות,

יוסי חביליו:

איך עובד פילטר?

ניר מרגלית:

יש פילטר פחם, הוא יודע, הוא מסנן זיהום אוויר,

יוסי חביליו:

הוא בתוך המנהרה יושב?

ניר מרגלית:

הוא בתוך הארובה יושב.

יהודה פרוידינגר:

בארובה, בארובה.

ניר מרגלית:

הוא בתוך הארובה יושב.

יהודה פרוידינגר:

אתה יכול ללכת לעשות קורס בשערי צדק.

אמי ארבל:

יש שם מישהו שעושה פו, פו, פו, כל הזמן.

אליעזר ראוכברגר:

מצמידים אותו לאגוז של כל רכב.

אמי ארבל:

יש שם מישהו קבוע שעושה פו כל הזמן.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ניר מרגלית:

הוא בתוך הארובה יושב,

יוסי חביליו:

(לא ברור) של ה-15 מטר?

ניר מרגלית:

כן.

אמי ארבל:

רק צריך להגיד,

יהודה פרוידינגר:

הצ'ימצ'ימינים ממרי פופינס.

ניר מרגלית:

זה דומה, זה בסקאלה יותר גדולה, אבל זה דומה לארובות של עסקים,

אמי ארבל:

(לא ברור) בנושא הזה,

ניר מרגלית:

שיש להם מערכת פילטרים שיודעת לסנן את ה-,

יוסי חביליו:

אז אתה רוצה להגיד שהפילטרים האלה ב-15 מטר יסננו לך את כל הזיהום שבדרך כלל אתה רוצה להחליף אותו ב-150 (לא ברור) ?

ניר מרגלית:

זה חוות הדעת של,

יוסי חביליו:

(לא ברור) אתה לא היית רגוע כל כך.

ניר מרגלית:

של המשרד להגנת הסביבה,

יהודה פרוידינגר:

תשאל בשערי צדק איך מחליפים את הפילטרים,

ניר מרגלית:

והמשרד לקח יועץ ,

יוסי חביליו:

פעם שעברה אמרת,

ניר מרגלית:

מומחה לאיכות אוויר.

יוסי חביליו:

פעם שעברה אתה אמרת שאתה לא רגוע,

(מדברים ביחד)

אסף שגיא:

רגע, אבל לא מקשיבים.

אדיר שוורץ:

אבל לפרק אותה זה אירוע מורכב, לכן לא עושים.

יהודה פרוידינגר:

אז איפה הם עושים, איך הם מפנים את כל ה-,

אדיר שוורץ:

זה כבר,

אמי ארבל:

טכנולוגיה אחרת.

ניר מרגלית:

אני מה שלא,

יהודה פרוידינגר:

מה?

ניר מרגלית:

מה ש-,

אמי ארבל:

זה טכנולוגיה אחרת.

יוסי חביליו:

נו, תגיד.

אסף שגיא:

רגע, רציתי להגיד משהו.

ניר מרגלית:

שניה.

אסף שגיא:

לבקשת המשרד הביאו לשכת, לא, הוועדה המחוזית,

אמי ארבל:

כן, זה מה שרציתי להגיד, זה מה ש-,

אסף שגיא:

הביאו יועץ מומחה מהטכניון,

אמי ארבל:

זה מה שכתוב פה.

אסף שגיא:

עמוס כלפון, הוא מומחה לסקרי פיזור מזהמים וכולי. הוא הציע את הפתרון הזה, הוא הציע גם, אמר שהפתרון של 150 מטר עובד יופי. אנחנו הוועדה אימצו לגמרי את ההחלטות שלו והם חלק גם ממסמכי התכנית.

יוסי חביליו:

אז מה הוא הציע, את ה-15 מטר?

אסף שגיא:

כן.

ניר מרגלית:

ה-15 מטר,

יהודה פרוידינגר:

זמני.

ניר מרגלית:

זמני,

אמי ארבל:

לא, אבל הוא אומר,

יהודה פרוידינגר:

15 מטר זמני.

אמי ארבל:

יוסי, הוא אומר אבל,

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

(לא ברור) זמני.

אמי ארבל:

לא, אבל תקרא מה הוא אומר. הוא אומר שיתכן ש-

יוסי חביליו:

(לא ברור) שם.

אמי ארבל:

אה, סבבה, (לא ברור) את זה שיכול מאד להיות שלא צריך ארובה.

אסף שגיא:

אתה מוזמן ללכת למסמכי התכנית, לקרוא את הדוח שלו המפורט.

יוסי חביליו:

לא, אני שאלתי אותך למה פעם שעברה,

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

ניר מרגלית:

למה פעם שעברה הייתי מסויג מהמאורע הזה? כי אני הייתי בלחץ מנושא התחזוקה. עכשיו, יואל הרגע ענה,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת, אני צריך ש-,

(מדברים ביחד)

ניר מרגלית:

נושא התחזוקה, מי יחליף את הפילטרים.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) המפרט של הארובה.

ניר מרגלית:

צריך להחליף אותם כל תקופת זמן מסוימת. צריך לתחזק את הארובה הזאת, צריך,

יהודה פרוידינגר:

יואל אומר שמנת"י, וצריך (לא ברור) עם מנת"י.

ניר מרגלית:

יואל עכשיו ענה, יואל עכשיו נתן תשובה לזה ש-,

יהודה פרוידינגר:

מנת"י יחליפו.

ניר מרגלית:

אין פה בעיה עם תחזוקה.

יהודה פרוידינגר:

לא אכפת לו שיהיה (לא ברור) ,

ניר מרגלית:

אז תהיה עמידה בתקנים, וככל שיש עמידה בתקנים אז זה פתרון שהוא אפשרי. עכשיו, הנושא השני שעלה בוועדה,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) את 7.

אדיר שוורץ:

כן. כן. אז זה בהתאם למה שכתוב באימייל, וההערה של לייזר, מצוין.

ניר מרגלית:

מעולה.

יואל אבן:

לחלוטין, אנחנו נהיה אחראיים מאד בהיתרים,

דובר לא מזוהה:

מה, מה?

אדיר שוורץ:

שזה לא רק הארובה אלא גם המפרט שלה.

יואל אבן:

התכנית יכולה (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר :

כל המפרט של מה שאתה אומר, שייכנס גם בתוך התקנון,

יהודה פרוידינגר :

נכון.

אליעזר ראוכברגר :

שצריך את זה לבדיקה, לבדיקה ובחינה בהיתר הבנייה.

אדיר שוורץ :

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר :

ואם צריך אז נטמיע.

יהודה פרוידינגר :

כן.

אליעזר ראוכברגר :

כן.

ניר מרגלית :

הנושא השני שעלה, שאני העליתי, היה נושא המיקרו אקלים שיש מפגעי,

אליעזר ראוכברגר :

תכניס את זה להחלטה.

יהודה פרוידינגר :

איזה?

אדיר שוורץ :

מפגעי רוח?

ניר מרגלית :

שיש חריגות מאד גבוהות ב-,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהוא אמר, שייכנס,

ניר מרגלית:

רוחות, בייחוד באזורים של השטחים החומים.

יהודה פרוידינגר:

בין הבניינים או מה?

ניר מרגלית:

בין הבניינים (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

אתה מתכוון רוחות בין הבניינים הגבוהים?

ניר מרגלית:

והציעו פתרונות, הציעו פתרונות,

יהודה פרוידינגר:

הבניינים הרגילים או הבניינים הגבוהים?

אמי ארבל:

הסעיף שלגבי כל זה,

ניר מרגלית:

עשו כמתחם. כולל גם, עושים רדיוס גם יותר גדול מהמתחם.

אמי ארבל:

(לא ברור).

ניר מרגלית:

כל התכנית של,

אדיר שוורץ:

אבל הקירוי, הקירוי של הכביש לא משנה את הרוחות או שאתה לוקח בחשבון את ה-,

ניר מרגלית:

לא, על גבי הקירוי ואיפה שיהיו (לא ברור),

אמי ארבל:

זה למעשה (לא ברור) בינוי.

ניר מרגלית:

זה יוצר שם משטח אחד שטוח עם הבניינים, ועוברות שם תעלות רוח ש-,

אמי ארבל:

(לא ברור) לבדוק את זה פה ואז לאשר גם על ה-,

ניר מרגלית:

במיוחד בשטחים החומים יוצרים חריגות גבוהות.

אדיר שוורץ:

אז מה הפתרון?

ניר מרגלית:

אז הפתרון,

יהודה פרוידינגר:

מה זה אומר חריגה? מה יקרה אם יבוא משם רוח, מה יקרה?

ניר מרגלית:

יש מרמת ה-,

יהודה פרוידינגר:

יעוף בן אדם?

ניר מרגלית:

לא נעים,

אסף שגיא:

יכול, יכול לעוף,

ניר מרגלית:

עד רמת המסוכנות, כן.

אסף שגיא:

כן.

ניר מרגלית:

עכשיו, בייחוד אם זה בשטחים חומים אז זה אומר ש-

אדיר שוורץ:

(לא ברור) למעלה, בפינה שם.

ניר מרגלית:

יש במודיעין עכשיו מתחם חדש של בית קפה וזה, אי אפשר לשבת בחוץ. אי אפשר. עכשיו, זה עוד לא מסוכן, אבל,

יוסי חביליו:

איפה זה?

ניר מרגלית:

בישפרו פתחו מתח מאוד מאוד יפה, לא משנה,

יוסי חביליו:

שמה?

ניר מרגלית:

בקיצור,

יוסי חביליו:

בגלל הזיהום או בגלל הרוחות?

ניר מרגלית:

בקיצור, אמר, מה שהראית לי עכשיו,

אסף שגיא:

של הרוחות, עכשיו על הרוחות.

ניר מרגלית:

על השלב של תכנית הבינוי, מה שדיברנו,

אמי ארבל:

כן, כן, זה מה ש-,

ניר מרגלית:

צריך לבחון את הפתרונות ולהטמיע אותם בתכנית הבינוי,

יהודה פרוידינגר:

יש פתרונות?

אמי ארבל:

לנושא הרוחות אתה מדבר?

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שיש פתרונות טכנולוגיים, אבל אנחנו צריכים שידאגו שזה,

יוסי חביליו:

איזה פתרונות?

ניר מרגלית:

פתרונות טכנולוגיים (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

למשל שני פילטרים, לא רק אחד.

אדיר שוורץ:

לא,

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:

הוא מדבר על מנהרות רוח.

יוסי חביליו:

הוא מדבר על הרוח.

אליעזר ראוכברגר:

אה, מנהרות רוח.

יהודה פרוידינגר:

כן,

אדיר שוורץ:

לפעמים כמה מעלות שאתה מזיז את הבניין משנים,

ניר מרגלית:

בדיוק, הזווית של הבניין,

יואל אבן:

נכון, פוזיציה, זה מרפסות, זה,

אליעזר ראוכברגר:

לכן זה תלוי בתכנית הבינוי ואני ביקשתי להכניס שתכנית הבינוי תוצג לוועדה.

יהודה פרוידינגר:

עם חוות דעת של הרוחות.

אליעזר ראוכברגר:

ברור, על כל המשתמע, על כל המשתמע.

יואל אבן:

אין כמעט פרויקט שאנחנו לא בודקים את זה בשלב ההיתר, ובודקים את הפוזיציה של,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, מי מחברי הוועדה רוצה לדבר?

יוסי חביליו:

אני, יש לי כמה שאלות.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה.

יוסי חביליו:

אה, בסדר, בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה שיירשמו. מי יש, רק יוסי רוצה?

יוסי חביליו:

אז אני נרשם, תרשום אותי.

אליעזר ראוכברגר:

אדיר. רגע, יוסי, אוקי, יוסי ביקש ראשון, אחר כך אדיר,

יוסי חביליו:

לא, לא ביקשתי ראשון, שישאלו הם, אחרי זה אני.

אליעזר ראוכברגר:

אדיר ווייצמן. עוד מישהו?

יהודה פרוידינגר:

יהודה.

אדיר שוורץ:

יהודה, יהודה רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

יהודה. אוקי, קדימה, יוסי. בבקשה.

יוסי חביליו:

לא, אני אחרון. מעדיף ש-,

אליעזר ראוכברגר:

אתה אחרון. אז אדיר, בבקשה.

אדיר שוורץ:

אני יותר הצהרתי, פחות שאלות. אני אגיד,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מה, כל אחד יגיד מה שהוא רוצה, אני לא,

אדיר שוורץ:

בעיניי,

אליעזר ראוכברגר:

בשונה מאחרים שמנסים לשים לי בפה דברים אני לא שם לאף אחד בפה, יש דברים, אני מבקש, יש טעות, לדייק, אבל כל אחד יגיד את עמדתו ודעתו באופן חופשי, מה השאלה בכלל? קדימה.

אדיר שוורץ:

בעיניי יש פה פרויקט מצוין לירושלים, שלוקח אוטוסטרדה שבסוף אוטוסטרדה כמה שהיא שימושית היא פצע בלב של העיר, היא צלקת ארוכה בלב העיר שמונעת רצף אורבני, שמייצרת זיהום אוויר, שמייצרת זיהומי רעש נוראיים וכמו שאמרתם, לעמוד ליד כביש בגין זה לא תענוג גדול. כל מי שעבר את הגשר הזה מעל כביש בגין, בין גבעת רם לבית הכרם, יודע כמה זה לא נעים. היום כבר לא מתכננים ככה. יש אינספור דוגמאות מרחבי העולם של פרויקטים מוצלחים כמו הביג דיג בבוסטון וכמו פרויקטים אחרים שלקחו אוטוסטרדות מהסגנון הזה, קברו אותם מתחת לאדמה או קירו אותם, לא משנה איך נקרא לזה, וייצרו ערכים גבוהים לעיר. אנחנו מדברים על שמירה על הטבע ועל הרי ירושלים, הדרך לשמור על הטבע ועל הרי ירושלים עוברת דרך ציפוף אחראי של המתחם של העיר ירושלים. העובדה שהיום קמפוס גבעת רם נמצא מנותק מהעיר בעצם, אין לידו אף שכונה סמוכה שהיא רלוונטית והיא לא קריית הלאום לצורך העניין שהיא לא בדיוק שכונה וכן הלאה,

יואל אבן:

שגם היא מנותקת מהעיר, דרך אגב. היה על זה כתבה.

אדיר שוורץ:

שגם היא מנותקת,

יואל אבן:

אתה יכול לקבל,

אדיר שורץ:

ואני מאד שמח, ואני מאד שמח שזה עולה לשיח ואני יודע שיש מהלכים מאד טובים שגם יעשו פיתוח אורבני של קריית הלאום, חלקם כבר אנחנו רואים מול העיניים,

יואל אבן:

(לא ברור) עשינו על זה.

אדיר שורץ:

ושבוע הבא אנחנו נהיה בספרייה הלאומית ונטעם קצת בפוטנציאל, אבל זה לא קשור. בתוך כל מכלול השיקולים האלה, והצורך שלנו גם לפתח את ירושלים, לאפשר לדורות הבאים להמשיך ולהתגורר באזורים האלה של ירושלים, יש הרבה הרבה ערכים ציבוריים בפרויקט הזה שמגדיל, שמייצר פארק מאד גדול, שמייצר עוד מבני ציבור, שמייצר מלונאות שזה צורך כאן בעיר לפיתוח הכלכלה של העיר, שמשרת את פארק ההייטק שהוא קריטי לעתידה של ירושלים, ובתוך כל הערכים האלה, הדברים האלה חשובים. בסוף אני מבין את תושבי בית הכרם, מי מהם שחלקם זה נמב"י וברור שלא נעים שנעשות עבודות ליד הבית, אבל אנחנו כאן בוועדה צריכים להחזיק אינטרס ציבורי רחב יותר. התכנית הזאתי טובה, היא טובה לעתיד ירושלים, ואני חושב שהיה אפשר לאשר אותה גם בדיון הראשון. טוב מאד שביררנו לעומק את הסוגייה של זיהום האוויר והארובה וכן הלאה, התשובות שניתנו כאן היום, ואם אתם זוכרים שבוע שעבר התשובות לא סיפקו אותי, לכן אני שמח שהדיון נדחה. היום התשובות מספקות אותי, ואני שמח שהיום ככל הנראה אנחנו נאשר את התכנית. זה תכנית טובה ואני מברך את כל,

יוחנן וייצמן:

אם יהיה רוב.

אדיר שורץ:

אם יהיה רוב, בוא נראה.

אליעזר ראובברגר:

ככל הנראה הוא אמר.

אדיר שורץ:

אני חי את המתח פשוט, וייצמן. ואני אומר, ואם אכן הוועדה תקבל את הדעה שלי פה, את הדעה של הגורמים המקצועיים ואת דעת שאר החברים שתומכים בתכנית, אני חושב שאנחנו עושים טוב לעיר ירושלים שזאת האחריות שלנו. סיימת.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מי רוצה עוד לדבר? וייצמן. רק לפני כן, אתה אמרת משהו שאולי הביא אותי לבקש, אני מתאר לעצמי שכל החברים יתמכו בזה, להכניס בשלכיות שתנאי להיתר לבניית המגדלים יהיה תנאי להיתר לקירוי, ותנאי לטופס 4 למגדלים יהיה גם טופס, תנאי לטופס 4 לקירוי.

יוחנן וייצמן:

זה יותר חשוב.

אליעזר ראוכברגר:

שלא יבנו לי את המגדלים בסוף ואת הקירוי, ילך,

אדיר שוורץ:

זה אמרתי שבוע שעבר, וזה חשוב מאד.

יואל אבן:

אני בעד.

אדיר שוורץ:

חשוב מאד. הערך המרכזי בקירוי,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) שקודם יגמרו את הקירוי.

אליעזר ראוכברגר:

להכניס את זה להחלטה,

יואל אבן:

מה זה?

יהודה פרוידינגר:

אתה אומר שקודם יגמרו את הקירוי.

יואל אבן:

אז לכן זה כנראה יהיה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

או לפחות ביחד, אבל לא שיבוא יזם,

יואל אבן:

זה יהיה כאן.

אליעזר ראוכברגר:

ויגיד, רגע, בוא נבנה את המגדלים כי זה מכניס לי כסף,

יהודה פרוידינגר:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הקירוי שמוציא לי כסף אני לא אעשה אותו.

אדיר שוורץ:

או רמ"י יעשו את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אני אעשה אותו בעוד חמש שנים, בעוד עשר שנים. הרי בוא לא נשכח, הבנייה של המגדלים היא לא על הקירוי, היא בצד.

צחי ברים:

(לא ברור) אפשר לבנות,

יואל אבן:

נכון, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

היא בצד.

ישראל קלרמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לבנות את המגדלים גם בלי הקירוי.

יהודה פרוידינגר:

בלי הקירוי, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רוצה שזה יקרה, זה הכל.

יואל אבן:

צודק לגמרי.

יוסי חביליו:

בוא נראה, אני אמרתי את זה פעם שעברה,

יואל אבן:

אני בעד, לגמרי.

יוסי חביליו:

אני רוצה לראות מה נרשם.

אדיר שוורץ:

צודק לגמרי.

יוסי חביליו:

שניה, שניה, רגע. איפה כתבת את זה?

אמי ארבל:

לא כתבתי את זה.

יוסי חביליו:

אז רגע, אליעזר, מה הצעת? כי אני אמרתי פעם שעברה,

אליעזר ראוכברגר:

אני הצעתי שיהיה,

יוסי חביליו:

שצריכים קודם את הקירו.

אליעזר ראוכברגר:

אני הצעתי שתנאי,

יוסי חביליו:

אבל לא שמעתי בדיוק על השלביות.

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר, אני הצעתי שתנאי להיתר בנייה למגדלים יהיה היתר בנייה גם לקירו. תנאי לטופס 4 למגדלים יהיה טופס 4 לקירו. כדי שלא יהיה מגדלים בלי קירו. זה מה שאמרתי.

אדיר שוורץ:

הערה נכונה וחכמה.

יוסי חביליו:

החשש שלי, אני בעד הדבר שאמרתי, אבל אני חושב צריך אולי יותר להדק אותו.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

כי, אז אני מנסה לחשוב ביחד איתכם, אין לי,

אליעזר ראוכברגר:

לכתוב שזה יהיה חצי שנה קודם? מה? לא יעזור.

יוסי חביליו:

לא, כי זה שההיתר ביחד זה סבבה, אבל זה היתר, זה נייר.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יוסי חביליו:

עכשיו, כמו שאמרתי לכם בפרויקטים אחרים,

אליעזר ראוכברגר:

טופס 4 זה גם נייר, אבל אי אפשר לאכלס, והיזם לא יוכל לעשות,

יוסי חביליו:

כן, אבל אז מתחיל לחץ, אבל דיברנו על זה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, נו, אז מה אתה רוצה שאני אעשה? שאני אעמיד כיתת יורים מול היזם? מה זה נקרא מפעיל לחץ?

יוסי חביליו:

לא, אבל אולי,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בסוף,

יוסי חביליו:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

יפעיל לחץ יפעיל לחץ, צריך לדעת, איך אומרים. אל תשכח גם עוד דבר, את הקירוי, אמר את זה גם יואל קודם, אני לא יודע אם הקשבת. את הקירוי לוקח לבנות שנתיים. גישה שלוש שנים. את המגדלים לוקח חמש שנים. אז עדיין יש לך פה שנתיים שלוש ספר. יש לך פער, שגם אם היזם גלש עדיין יש לו, איך אומרים? יש לו,

יוסי חביליו:

לא, אבל השאלה,

אליעזר ראוכברגר:

את המרווח הזה,

יוסי חביליו:

אם לא נשאר,

אליעזר ראוכברגר:

שהוא יוכל, שהוא יוכל להספיק לעשות.

יוסי חביליו:

אני מבין מה שאתה אומר, אבל כמו שאני גם אמרתי בתכניות אחרות שהיו פה בהקשר הזה, ברגע שהבניין הוא כבר הושלם ויש אכלוס או לפחות מכירה, מתחיל לחץ של הדיירים להיכנס. השאלה אם אי אפשר לדרג, להגיד, אוקי, אתה תוכל לבנות רק שני מגדלים ואם ההוא לא מוכן,

אליעזר ראובברגר:

אז אולי טופס 2. אולי טופס,

אמי ארבל:

תסתכלו רגע מה כתבתי פה.

אליעזר ראובברגר:

אולי טופס הרצת מערכות. בין טופס 2 לטופס 4 יש הרבה זמן.

יוסי חביליו:

הוא אמר את זה גם ואני גם אמרתי את זה בפעם,

אמי ארבל:

תראה, כל זה, תסתכלו רגע.

אליעזר ראובברגר:

כן.

יוסי חביליו:

יש, רגע, לא, אבל אני אומר ליואל לראות מה יש, אם הפתרון הולם. שניה, בוא נקרא ואז אני אראה.

יהודה פרוידינגר:

אתה היית צריך להיות יותר במתח מה שעם הגרעין של בני עקיבא, אם יאשרו את התכנית.

אדיר שוורץ:

(לא ברור).

יוסי חביליו:

רגע, זה לא מה שדיברנו עכשיו.

אמי ארבל:

לא, זה,

יוסי חביליו:

אה, זה הקודם.

אסף שגיא:

זה הקודם.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

יואל אבן:

סבבה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור, לעניות דעתי. אם החברים חושבים אחרת, יהודה, אדיר, ראית?

ישראל קלרמן:

מה, מה שאמרת עכשיו? על מה שאמרת?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה הוא עוד לא כתב.

יואל אבן:

זה על האיכות סביבה,

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל על מה שהיה קודם.

יואל אבן:

זה לגבי איכות סביבה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, איכות סביבה.

יהודה פרוידינגר:

איכות סביבה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא הוסיף את ההערות על איכות סביבה, מה שביקשנו,

ניר מרגלית:

לתכנית הבינוי.

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא תרגם את זה לשפת הכתיבה.

אסף שגיא:

גם לי יש מה להגיד על איכות סביבה, אני לא יודע אם אתם רוצים לדבר או שאני אדבר.

אדיר שוורץ:

איפה,

ישראל קלרמן:

דבר.

אליעזר ראוכברגר:

אתה כבר היית,

אדיר שוורץ:

אמי, אז אתה יכול,

אליעזר ראוכברגר:

אתה כבר, איך אומרים? אם זה היה תלוי רק איתך, היינו גומרים את זה כבר שבוע שעבר.

אסף שגיא:

יש נושא אחד ששכחתם לדבר עליו.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אסף שגיא:

יש כמה נושאים, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אין בעיה.

יוסי חביליו:

דבר.

אסף שגיא:

בעיה קלה של זיהום קרקע במתחם תעש, אני רוצה להפנות אותכם, ב-9.10 היה דיון במליאת הוועדה המחוזית בסעיף 14 באותו דיון, בהחלטה, אני גם מקריא אותו. בהתאם לעמדת המשרד להגנת הסביבה ייקבע בהוראות התכנית כי תנאי להיתר בנייה, זה פשוט נוגע להתנגדות מאד ספציפית של רמ"י, בתחום התכנית יהיה סיום הטיפול בגזי הקרקע במתחם תעש, יובהר כי מגבלה זו לא תחול על היתרי חפירה. הוועדה מקבלת בהקשר זה את עמדת המשרד להגנת הסביבה לפיה מדובר בגזים שאינם ממוקמים מחוץ לתכנית בלבד וקיימת להם השפעה על תחום התכנית. הוראות התכנית יתוקנו בהתאם. זה מבחינתנו ייהרג ובל יעבור. תנאי להיתר ראשון,

אמי ארבל:

וזה לא קיים בתקנון?

אסף שגיא:

בתכנית הזאת,

אמי ארבל:

זה לא קיים בתקנון? סליחה.

אסף שגיא:

אני רוצה להגיד את זה לפרוטוקול.

אמי ארבל:

לא, אבל אם זה בפנים אז מה,

אסף שגיא:

שיהיה ברור.

אמי ארבל:

אני שואל (לא ברור) או לא.

אליעזר ראוכברגר:

אם זה בפנים כבר אז זה בפנים, מה הבעיה?

אסף שגיא:

אין לי בעיה, שיהיה ברור שלפני הוצאת היתר ראשון כל גזי הקרקע במתחם תעש טופלו,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אסף שגיא:

וקיבלו אישור של המשרד, ואם לא,

אליעזר ראוכברגר:

היתר ראשון לבנייה, לא לחפירה.

אסף שגיא:

לבנייה, לא לחפירה. ואם לא זה אמור להיות גם עילה להתנגדות המשרד לתכנית,

יהודה פרוידינגר:

אמי, (לא ברור) ?

אמי ארבל:

לא יודע, (לא ברור) תקנון כזה.

אסף שגיא:

רק שזה יהיה ברור. אוקי?

יהודה פרוידינגר:

מה, בדיקת קרקע?

אסף שגיא:

לא, טיפול מוחלט וסופי בכל גזי הקרקע במתחם תעש. זה, נכון, רמ"י לא רוצים שיטילו את זה עליהם, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל טיפול בנושא מתחם תעש יהיה גם בגלל תכניות אחרות, לא רק בגלל התכנית הזאת.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

זה מחוץ לקו הכחול, לא?

אסף שגיא:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אסף שגיא:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אסף, אני אמרתי שהטיפול במתחם תעש הוא לא רק בגלל התכנית הזאת אלא גם בגלל תכניות אחרות, וכבר היום עושים את זה.

אסף שגיא:

לא, טיפלו בקרקע,

אליעזר ראוכברגר:

בקרקע, אני מדבר,

אסף שגיא:

עכשיו מדברים על גזי קרקע.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, גם בגזי קרקע יטפלו בגלל תכניות אחרות.

אסף שגיא:

אבל חייבים להבין שזה מאד חשוב גם לענייננו.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראובברגר:

להערכתי התכנית הזאת תגיע ליישום אחרי שכבר נטפל, אבל אין בעיה,

ניר מרגלית:

(לא ברור) בסלע נשארו, יש שם גזים שממשיכים להיפלט, אז אלף מנקזים את זה,

(מדברים ביחד)

אסף שגיא:

כאילו, אם definitely (לא ברור) אתה לא נוגע בזה? שמה זה מטפל את עצמו, אז,

יהודה פרוידינגר:

אז מה עושים?

יואל אבן:

מי אחראי על זה, זה לא המשרד להגנת הסביבה?

גבריאל אבזבקיב:

איזה גזים, מה, מסלע?

(מדברים ביחד)

יואל אבן:

אז רשום פה עיריית ירושלים אחראית.

אסף שגיא:

כן.

יהודה פרוידינגר:

איך שואבים מהסלע גזים? לא יודע.

אסף שגיא:

אני לא בקיא בזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אסף שגיא:

אם אתה רוצה אפשר להפנות אותך,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהוא אומר, מה שהוא אומר,

אסף שגיא:

לאגף קרקעות מזוהמות,

אליעזר ראוכברגר:

שאתם תטפלו, אבל אם הטיפול לא יהיה בזמן או לפי השלביות שאני מבקש, אנחנו נגיש התנגדות.

גבריאל אבזבקיב:

אבל זה מחוץ לקו כחול של תב"ע.

אסף שגיא:

זה לא משנה, זה מגיע, זה קילומטרים, זה בדיוק,

גבריאל אבזבקיב:

גרים שם כבר שנים.

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

אסף, למה בתכנית רשום שמי שאחראי על זה זה עיריית ירושלים למעשה?

יואל אבן:

זה המשרד אחראי.

אסף שגיא:

לא, לא, זה לגמרי המשרד, ויש את,

אליעזר ראוכברגר:

אז תכתוב שצריך לשנות, נו.

יואל אבן:

אז צריך לשנות.

אליעזר ראוכברגר:

אז תשנה.

אסף שגיא:

(לא ברור) בצד, שכחתי,

אליעזר ראוכברגר:

תכתוב בהחלטה, לשנות.

יהודה פרוידניגר:

יכול לעצור? גזי קרקע יכול לעצור את התכנית?

אסף שגיא:

(לא ברור) מה לא ברור?

יואל אבן:

גזי קרקע זה אירוע, זה האירוע.

אליעזר ראוכברגר:

זה אירוע,

יואל אבן:

זה האירוע הסביבתי של הפרויקט,

אסף שגיא:

(לא ברור) כתנאי להיתר.

אליעזר ראוכברגר:

מה השאלה בכלל.

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

רגע, אבל אפשר פה,

יהודה פרוידינגר:

זה לא קרקע,

יוסי חביליו:

רגע, אבל (לא ברור) אמי,

יהודה פרוידינגר:

גזי קרקע זה (לא ברור) הלאה והלאה והלאה.

יוסי חביליו:

איך אתה תדע? (לא ברור) תנאי להיתר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אם אתה, אם אתה מטפל נכון בקרקע (לא ברור) את הגזים,

אסף שגיא:

במידה והמשרד לא נתן אישור שכל גזי הקרקע פונו לשביעות רצוני אין היתר.

יוסי חביליו:

אתה מדבר בתכנית הזאת? או בתעש גם כן?

אסף שגיא:

הם מפנים מתעש ומביאים לי, למשרד להגנת הסביבה מסמכים, ואני צריך לאשר שזה לשביעות רצוני, ואם זה לא לשביעות רצוני אז אין פה היתר.

יוסי חביליו:

אין היתר פה, בקירוי בגין?

אסף שגיא:

בוודאי.

יוסי חביליו:

אה, כי זה קשור אחד לשני?

אסף שגיא:

בוודאי, זה קשור גם למיליון מקומות. לעניין,

יוסי חביליו:

רגע, אז לייזר, זה נמצא?

אסף שגיא:

אבל הנה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אסף שגיא:

גם הוועדה המחוזית קיבלה את זה, זה בסדר. תנאי להיתר.

אמי ארבל:

(לא ברור) שזה לא מופיע בתקנון.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) הוא פה?

אליעזר ראוכברגר:

הוא פה, הוא כל הזמן היה פה.

יוסי חביליו:

רגע, תן לראות.

אליעזר ראוכברגר:

הוא כל הזמן היה פה.

יוסי חביליו:

רגע, הוא אומר שתנאי להיתר בנייה לא של המגדלים, של כל התכנית. אין יותר (לא ברור),

אסף שגיא:

להיתר בנייה (לא ברור), אמי, להיתר בנייה (לא ברור).

אמי ארבל:

נושא אחר, נושא אחר.

יוסי חביליו:

רגע, רגע, שניה, שניה.

אריאל גולן:

מי אמר?

ישראל קלרמן:

וייצמן.

יוסי חביליו:

רגע, למה של המגדלים? אולי של כל הבניינים?

דובר לא מזוהה:

הוא לא פה.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו,

ישראל קלרמן:

עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

הוא הלך לשירותים, מה אתה,

גבריאל אבזבקיב:

שטחים קרובים ל-,

אמי ארבל:

אי אפשר לבנות את הבניינים האחרים בלי הקירווי. אי אפשר לבנות את שאר הבניינים בלי הקירווי, הבניינים היחידים שאפשר לבנות בלי הקירווי זה רק המגדלים.

יוסי חביליו:

אה, הבנתי.

אסף שגיא:

זה מה ש-,

יוסי חביליו:

בטוח, מאה אחוז?

אמי ארבל:

כן.

יהודה פרוידינגר:

טוב, זה זה. זה הקירווי והמגדלים. עכשיו על גזי הקרקע כבר כתבו.

יוסי חביליו:

לא, רגע, שניה, שניה, אבל אמרנו, שניה,

יהודה פרוידינגר:

זה השלכיות של ההיתרים לעומת הקירווי, זה בסדר.

יוסי חביליו:

לא, אבל אולי אמרנו,

אסף שגיא:

זה מה שרצית, יוסי.

יוסי חביליו:

כן, אני מסתכל, אבל אני רגע שואל את אמי,

צחי ברים:

אל תחשוב, הוא לא יצא מרוצה.

יוסי חביליו:

שאמרנו, אולי טופס 4 זה לא מספיק, אולי טופס 2.

אמי ארבל:

מה זה טופס 2?

יוסי חביליו:

לא יודע, כאילו, אני מפחד שהמגדלים יהיו בנויים, הקירווי לא יהיה בנוי, ויהיה לחץ ממי שקנה שם,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל זה הצעתי את ההצעה שלי.

יוסי חביליו:

הבנתי, אבל אני, הוא אומר שטופס 4 יותנה אחד בשני. עכשיו, אני אומר, הקירווי לא יהיה בנוי, ואז יגידו להם במגדלים, אתם לא מקבלים טופס 4, והם כבר ימכרו את הדירות והכל ויהיה לחץ.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יוסי חביליו:

זה בעיה רצינית שאנחנו מכירים אותה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוסי חביליו:

אז אולי יש פתרון יותר,

יואל אבן:

מה? סליחה.

יהודה פרוידנינגר:

בסוף מה שקורה זה שהיזם מתחיל לבנות, אם התנאי לאכלוס אז בסוף הוא בא ואומר, תשמעו, מוריה לא גמרו את הפרויקט שלהם, לא זה, מה אני אשם, האנשים שלי קנו דירות, אני צריך לאכלס אותם, אחרת אני משלם,

אליעזר ראוכברגר:
לכן אמרתי שיש פער,

יואל אבן:
זה לא האירוע.

אליעזר ראוכברגר:
אבל אמרתי שיש פער,

יואל אבן:
זה לא האירוע.

אליעזר ראוכברגר:
של שנתיים שלוש.

יהודה פרוידינגר:
זה החשש.

יואל אבן:
זה כמעט שלוש שנים פער בין זה לזה,

יהודה פרוידינגר:
זה בדיוק כמו,

יואל אבן:
אני מזכיר,

אליעזר ראוכברגר:
כל מה שאתה אומר אולי אתה צודק כשזה ביחד,

יואל אבן:
שתבין,

אליעזר ראוכברגר:

פה יש פער עדיין של שנים, וכשהוא נמצא באמצע אפשר להגיד לו, אדוני, יש לך עוד שנתיים הקירו, הקירו.

יהודה פרוידינגר:

יואל, זה כמו, זה כמו רחוב גל, שאת הפרויקט של הבינוי ברחוב גל התנינו בחניון, ובסוף יפרקו את זה.

יואל אבן:

אבל זה אירוע אחר, פה,

יהודה פרוידינגר:

לא יהיה, יבטלו את ההתניה.

יוסי חביליו:

זה לא אירוע, זה תמיד,

אליעזר ראוכברגר:

יש פער,

יואל אבן:

איך זה יעבוד,

אליעזר ראוכברגר:

שנותן לנו סוג של ביטוח.

יהודה פרוידינגר:

נכון ש (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, אבל אני אומר,

יואל אבן:

(לא ברור) ביזמים.

אליעזר ראוכברגר:

זה יהיה סוג של ביטוח,

אמי ארבל:

לגבי האחראים,

אליעזר ראוכברגר:

פער הזמן.

אמי ארבל:

לא הבנתי מי אחראי על זה.

יוסי חביליו:

לא, אבל נגיד שהמגדל גמור ואין לך קירוי בכלל.

יהודה פרוידינגר:

מי מממן את הקירוי אבל?

אליעזר ראוכברגר:

היזם.

יוסי חביליו:

שניה רגע, יואל, יש לי שאלה.

צחי ברים:

נשמע תשובה ממנו,

אליעזר ראוכברגר:

זה אמרתי, אם לא היה, לא, אבל,

יוסי חביליו:

שניה,

אסף שגיא:

(לא ברור) הוא זה שנותן את האישור.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) הוא ייכנס,

אמי ארבל:

מי מבצע אבל?

אליעזר ראוכברגר:

למצוקה תזרימית,

אסף שגיא:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) את המגדלים, את הקירוי אני אעשה עוד חמש שנים, עוד עשר.

יוסי חביליו:

נכון, הוא לא יעשה את הקירוי בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

אבל בשביל זה יש את הפער של השנתיים שלוש.

יוסי חביליו:

שניה, יואל אבן רוצה לענות.

יואל אבן:

אמרתי, אבל אתה לא באירוע שאתה,

יוסי חביליו:

רגע.

יואל אבן:

אתה לא באירוע, זה הנקודה. האירוע,

יוסי חביליו:

מה האירוע?

יואל אבן:

האירוע זה לא היזם.

יוסי חביליו:

ששש, שניה, שניה.

יואל אבן:

האירוע (לא ברור) מאד פשוט, ברגע שיש את השיווק, ביום של השיווק יש רווח מהקרקע,

ניר מרגלית:

העירייה לא עושה,

יואל אבן:

הכסף מגיע מרמ"י, לא קשור ליזמים. היזמים שילמו עכשיו, סתם, 400 מיליון שקל על הקרקע, רמ"י מעבירה את הכסף לפרויקט של הקירווי. כלומר, אין קשר בין היזם, היזם ברגע שהוא,

יוחנן וייצמן:

כמו כל פיתוח.

יואל אבן:

שם את הכסף,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, וייצמן,

יוסי חביליו:

מה אתה אומר, וייצמן?

אליעזר ראוכברגר:

אתה רצית לדבר, וייצמן?

יוסי חביליו:

מה אמרת, וייצמן?

אליעזר ראוכברגר:

חברים, וייצמן, וייצמן, יוסי,

יוסי חביליו:

לא, אני רוצה לשאול אותו על זה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה, אתה יכול לרצות.

יוחנן וייצמן:

אמרת, כמו כל מכרז של רמ"י,

אליעזר ראוכברגר:

וייצמן, אתה רוצה לדבר?

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, קדימה.

יוחנן וייצמן:

השאלה הראשונה,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, עכשיו וייצמן, זכות הדיבור שלו.

יוחנן וייצמן:

השאלה הראשונה לעו"ד מיכאלי, אם האלה שלא היו בדיון הקודם יכולים להשתתף.

ישראל קלרמן:

למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

למה לא? מה?

ישראל קלרמן:

זאת וועדה חדשה.

יוחנן וייצמן:

למה לא? אני יכול,

אליעזר ראובברגר:

יש פה דיון שנמשך,

ישראל קלרמן:

וייצמן, זאת וועדה חדשה.

אליעזר ראובברגר:

כבר שעה ועשרים דקות.

יוחנן וייצמן:

אני אזכיר לכם רק,

ישראל קלרמן:

זאת וועדה חדשה לגמרי. מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה.

אסף שגיא:

יש לי עוד מה להגיד.

יוחנן וייצמן:

חזקה עליהם שהם קראו את התמלילים,

ישראל קלרמן:

מה השאלה בכלל?

יוחנן וייצמן:

ברור, אין ספק,

אליעזר ראובברגר:

עזוב,

יוחנן וייצמן:

הבעיה שהתמלילים עוד לא יצאו.

אליעזר ראוכברגר:

בלי חזקה, הציגו את הכל,

ישראל קלרמן:

לא צריך תמליל, הוא הציג מחדש.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי הציג את הכל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו בדיון שעה ועשרים דקות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

דווקא בדיון הזה הציגו את הכל.

ישראל קלרמן:

אל תמציא דברים.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד לכם שהיה רק לפני שבועיים דיון בוועדה המחוזית של סטריפ דרך חברון, שמה לא הסכימו לקבל את מי שלא היה בדיון המקדים.

ישראל קלרמן:

אבל זה לא קשור, זה המשך דיון.

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, ישראל, יש פה עורך דין, יש פה יועצת משפטית, היא תענה לו. עזוב.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה יועצת משפטית, היא תענה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

קודם כל לגוף הדברים, דווקא אני שומעת שבדיון הזה אמי מציג את הדברים. דבר שני,

אליעזר ראוכברגר:

גם בקודם הוא הציג, והכל בסדר, מי שנמצא בדיון הזה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם,

אליעזר ראוכברגר:

ראה, שמע, ידע, למד, קרא, שנה, הכל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ודבר שני, בדיוק, חבר שסבור שהוא מבין את זה ויודע וכולי,

יוחנן וייצמן:

ברור.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יכול להצביע.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

אליעזר ראוכברגר:

שאלה שניה.

יוחנן וייצמן:

מי שסבור שהוא מבין הכל בסדר. עכשיו עוד תיקון טעות, הסיבה ש-, אדוני היושב ראש, תיקון טעות.
הסיבה שהחלטה נדחתה,

אסף שגיא:

לא, סליחה, יש לי עוד דברים,

יוחנן וייצמן:

אה.

אסף שגיא:

אז אין לי בעיה להגיד אותם אחרי זה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אחרי זה, עכשיו הוא ברשות דיבור.

אסף שגיא:

סבבה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אסף שגיא:

אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

הסיבה שהחלטה נדחתה שבוע שעבר, כי רוב החברים היו נגד אז החלטת למשוך את התכנית.

אליעזר ראוכברגר:

ממש לא נכון.

יוחנן וייצמן:

כמובן לפרוטוקול אמרת,

יוסי חביליו:

רגע, אני רוצה לשמוע מה שהוא אומר.

אליעזר ראוכברגר:

ממש לא נכון.

יוסי חביליו:

אז מה השאלה?

יוחנן וייצמן:

בסדר,

יוסי חביליו:

אם זה חוקי?

אליעזר ראוכברגר:

ממש לא נכון.

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא יודע, חוקי, לא חוקי,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

יוחנן וייצמן:

אני רק,

יוסי חביליו:

אז רגע, נראה ששומעים אותך בהקלטה, תחזור על מה שאמרת.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא נכון. הלאה.

יוחנן וייצמן:

בסדר. היה פה, בסדר. אני טענתי,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

יוחנן וייצמן:

ואתה אמרת שלא נכון. אני אומר כן נכון,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

היה פה רוב נגד, אתה,

אליעזר ראוכברגר:

ולא הצבעת נגד,

יוחנן וייצמן:

עקפת את זה.

אליעזר ראוכברגר:

ולא הצבעת נגד הדחייה.

יוחנן וייצמן:

לא עשינו הצבעה, אמרנו את דעתנו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הצביע אחד על דחיית ההכרעה.

יוסי חביליו:

אני אמרתי שאני רוצה הצבעה (לא ברור) בתמליל.

אליעזר ראוכברגר:

לא הצבעת נגד דחיית ההכרעה ולא דרשת הצבעה עכשיו בניגוד להצעה שלי, לא אתה ולא חביליו.

יוחנן וייצמן:

לא היה (לא ברור) .

אליעזר ראוכברגר :
ולכן,

יוסי חביליו :
(לא ברור) רוצה הצבעה.

אליעזר ראוכברגר :
את כל המכתב שלך תשים בפח. הלאה.

יוסי חביליו :
אני לא שם בפח,

אליעזר ראוכברגר :
בבקשה.

יוסי חביליו :
תראה את התמליל.

אליעזר ראוכברגר :
בבקשה. לא היה ולא נברא. קדימה.

יוסי חביליו :
אין בעיה, לדך,

יוחנן וייצמן :
אני אומר, (לא ברור) ,

יוסי חביליו :
תתייעץ עם היזם,

אליעזר ראוכברגר :
קדימה, הלאה.

יוסי חביליו :

מה לענות לי.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, כן.

יוחנן וייצמן:

אשלים לנושא זה בלבד, לדעתי, היות והיועצת המשפטית לא סבורה אחרת אז אני, לכן לא אמרתי לעשות הצבעה. לדעתי אין לך זכות בכלל למשוך דיון כיושב ראש, אחרי שהוא נקבע. יושב ראש קובע את סדר היום, הוא לא יכול לשנותו תוך כדי, אפילו אסור להקפיץ תיק קודם בלי הצבעה של רוב החברים. אבל היועצת המשפטית פה סבורה אחרת, אני סבור אחרת.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

עכשיו ככה,

אליעזר ראוכברגר:

כשתהיה היועץ המשפטי לוועדה,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אתה תייעץ לי.

יוחנן וייצמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

יוחנן וייצמן:

כנראה זה לא הולך לקרות.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יוחנן וייצמן:

פניתי לאדוני לזמן מתנגדים לדיון היות והמבקשים נשמעו גם מחוץ לוועדה, אני חושב שהיה גם טוב שהמתנגדים היו נשמעים.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה להקריא את מה שעניתי לך?

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יוחנן וייצמן:

לא הבנת את מה שכתבתי, אבל עוד רגע אני אקריא את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה, אבל תקריא,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) למייל שלך.

אליעזר ראוכברגר:

תקריא את מה שאני כתבתי שלא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

כן, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כמובן במירכאות.

יוחנן וייצמן:

קשה להשתחרר מהחשש שהלחצים היו גם על אנשי איכות הסביבה. עכשיו אני שואל שאלה באמת רצינית, למה לא לאשר 60 קומות? בוא ניקח את המגדלים,

אליעזר ראוכברגר:

תגיד לי מה, אתה מוכן להקריא מה עניתי לך?

יוחנן וייצמן:

עוד רגע אני אגיע, אני במייל פתוח, כתבתי לעצמי, אני עוד רגע אחזור לשם, שניה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל אתה אמרת מה שאתה כתבת לי,

יוחנן וייצמן:

דקה, נחזור,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו תקריא מה שאני כתבתי לך.

יוחנן וייצמן:

אני עוד רגע אקריא, יהיה בסדר, אדוני, אקריא. אני שואל עכשיו שאלה רעיונית. רוב ההתנגדויות באמת הם על השטח שצמוד לפארק. אולי באמת נעשה שמה 60 קומות ולא נבנה, לא לבנות את הבנייה המרקמית סביב הפארק? אנחנו סתם הורסים לאנשים את החיים בחינם. דרך אגב, זה גם עשינו במלך ג'ורג'. לקחנו פארק יותר גדול, נגיד, זה לא נכון לגבי המלך ג'ורג', אבל נתנו 56 קומות, הייתה פה המלצה של מהנדס העיר לאשר שמה 60 קומות,

יוסי חביליו:

איפה, בחסבון?

יוחנן וייצמן:

במלך ג'ורג'. זה לא חסבון, מישו קורא לזה חסבון. זה לא חסבון.

יוסי חביליו:

אוקי, המלך ג'ורג' אבל לא אישרנו.

יוחנן וייצמן:

ברונדו, לא בחסבון, בסדר?

יוסי חביליו:

לא אישרנו את זה. בגן העצמאות,

יוחנן וייצמן:

לא משנה, אבל הייתה המלצה של מהנדס העיר. אני שואל למה לא ללכת בדרך הזאתי בתכנית הזאת, ניתן לאנשי בית הכרם את מה שהם רוצים,

יוסי חביליו:

מה, לבטל את הבנייה הדרומית?

יוחנן וייצמן:

לבטל את כל הבנייה הדרומית ואנשי בית הכרם יהיו,

יואל אבן:

אבל יש בעיה כלכלית.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) 60 קומות.

יוחנן וייצמן:

דקה.

ישראל קלרמן:

אז לא,

אמי ארבל:

(לא ברור) להגביה את המגדלים.

ישראל קלרמן:

60 קומות,

יואל אבן:

להגביה את המגדלים יותר?

יוחנן וייצמן:

קח את זה למגדלים, קח 60 קומות, קח 70 קומות, מה אכפת לי? אני שואל את זה רק כשאלה.

אמי ארבל:

יהיה לך קיר תמך פשוט.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

יהיה לך שם קירות תמך.

יוחנן וייצמן:

איפה?

אמי ארבל:

אמרנו, ראיתם בחתך מקודם שהמשמעות,

יוחנן וייצמן:

אנחנו הולכים לאשר 80 ב-, לא הולכים לאשר, סליחה, יש תכנית שמקודמת, 80 קומות בדוידקה. אני לא אמרתי שאנחנו הולכים לאשר את זה,

יוסי חביליו:

גם של רוזנברגר?

יוחנן וייצמן:

אני לא אמרתי.

אמי ארבל:

תראה, למשל,

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

זה בצד של גבעת רם,

יוסי חביליו:

אוי ואבוי.

אמי ארבל:

זה הצד של גבעת רם כרגע.

יוסי חביליו:

למה? הוא קיבל 56,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר (לא ברור) אותה.

יהודה פרוידינגר:

הוא צריך חניה לרחפנים.

יוחנן וייצמן:

לא, תעשה קירוי, תעשה קירוי, אל תעשה בנייה. אל תעשה פה מגורים.

אמי ארבל:

(לא ברור) יהיה קיר בצד.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) צריך שיפוע.

יוחנן וייצמן:

לא.

אמי ארבל:

מה יקרה,

יוחנן וייצמן:

סליחה שלא הסברתי את עצמי.

אמי ארבל:

בין המפלס הזה למפלס הזה מה יקרה?

יוחנן וייצמן:

אתה פה עושה קירוי,

אמי ארבל:

אבל הקירוי הזה,

יוחנן וייצמן:

לא בונה עליו.

אמי ארבל:

אבל הקירוי יותר נמוך.

יוחנן וייצמן:

קירוי במפלס שתחליט. יהיה פארק יפה ונוח עם קירות חיצוניים, עם תמיכות,

יוסי חביליו:

אני מציע להוריד את הבנייה הזאת,

יוחנן וייצמן:

רק אל תבנה,

יוסי חביליו:

בלי להגביה את המגדלים. (לא ברור) לא יתנגד כל כך.

ישראל קלרמן:

זה לא כלכלי. אבל זה לא כלכלי.

יואל אבן:

אתה לא תוכל, זה לא כלכלי.

ישראל קלרמן:

זה לא כלכלי. אבל שניה,

יוסי חביליו:

מה (לא ברור) ? אז תקטין את הקירוי.

אליעזר ראובברגר:

ששש, יוסי.

יוחנן וייצמן:

הצעתי הצעה,

אליעזר ראוכברגר:

אמרנו שלא מפריעים אחד לשני. כן.

יוחנן וייצמן:

70 קומות.

יוסי חביליו:

לא, אני מנסה,

אדיר שוורץ:

אתה מציע במקום הבינוי הזה, להעלות את המגדלים בקצה,

ישראל קלרמן:

כן, ל-70.

יוחנן וייצמן:

כן.

אדיר שוורץ:

שקרוב לכניסה לעיר,

יוחנן וייצמן:

כן.

אדיר שוורץ:

שיהיה במקום 45 ל-70-60?

ישראל קלרמן:

70.

יואל אבן:

אני חושב שזה קצת,

אדיר שוורץ:

אני לא יודע אם זה כלכלי.

יואל אבן:

אחד לא יודע, זה לא בהכרח טוב, זה טוב לחלק מהאנשים פה אבל לא לכולם. אני חושב ש-,

ישראל קלרמן:

לא, אבל 70, מה 60?

יואל אבן:

אחד, 70 קומות זה המון,

יהודה פרוידינגר:

אולי 80.

יואל אבן:

זה הרבה וזה יותר מדי. אני לא בטוח שחייב. דבר שני,

אליעזר ראוכברגר:

אולי 80.

יואל אבן:

אני חושב שגם רמת בית הכרם,

יהודה פרוידינגר:

מה שהשמאי יגיד.

יואל אבן:

אני חושב שרמת בית הכרם,

יוסי חביליו:

יואל, שלא תגיד שאני מלוכלך. אני אומר, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

עכשיו ככה,

יוסי חביליו:

(לא ברור) אם תרצה 70 אני אראה מה אמרת.

יואל אבן:

לא, במקום הזה, אני חושב שצריך לזה. רמת,

יוסי חביליו:

מה, בעיר? בדוידקה?

יואל אבן:

רמת בית הכרם, לא, תלוי בנסיבות. רמת בית הכרם צריכה גם בינוי לידה, אני לא חושב שזה דבר שהוא פסול. פה אתה כאילו מחריג את כל הבינוי לגמרי.

אדיר שוורץ:

גם רמת בית הכרם זה שכונה חדשה שנבנתה ליד ההיסטורי, אבל היא נבנתה בצביון מסוים שדומה יחסית, מתכתב עם ההיסטורי ולכן היא היום שכונה טובה שאנשים שמחים לגור בה,

יוסי חביליו:

נכון.

אדיר שוורץ:

כולל אנשים (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, יוחנן.

יואל אבן:

שהבינוי פה,

אדיר שוורץ:

הבינוי הזה, הוא אותו דבר.

יואל אבן:

בדיוק.

יוסי חביליו:

זה לא אותו דבר,

אליעזר ראוכברגר:

יואל, יואל, יואל,

יוסי חביליו:

זה יוצר חומה.

אליעזר ראוכברגר:

יואל,

יוסי חביליו:

זה לא אותו דבר.

יוחנן וייצמן:

אחרי הדיון הקודם, אחרי קריאת ההתנגדויות בעיון, אני בעד התכנית. אני ראיתי הרבה התנגדויות שחוששות שהתכנית הזאתי תביא חרדים לשכונה אז אני דווקא בעד.

יוסי חביליו:

מי, מי לחץ עליך, יוחנן? תגיד עכשיו.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוחנן וייצמן:

החרדים. דקה. החרדים, אני אומר.

יוסי חביליו:

מה, לחצו עליך?

יוחנן וייצמן:

עכשיו,

אדיר שוורץ:

אה, אתה טוען שיוסי חביליו והחרדים הם פה יד אחת בעניין הזה? אוקי.

יוחנן וייצמן:

כן.

יוסי חביליו:

מי לחץ עליך להיות בעד?

יוחנן וייצמן:

קראתי את ההתנגדויות, ראיתי,

יוסי חביליו:

לא, לא, אני לא אוכל את זה,

יוחנן וייצמן:

אני בעד לפתור את הבעיות פה לחרדים בעיר,

יוסי חביליו:

אני לא אוכל את זה.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שהפתרון דיור טוב לחרדים, כמו שאומרים תושבי השכונה.

אליעזר ראובברגר:

טוב. עוד משהו, יוחנן?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, כן.

יהודה פרוידינגר:

רגע, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

שתי שאלות (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

בהצעה שלך לעשות, במקום את אלה לעשות מגדלים של 70 קומות, אתה דופק את האופציה שחרדים יגורו.

יוחנן וייצמן:

זה לא בעיה, החרדים,

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

אתה לא מבין שלחצו עליו? לחצו עליו הרבנים, מה.

יוחנן וייצמן:

אין הבדל,

אליעזר ראוכברגר:

הלך (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אין הבדל בין 20 ל-70. אל תגיד לפרוטוקול מה שאמרת.

אליעזר ראוכברגר:

אני אגיד, אתה רוצה שאני אגיד לך לפרוטוקול את מה שעוד אמרת לי?

יוחנן וייצמן:

תגיד.

יוסי חביליו:

תגיד.

אליעזר ראוכברגר:

לא על זה, על חסבון.

יוחנן וייצמן:

תגיד.

אליעזר ראוכברגר:

שאני אגיד? תגיד אתה.

יוחנן וייצמן:

אין לי בעיה. אני אמרתי לך את זה כי אני אומר, אני גם מוכן להגיד את זה ברדיו.

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי לך, תלך למשטרה.

יוחנן וייצמן:

אני לא הולך למשטרה.

יוסי חביליו:

תבוא אליי, תבוא אליי, תגיד לי מה שאמרת לו.

יוחנן וייצמן:

שום דבר.

יוסי חביליו:

למה? תגיד. הוא אמר שלא אכפת לו שתגיד.

יוחנן וייצמן:

אתה יכול לנחש לבד מתוך דבריו מה אמרתי לו.

יוסי חביליו:

לא, משהו חמור מאד.

יוחנן וייצמן:

אמרתי לו משהו חמור מאד.

יוסי חביליו:

אז, הוא אישר לך להגיד, תגיד בבקשה.

יוחנן וייצמן:

אה, לא.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא קשור אליי.

יוסי חביליו:

אתה אמרת, אתה מסכים שאני אגיד מה אמרת על חסבון? והוא אמר לך כן.

יהודה פרוידינגר:

יאללה, נו,

אליעזר ראוכברגר:

לא אני, הוא אמר, אני לא קשור לזה. רק אמרתי לו, אם זה ככה מה שאתה אומר לי, לך למשטרה.
זה הכל.

יוסי חביליו:

אבל אתה קודם אמרת, אם אתה מסכים שאני אגיד פה,

צחי ברים:

יוסי,

יוסי חביליו:

מה שאמרת לי על חסבון והוא אמר אני מסכים, אז תגיד.

צחי ברים:

אז עכשיו הוא לא רוצה להגיד.

אליעזר ראוכברגר:

אני? שהוא יגיד.

יוחנן וייצמן:

אני לא אומר.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא דובר שלו.

יוסי חביליו:

הכל פה מסריח חבל על הזמן. הנה, אני אומר את זה. בחסבון ופה.

צחי בריס:

סתם אני רוצה להגיד לך, אני יושב פה ויש פה ממש ריח טוב,

יוסי חביליו:

נכון, זה מה שאני אעשה,

צחי בריס:

ונעים פה.

יוסי חביליו:

אני אשאל אותו בשקט.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יאללה, יוחנן, בוא, בוא, בוא, תסיים וניתן ליהודה לדבר וליוסי.

יוחנן וייצמן:

אתם פשוט לא נותנים לי, אני כתבתי פה לא מאד הרבה, אני חצי מוריד לבקשת אני לא רוצה להגיד מי. אני בקושי אומר מה שאני רציתי להגיד אז, אז בואו תירגעו. עכשיו שתי שאלות,

אליעזר ראוכברגר:

אריאל, אפשר לתרום לך משהו?

יוסי חביליו:

רגע, יוחנן, תגיד פה בבקשה מה שאמרת. כי יש טענה שאיימו עליך,

יהודה פרוידנינגר:

די, די, נו,

יוסי חביליו:

והבטיחו לך דברים וישללו לך דברים אם לא תהיה בעד התכנית. יוחנן, יוחנן, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) זה ענק.

יוסי חביליו:

יש טענה שאמרו לך שלא ייתנו לך דברים ופתאום התהפכת.

(צוחקים)

ישראל קלרמן:

הבנתי עכשיו.

יוחנן וייצמן:

תבין עד כמה זה,

ישראל קלרמן:

אז תפסיק לדבר.

יוחנן וייצמן:

טוב, אז ככה, עכשיו באמת, שתי שאלות משפטיות שאנחנו צריכים להיערך אליהם, שקשורים בעצם להתנגדויות. אני רוצה פשוט להעלות אותם, ועו"ד מיכאלי או מהנדס העיר, פשוט שתענו לי. לא בהפקדה וגם בהוראות כעת אין חוות דעת יועץ משפטי, אה, יועץ סביבתי לפי תקנות התכנון והבנייה. יש תקנות התכנון והבנייה הכנת תסקיר, תסקיר עושים פרק א' ב', אחרי זה ד' ה', אחרי זה צריך להיות חוות דעת יועץ משפטי עם תצהירים וכולי.

יוסי חביליו:

שניה.

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה את חוות הדעת הזאתי, היא לא סרוקה לא במינהל התכנון, מה?

יואל אבן:

יש חוות דעת סביבתית פה.

יוחנן וייצמן:

חוות דעת יועץ סביבתי, אין, תראה לי אותה. אתה מכיר אותה?

יוסי חביליו:

(לא ברור) שנבדקה על ידי המחלקה, כמו בכרמית?

יואל אבן:

(לא ברור) פעם שעברה,

יוחנן וייצמן:

לא, תסקיר.

יואל אבן:

תסקיר, זה תסקיר.

יוחנן וייצמן:

את התסקיר יש, הלאה, אחרי התסקיר צריך להיות חוות דעת.

אסף שגיא:

תפנה לוועדה, אנחנו הוצאנו.

יוחנן וייצמן:

אתה הגשת את זה, יכול להיות, לא הוועדה המחוזית ראתה את זה, לא הוועדה המקומית ראתה את זה.

יואל אבן:

תסקיר זה הרבה יותר (לא ברור),

אסף שגיא:

מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

לא, ברור.

אסף שגיא:

הופץ.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) תסקיר.

אסף שגיא:

זה לא סוד.

יוחנן וייצמן:

זה לא סוד, אבל זה איננו, אני לא יודע למה.

אסף שגיא:

אני לא אחראי להעלות אותו. אנחנו אחראים להגיש אותו. מעבר לזה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא מאשים אותך בשום דבר, אבל כשוועדה דנה,

אסף שגיא:

לא, אני רק אומר.

יוחנן וייצמן:

המשרד (לא ברור),

אסף שגיא:

(לא ברור) לגמרי, בסדר?

יוחנן וייצמן:

כשוועדה דנה, אני מסביר, בין באישור תכנית, בין במתן תוקף, אני לא הייתי מעלה את זה אם זה לא היה בהתנגדויות, לכן אני רוצה לפתור את הבעיה. כשוועדה דנה, בין באישור,

אמי ארבל:

מה זאת אומרת? אבל סליחה שאני שואל,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

התוצר של הוועדה וההחלטה של הוועדה זה המסמכים המופקדים שנשענים על חוות הדעת האלו.

יוחנן וייצמן:

אבל חוות הדעת הזאתי הייתה צריכה להגיע לוועדה, היא לא הגיעה. אם היא לא סרוקה היא לא הייתה.

אמי ארבל:

אתה אומר שהוועדה קיבלה החלטה בלי לדעת מה העמדה של הנציג של איכות הסביבה? לא הבנתי.

אסף שגיא:

מה זאת אומרת? חוות דעת,

יוחנן וייצמן:

אתה אמרת.

אמי ארבל:

(לא ברור) חבר וועדה אבל.

יוחנן וייצמן:

אני גם חבר וועדה וגם הוא חבר וועדה וגם הוא חבר וועדה,

אמי ארבל:

אבל נציג לא הציג את זה בוועדה?

יוחנן וייצמן:

לא. אתה יכול להסתכל בתמלילים, אתה יכול להסתכל, זה לא סרוק גם באתר. תגיד לי, אתה יודע מה כתוב שם?

אמי ארבל:

לא, אני לא קראתי.

יוחנן וייצמן:

אני בטוח שאתה לא קראת את זה, אני בטוח שלא קראת את זה אפילו שבוא נגיד חזקה שקראנו את זה, אבל זאת אומרת, אני מסכים איתך, תראה, אין חובה לאמץ אותה, זה (לא ברור) לסמכויות, אנחנו יכולים לקחת את חוות הדעת שלו ולזרוק אותה לזבל, סליחה, ולנמק כמובן, היות והוא יועץ על פי חוק. אבל זה לא קרה פה במקרה שלנו. זה לא סרוק לא באתר העירוני, לא במינהל התכנון, אין. הדבר השני, גם כן אותו דבר על התכנית של עמירם. יש שם את סעיף 412,

אמי ארבל:

עמירם?

יוחנן וייצמן:

התכנית, תכנית אתרי טבע.

יוסי חביליו:

לא, לא, לא יום אחר, היום, לא, לא, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

אז יש ים של הוראות,

יוסי חביליו:

שניה, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

שאני לא רואה שעשינו אותם בדרך להפקדה ו-,

יואל אבן:

(לא ברור) לא מסכים איתך.

יוחנן וייצמן:

אני מנסה לחשוב,

אמי ארבל:

דיברנו על זה פעם שעברה, זה לא חייב להיעשות,

יוחנן וייצמן:

אתה כן חייב לעשות, טוב, בסדר,

אמי ארבל:

(לא ברור) תכנית באותה רמת היררכיה.

יוחנן וייצמן:

בסדר. תצטרך, אז אני אומר כעת, אני שומע את העמדה שלך שזו אותה רמת היררכיה, אתה שאלת אותי גם על 5166 ב' והשאלה שלך הייתה נכונה ולא היה לי תשובה אליה, אני זוכר את השיח הזה. אפילו ש-5166 ב' הוא ישן וזה תכנית חדשה. על פניו היא תכנית שנותנת הוראה איך לעשות תכניות.

ברור שהיא תכנית מתארית, זאת אומרת, זה לא שאתה יכול לבוא ב-, זה לא, לבוא תכנית אחרת ולבטל אותה. יש הוראה שאנחנו עשינו ביחד עם הוועדה המחוזית איך בונים תכניות. ועל פניו לא נראה שעמדנו פה בתנאים.

יוסי חביליו:

איפה זה רשום, התנאים?

יוחנן וייצמן:

סעיף 412 בתכנית.

יוסי חביליו:

הזו?

יוחנן וייצמן:

לא, 292870, בתכנית של עמירם.

יוסי חביליו:

אה, התכנית ההיא שדיברנו עליה בכרמית גם?

יוחנן וייצמן:

אז אני, מה? התכנית שקוראים לה אתרי טבע. עכשיו שוב, אני לא מחדש פה דברים, זה לא, אני פשוט מקריא את זה מתוך ההתנגדויות, ואני הייתי שמח לקבל על זה תשובה לצורך, לצורך ה-, זה הכל. סיימתי.

יוסי חביליו:

האם יש תשובה למה שאמר יוחנן?

יוחנן וייצמן:

התשובה היא יותר משפטית, זאת אומרת,

יוסי חביליו:

נראה.

אליעזר ראובברגר:

טוב. אתה אמרת שאתה תקריא את מה שזה אז אתה לא מקריא,

יוחנן וייצמן:

אה, רגע, דקה,

אליעזר ראוכברגר:

אני אקריא, אני אקריא.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני אקריא.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני אקריא.

יוחנן וייצמן:

אני אקריא, אני אגיד גם מה שאני כתבתי,

אליעזר ראוכברגר:

שניה, אני אקריא.

יוסי חביליו:

מאיפה אתה מקריא?

אליעזר ראוכברגר:

מהמייל. כתבתי לך ככה, כפי שאתה יודע לא מוזמנים לוועדה מתנגדים בתכניות בסמכות מחוזית. שתיים, אני מציע לחברים להקשיב.

יוסי חביליו:

עד עכשיו לא שכנע.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

שתיים, אני מבקש מהחברים להקשיב. אינני יודע מדוע ומהיכן הזלזול שלך בחברי הוועדה באמצעות הטענה כי כל הידע שלהם מצד אחד בלבד. האם לדעתך חברי הוועדה כל כך מזלזלים בנושא חשוב בדמות קירוי בגין שהם לא קראו ולא למדו את ההתנגדויות לעומקן באמצעות החומר שנשלח להם ונמצא בפניהם?

יוחנן וייצמן:

קשה לי לענות.

אליעזר ראוכברגר:

שלוש, אינני יודע גם על סמך מה אתה טוען,

יוסי חביליו:

יש הבדל בין קריאה לבין נוכחות.

אליעזר ראוכברגר:

שלוש,

יוסי חביליו:

אני מגיב אחד אחד.

אליעזר ראוכברגר:

עם כל הכבוד לזלזול שלו בחברי הוועדה, אני לא מזלזל בחברים.

יוסי חביליו:

זה לא קשור לזלזול,

אליעזר ראוכברגר:

שלוש,

יוסי חביליו:

אתה מזלזל ב (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

גם כך אני לא מזלזל. אינני יודע גם,

יוסי חביליו:

(לא ברור) .

אליעזר ראוכברגר :

אתה לא חייב על כל משפט שאני אומר להגיד משפט. שלוש, אינני יודע גם על סמך מה אתה טוען ללחץ או לחץ אדיר כלשונך על חברי הוועדה ומאיפה הביסוס שלך לטענה שכזו,

יוסי חביליו :

אבא של האדיר.

אליעזר ראוכברגר :

אני לא מכיר זאת. ארבע, אתה סותר את עצמך. מצד אחד אתה כותב שהיה דיון ארוך וממצה, בסוגריים כלומר דיון חיובי, יעיל וטוב וראוי, אך מאידך אתה טוען שצריך דיון בשקיפות והוגנות כביכול הדיון במתכונתו איננו ראוי. הכיצד הדברים מסתדרים? איך מקיימים דיון ארוך וממצה, דהיינו חיובי וראוי, כשהוא לדעתך לא שקוף ולא הוגן? חמש, מדוע לא השמעת בדיון הקודם בנושא זה את הטענה שיש לזמן מתנגדים? את זה אני גם מפנה ליוסי חביליו,

יוסי חביליו :

אני כל פעם אומר,

אליעזר ראוכברגר :

הוא יקבל את זה בתשובה.

יוסי חביליו :

אם זה התשובה שלך אליי, מצוין. תשיב.

אליעזר ראוכברגר :

שש,

יוסי חביליו :

זה רק יעזור לי,

אליעזר ראוכברגר :

לא זכור לי,

יוסי חביליו :

בבתי משפט.

אליעזר ראוכברגר:

לא זכור לי שמבקשים קרי נציגי הרל"י השתתפו בדיון הקודם, כך שלא ברורה טענתך שכל המידע הוא מהמבקשים. לסיכום, אני סבור שהדיון שהיה ובעזרת השם גם זה שיהיה בהמשך יהיה ראוי ומכובד וכדבעי וזאת כמובן מבלי שיש לי מושג או צפי מה תהיה התוצאה בסופו. זה מה שאני כתבתי לך במייל, אני חושב שכל מילה פה בסלע ואני מתבייש בשם החברים שאתה מזלזל בהם.

יוחנן וייצמן:

טוב,

יוסי חביליו:

אני,

יוחנן וייצמן:

ככה,

יוסי חביליו:

זה לא זלזול.

יוחנן וייצמן:

דקה.

יוסי חביליו:

זה לא זלזול.

יוחנן וייצמן:

אני רק אכתוב (לא ברור) אקריא לוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר, אתה תקריא,

יוסי חביליו:

תקריא, תקריא, אני רוצה לשמוע.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) ארבע שורות אולי,

יוסי חביליו:

אני רוצה לשמוע. כן.

אליעזר ראוכברגר:

שתי שורות.

יוחנן וייצמן:

אחד, עניתי לו, לא ביקשתי לזמן מתנגדים כפי המדיניות שנהגת. כעת, לאחר שהתכנית עולה שוב ושמעתי שהיו לחצים רק מצד אחד = מבקשים, נראה שכדאי שישמעו גם את הצד השני בדיון הבא. עכשיו, המבקשים,

אדיר שוורץ:

למה אתם טוענים שהיה לחצים רק מצד אחד?

יוסי חביליו:

תן לשמוע עד הסוף, אדיר.

אדיר שוורץ:

אתם חושבים שתושבים לא מדברים איתנו? אתם חושבים,

יוסי חביליו:

תן לשמוע,

אליעזר ראוכברגר:

אני גם לא יודע על לחצים,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לחצים? מה לחצים?

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד לא לחץ עליי,

אדיר שוורץ:

זו הפוליטיקה. חברים, יש לחצים, (לא ברור) פוליטיקה,

אליעזר ראוכברגר:

להיפך, הגיע אליי, להיפך,

אדיר שוורץ:

במה בחרתם, (לא ברור) ?

אליעזר ראוכברגר:

להיפך, הגיע אליי בלי להגיד את השם, אולי אני אשקול אם אני אכתוב את השם במכתב תשובה ליוסי,

יוסי חביליו:

תכתוב, תכתוב.

אליעזר ראוכברגר:

ליוסי חביליו, ואני גם אספר לכולם שהוא ביקש להקדים את הדיון ולא דיבר איתי (לא ברור),

יוסי חביליו:

לא, אני אמרתי לדחות או להקדים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא,

יוסי חביליו:

כי היה לי בעיה אישית.

אליעזר ראוכברגר:

הוא ביקש ממני ביום ראשון בחניון,

יוסי חביליו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

להקדים את הדיון ליום רביעי,

יוסי חביליו:

תכתוב מה היה בחניון, מצוין.

אליעזר ראוכברגר:

והיו שמה שני עדים, והוא לא דיבר על מתנגדים ולא כלום, הכל אני אכתוב, אל תדאגו,

יוסי חביליו:

תכתוב, מצוין.

אליעזר ראוכברגר:

שהוא יראה שכל מה שהוא כתב זה רק לפני ולחוץ, הוא רוצה להתכונן לבית משפט אז אני מציע לו לגנוז את המכתב הזה,

יוסי חביליו:

לא גונוז,

אליעזר ראוכברגר:

אבל, הכל בסדר.

יוסי חביליו:

תענה.

אליעזר ראוכברגר:

הכל בסדר. הגיע אליי חבר וועדה שלא היה בדיון ולא השתתף בהצבעה, והציע לי להחזיר את זה, ואני לא הסכמתי, ואני, הפוך, חבר וועדה, לא לחצים. זה היה חבר וועדה, זכותו.

יוסי חביליו:

מה זה להחזיר את זה?

אליעזר ראוכברגר:

להחזיר את זה לדיון ולהצבעה עוד פעם. אני לא הסכמתי כי אמרתי שאני חושב שדחיית ההכרעה בגלל הנושא של איכות סביבה היא החלטה נכונה, היא החלטה צודקת והיא הייתה החלטה מתבקשת ואין לי מושג מה היה פה רוב ולא היה פה רוב,

יוסי חביליו:

(לא ברור) אולי (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

ולפי דעתי גם בפעם הקודמת זה היה עובר. אבל אני מבחינה מקצועית חשבתי שראוי לדחות את ההכרעה כדי לקבל את התשובות כפי שאכן קיבלנו אותם היום לדעת רוב חברי הוועדה, ולהצביע כשיש לנו את התשובות האלו, וגם הן מוטמעות בתוך החלטת הוועדה. עכשיו יהודה,

יוחנן וייצמן:

אני בטוח רק שחבר הוועדה הזה,

אליעזר ראוכברגר:

יהודה.

יוחנן וייצמן:

הגיע עם רוח הקודש.

אליעזר ראוכברגר:

יהודה,

ישראל קלרמן:

איזה חבר וועדה? אף אחד לא הגיע.

יוחנן וייצמן:

לא, זה שהוא אמר שהגיע.

ישראל קלרמן:

הוא לא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא אמרתי מאיפה הוא בא, אבל חבר וועדה,

יוחנן וייצמן:

אולי רוח הקודש.

אליעזר ראוכברגר:

זכותו לדבר,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שהוא בא, הוא אמר שהוא דיבר איתו.

אליעזר ראובברגר:

אבל חבר וועדה זה לא נקרא לחצים, זכותו לדבר כמו שזכותך לדבר, עם כל הכבוד.

יוחנן וייצמן:

לא, הוא רק ידע את זה ברוח הקודש.

אליעזר ראובברגר:

מה זה משנה? אבל זכותו לדבר, חבר וועדה שלא היה בדיון ולא השתתף. יהודה, עכשיו אתה, כן, ביקשת לדבר. ואחריו יוסי.

ישראל קלרמן:

אחרון?

אליעזר ראובברגר:

לא, כמובן אסף רצה גם עוד,

יהודה פרוידינגר:

קודם כל צריך לשמוע באמת תשובה לטענה האחרונה שיוחנן העלה, אבל גם לשמוע את מה שיש לאיכות הסביבה, אבל אם התשובות יפיסו את הדעת ואת החששות, אני חושב שדווקא המקום הזה מבחינת בינוי וכל הדברים האלה הוא כל כך נכון. אני חולק על הרבה מקומות אחרים שעושים בינוי לגובה, כשאין כבישים ראשיים, כשיש צפיפות, כשיש בעיות הרבה הרבה יותר גדולות של מעברים והעברות. אני חושב שאם יש מקום בירושלים שראוי לעשות פרויקט כזה זה המקום הזה, אז שיהיה הצלחה רבה.

אליעזר ראובברגר:

טוב, תודה. יוסי, בבקשה. או שאתה רוצה קודם לתת לאסף?

יוסי חביליו:

כן, ניתן לאסף.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה. אסף ואחר כך יוסי אחרון ו-, לא בלי הגבלה, ואחרי זה אנחנו נעבור להצבעה אלא אם כן יואל ירצה עוד לומר משהו. או אמי.

אסף שגיא:

קראתי את כל ההתנגדויות ועלו כמה נקודות,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) הכנסת את השלבויות?

אמי ארבל:

כן, כן.

אסף שגיא:

יש נושא, אנשים שאלו מה קורה עם בעלי החיים בגן השחר במהלך העבודות. אני לא יודע, אמי, אם זה קיבל מענה ב-,

אמי ארבל:

מה יקרה מה?

אסף שגיא:

עם בעלי החיים שיש בגן השחר,

אריאל גולן:

יש שמה דורבנים.

אסף שגיא:

הדורבנים,

אריאל גולן:

דורבנים יש שמה.

אליעזר ראוכברגר:

השלמת ביצוע קירוי, תכתוב טופס 4 לקירוי.

אסף שגיא:

ובנושא הזה צריך תיאום, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) המנהרות, אני חתמתי על,

אמי ארבל:

כן, מה אני יכול לכתוב על בעלי החיים? אני שומע אותך, אסף.

אסף שגיא:

שצריך תיאום והנחיות מאקולוגית הרשות לאיכות סביבה בנושא הזה, אני לא יודע אם זה יהיה במענה להתנגדויות או איפה ש- ,

אמי ארבל:

במסגרת התיאומים, הרי לפני אמרנו, לפני שמתחילים פה צריך לעשות תיאום נרחב עם המחלקה לאיכות הסביבה,

ניר מרגלית:

כן, תיאום,

אמי ארבל:

כולל תיאום אקולוגי. שמה יטפלו גם בנושא של חיות,

אסף שגיא:

אז,

אמי ארבל:

הצמחים והחיות וכל ה- ,

אסף שגיא:

אז אני ממשיך את הקו הזה שלך. יש נושא אחר ש (לא ברור) רעידות, שעלולות להיות רעידות. זה היה מתנגד ספציפי, אבל גורם לי לחשוב שחייבים פה נספח ביצוע, אולי זה,

צחי ברים:

אתה מדבר על ההתנגדויות שהתקבלו?

אסף שגיא:

על ההתנגדויות,

אמי ארבל:

לא, זה,

צחי ברים:

טוב.

יואל אבן:

מה, מהחפירות?

אסף שגיא:

כן, אז הם דיברו על רעידות בחפירות אבל אני אומר,

יואל אבן:

כמו כל הפרויקטים.

אמי ארבל:

למה זה שונה מפרויקט (לא ברור) ?

אסף שגיא:

יש נספח ביצוע, אני אגיד לך, כי יש פה רעידות משמעותיות ויש פה גם,

אמי ארבל:

למה יש רעידות משמעותיות?

אסף שגיא:

עלולות להיות רעידות משמעותיות,

אמי ארבל:

למה?

אסף שגיא:

כתוצאה מהקירוי, עלולות.

אמי ארבל:

למה?

צחי בריס:

עלולות בכל פרויקט,

אסף שגיא:

אוקי, לכן צריך נספח ביצוע,

אמי ארבל:

לדעתי, לדעתי חפירה יכולה לגרום לרעידות, לא בינוי.

אסף שגיא:

החפירה.

אמי ארבל:

הקירוי הוא לא חפירה.

אסף שגיא:

אני אומר, צריך פה נספח ביצוע. נכון? זה לא,

אמי ארבל:

למה זה שונה מכל פרויקט אחר שבונים בניינים?

יואל אבן:

מה זה נספח ביצוע?

צחי בריס:

אמי,

אסף שגיא:

זה לא שונה, אבל צריך פה נספח ביצוע.

צחי בריס:

הקירוי צריך לחזק את ה-, ברגע שיש קירוי,

אסף שגיא:

ההיקף פה הוא משמעותי,

צחי ברים:

זה מחזק את הרעידות.

אמי ארבל:

אתה יודע, כל מגדל שבונים עכשיו,

צחי ברים:

הפוך.

אמי ארבל:

חופרים שש קומות,

אסף שגיא:

לא, זה לא הפוך.

אמי ארבל:

מתחת לאדמה.

צחי ברים:

הפוך, יותר, אני אומר, יותר.

אמי ארבל:

אתה מחזק את מה שאני אומר.

צחי ברים:

נכון.

אמי ארבל:

מצוין.

צחי ברים:

כי הקירוי נבנה גם בצדדים, אז זה תומך את זה.

יואל אבן:

זה לא שונה, זה כמו כל פרויקט בעיר.

אסף שגיא:

מה שאני מבקש פה הוא בשלב ההיתר כאשר יוגש נספח ביצוע,

יואל אבן:

מה זה נספח ביצוע? אנחנו (לא ברור) נספח ביצוע?

אסף שגיא:

אין נספח ביצוע,

ניר מרגלית:

דוח אקוסטי,

אסף שגיא:

לא,

ניר מרגלית:

לכל פרויקט (לא ברור),

אסף שגיא:

אבל לא רק דוח אקוסטי.

ניר מרגלית:

שכולל גם רעידות.

יואל אבן:

גם ביצוע, יש התייחסות תמיד,

ניר מרגלית:

בשלב הביצוע ובשלב התכן.

יואל אבן:

הנחיות איך (לא ברור) מה עושים,

אסף שגיא:

אני מבקש שתשימו לב ותצרפו, כי בקו הסגול,

אמי ארבל:

(לא ברור) ?

אסף שגיא:

רק מבקש שתשימו לב למה שנקרא GBN, שזה רעש שעובר בויברציות,

ניר מרגלית:

התקן לרעידות.

אסף שגיא:

כי זה, נגיד בקו הסגול חזר לנו בהתנגדויות וצריך לבדוק אותו שוב, אז גם לבדוק את זה, זה בשבילכם,

יואל אבן:

לא, לא, בסדר.

אסף שגיא:

כדי למנוע,

יואל אבן:

מאחר וזה מבוצע במחלקה,

אסף שגיא:

(לא ברור) אחרים.

יואל אבן:

מאחר וזה מבוצע במחלקה בכל מקרה תמיד אז זה לא,

אסף שגיא:

יש עוד נושא שעלה בהתנגדויות, אני לא יודע שוב איך ומתי לבדוק אותו, האם מעל קירוי עומק האדמה יאפשר נטיעות ונטיעה של עצים גבוהים. אני לא יודע, איך בודקים את זה, מתי בודקים את זה? נראה לי (לא ברור) תבדוק את זה. לא?

(מדברים ביחד)

נר מרגלית:

הנחיות לעומק הקרקע, גם, בשלב התכנון המפורט,

צחי בריס:

אני חייב ברשותך, למשהו בהתנגדות הזאת אתה צריך לתת מענה?

אסף שגיא:

אתה לא חושב שאתה צריך לתת מענה?

צחי בריס:

אני צריך לתת מענה, ואני יודע.

אסף שגיא:

אוקי, אז אני אומר, שימו לב. שימו לב. כאילו, אם אתם רוצים או לא רוצים,

יהודה פרוידינגר:

לא, מה בן אדם שמתנגד אומר,

צחי בריס:

לא, שאי אפשר,

אסף שגיא:

הוא אומר (לא ברור),

(מדברים ביחד)

צחי בריס:

זה עניין שאנחנו,

יהודה פרוידינגר:

אומרים לך, הולכים לבנות,

צחי בריס:

אבל עושים שמה 70 דונם,

יהודה פרוידנינגר:

לטעת עצים,

אסף שגיא:

(לא ברור) אם אתה יכול לפצות על זה,

יהודה פרוידנינגר:

מה, שפ"ע לא יודעים איזה עומק אדמה צריך בשביל לטעת עצים?

אסף שגיא:

אני מסב את תשומת ליבכם. אתה יכול להגיד שמעתי אותך, זה לא מעניין. אתה יכול,

יהודה פרוידנינגר:

לא, מעניין, אבל,

אסף שגיא:

להגיד שמעתי אותך וזה מאד מעניין,

יהודה פרוידנינגר:

לא, עוד מעט יגידו (לא ברור) שבשביל לעשו קירוי,

צחי ברים:

כמה, כמה (לא ברור) ?

יהודה פרוידנינגר:

צריך חוזק של (לא ברור) ,

אסף שגיא:

לא, אני אומר,

יהודה פרוידנינגר:

עובי (לא ברור) , מה,

אסף שגיא:

(לא ברור) תשומת הלב שלי, כי זה נראה לי,

יהודה פרוידינגר:

יש אנשים שזה התפקיד שלהם.

צחי בריס:

כן, אבל אני אגיד לך משהו, זה קצת,

יהודה פרוידינגר:

זה באמת,

צחי בריס:

(לא ברור) אני אסביר למה,

יהודה פרוידינגר:

זה בערך כמו שיגידו,

צחי בריס:

כי אתה מדבר על כל הזה כשאתה לא מדבר על 70 דונם שעושים פה שטח ירוק חדש.

יוסי חביליו:

אבל (לא ברור) שם יש,

אסף שגיא:

אני לא רוצה להיכנס.

צחי בריס:

זהו.

אסף שגיא:

40 אינו קיים ו-40 אינו זה, בטופוגרפיה לא ישימה, עזוב.

יוסי חביליו:

בדיוק.

אסף שגיא:

לא,

יוסי חביליו:

מרעים את המצב. מרעים את המצב. כתוב את זה גם בהתנגדות של המינהל.

אסף שגיא:

עוד דבר, אמי,

יוסי חביליו:

מה אתה עושה לי ככה? תקשיב.

אסף שגיא:

ההעסקה של קו החשמל, התייחסתם?

אמי ארבל:

(לא ברור) בתכנית, מה זאת אומרת התייחסנו? עשרות ישיבות. כאילו אסף, סליחה שאני אומר לך, אתה בא, כאילו פעם ראשונה אתה מסתכל על התכנית, לא יודע מה כתוב, מה ההסברים, מה התכנית כוללת,

אסף שגיא:

זה לא פעם ראשונה, אני רק ראיתי את הדברים האלו,

אמי ארבל:

אבל זה חלק מאד משמעותי על הסיפור הזה של החשמל היה עשרות ישיבות, היו דיונים, זה מוטמע בתכנית כבר,

אסף שגיא:

בסדר, מצוין. ודבר אחד אחרון שאני גם מקווה שהטמעתם, אמי, שבילי אופניים.

אמי ארבל:

אגב, זה לא אנחנו הטמענו. אתה חבר וועדה מחוזית, לא אני. אתה הטמעת, לא אני הטמעת. זה הוראות שהוועדה המחוזית הפקידה, לא העירייה, אתה יודע.

צחי ברים:

יש איזה משהו, יד קלה על ההדק.

אמי ארבל:

אל תסתכל עליי ככה, אני רציני לגמרי, אסף.

יהודה פרוידינגר:

מה הדבר האחרון?

אסף שגיא:

רציפות של שבילי אופניים. נכון, זה משהו שהוא ראוי.

אמי ארבל:

השאלה אם זה אפשרי, אני לא יודע.

אסף שגיא:

במידה ואפשרי אז,

אמי ארבל:

אבל אסף, אתה לא יכול להגיד לי דברים בלי לבדוק אותם, בלי להגיד מה המשמעויות, אי אפשר, כאילו, (לא ברור) התכנית פה ואתה פה אומר דברים כלליים,

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

ואם זה נבחן ויסתבר שאי אפשר?

אסף שגיא:

אז יענו שנבחן ואי אפשר.

אמי ארבל:

אתה חבר וועדה מחוזית, אני לא מבין. אתה בחנת ואתה החלטת על התכנית והפקדת אותה.

דובר לא מזוהה:

שבילי אופניים?

צחי ברים:

מה הוא קשור לרצף?

אליעזר ראוכברגר:

באופניים (לא ברור) ,

צחי ברים :

מה זה קשור לרצף?

(מדברים ביחד)

אסף שגיא :

אבל מכיוון שהוא עלה בהתנגדויות, אמי,

יואל אבן :

מה זה, מה הוא, למה הוא מעיר על זה?

אסף שגיא :

רציפות של שבילי אופניים.

אמי ארבל :

אני חושב שכן, אני לא יודע.

אסף שגיא :

בכל זאת יש פארק גדול,

אליעזר ראוכברגר :

יש בזה, יש בזה.

יואל אבן :

(לא ברור) בהיתרים אנחנו,

אסף שגיא :

כן, לגמרי בהיתרים, לגמרי בהיתרים.

יואל אבן :

זה לא משהו שקשור לתב"ע.

אסף שגיא :

לא. אין שום בעיה עם זה בהיתרים.

יואל אבן:

אנחנו נשב על זה בנפרד ותגיד מה הדברים ונתכנן את השצ"פ כמו שצריך.

אסף שגיא:

זהו, אני סיימתי.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) ככל שיש יותר שבילי אופניים והם יותר רציפים, זיהום האוויר יורד.

אליעזר ראוכברגר:

פחות יש זיהום אוויר, ברור.

צחי ברים:

ברור, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

כמו ככל שיהיו מכוניות חשמליות.

יואל אבן:

אנחנו תמיד בעד. נשב על זה איתכם אם תרצו, אני אשתף אותך בהיתרים שיהיו. באמת, אמיתי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יואל אבן:

אם תרצו, בשמחה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. אתם רוצים להתייחס למה שאומר וייצמן על יועץ סביבתי או?

יואל אבן:

אמי אומר חושב שזה קיים.

אמי ארבל:

זו שאלה משפטית, אני,

אדיר שוורץ:

זה היה גם חשוב גם בעיניי, הרציפות של (לא ברור) ,

אמי ארבל:

אבל הוא לא פה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא פה, הוא פה, הוא פה.

יואל אבן:

כן, נכון, גם אני חושב,

אדיר שוורץ:

גם מהנדס העיר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יושב בפינה.

יואל אבן:

אמירה נכונה.

אמי ארבל:

(לא ברור) שתענה לו.

אליעזר ראוכברגר:

הוא יושב בפינה. הוא עכשיו בעונש.

אמי ארבל:

עונש, זהו.

אליעזר ראוכברגר:

הוא בעונש.

יוחנן וייצמן:

מה?

אדיר שוורץ:

העונש כבר התחיל?

אליעזר ראוכברגר:

הוא קיבל,

יוסי חביליו:

בוא לפה, מה הלכת?

אליעזר ראוכברגר:

הוא קיבל,

יוסי חביליו:

(לא ברור) שתלך בכלל, לפי השינוי הדרמטי בהצבעה שלך.

אמי ארבל:

(לא ברור), תענה לזה.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אוקי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מתי צריך להגיש?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יוסי, בבקשה.

יוסי חביליו:

כן. טוב, אני מתנגד לתכנית.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:

כמה זמן רק? בוא תגיד,

אליעזר ראוכברגר:

עשר דקות.

יוסי חביליו:

לא הרבה, לא הרבה.

אליעזר ראוכברגר:

עשר דקות גג. קדימה.

יוסי חביליו:

עשר דקות רבע שעה.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר, תראה,

יוסי חביליו:

קודם כל אני, אילנית, אני מתנגד לתכנית,

אליעזר ראוכברגר:

באחת אנחנו נצביע בעזרת השם. עד אחת.

יוסי חביליו:

אני מתנגד לתכנית,

ישראל קלרמן:

כן?

יוסי חביליו:

חושב שהתכנית,

אליעזר ראוכברגר:

כן, גם באוטלוק היה דיון מאחת עשרה עד אחת, זה מה שנקבע, עד אחת וחצי. אבל אנחנו עד אחת בעזרת השם נעשה את זה. קדימה.

יוחנן וייצמן:

מה עם מזון?

יוסי חביליו:

שכונת בית הכרם היא אחת השכונות הטובות בירושלים.

אליעזר ראוכברגר:

מה עם מה?

יוחנן וייצמן:

מזון, מזון.

אליעזר ראוכברגר:

בהכשר הרבנות טוב לך?

יוחנן וייצמן:

בשביל בית הכרם? כן.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, יוסי.

יוסי חביליו:

טוב. כפי שאנחנו ראינו, 600 אנשים תושבים מבית הכרם כולל המינהל הקהילתי הגישו התנגדות, ולא סתם הם עשו את זה. שכונת בית הכרם אחת השכונות הטובות בירושלים, שכונה ליברלית פלורליסטית ושנאים אומרים לי מה יש, איפה לגור בירושלים, אני בין היתר מציין גם את שכונת בית הכרם. אני חושב שהתכנית הזאת פוגעת בשכונת בית הכרם. עוד פעם, אני אחזור רק על עיקרי הדברים כי אין לי זמן, אבל אני מפנה גם להתנגדות של המינהל הקהילתי וגם לשאר ההתנגדויות. עכשיו לא לפי הסדר, מדובר פה על שטחים ירוקים ותראו איזה יופי ואנחנו עושים פארק וסבבה. אם אתה מסתכל גם בהתנגדות של המינהל הקהילתי, אז חלק גדול מהשטח הוא היום שטח ירוק, ואם אתה לוקח את כמות התושבים והדירות שאתה רוצה להוסיף פה, אז אתה מקטין את השטח הירוק לכל תושב ואתה לא מגדיל. זאת אומרת, מבחינת שטחים ירוקים אתה פוגע בשטחים הירוקים שיש

לתושבים שם ואתה לא מוסיף. אז לכן זה דווקא נימוק כנגד התכנית. נדבר על המגדלים, שעוד פעם, שבהתחלה הוצג לתושבים ודובר שיהיה מגדלים של 35 ו-40 קומות, ועכשיו זה עולה לגובה יותר גבוה. תראו, יש בית ספר ליד האוניברסיטה, שקודם כל אני, מזיזים את האולם, אני לא בטוח שאני מכיר את השטח שיש מקום ראוי, ואם כן זה יהיה על מגרשים שקיימים היום. כלומר אתה את שטח המגרשים מוריד. אני גם לא חושב שיבוא ילד לבית ספר והוא יראה את המגדלים, שאתה מעביר אותו משטח שהוא היום שטח יחסית של מוסדות מדינה, שטח פתוח, ובעצם אתה מכניס אותו ללב שכונת מגורים ומסחר עם מגדלים. נכון שממש בכניסה לעיר אני פחות מתנגד, ואם היה את המגדל האחד הזה שהוא קצת יותר מרוחק מבית הספר, יכול להיות שהייתי סופג את זה. אבל לבוא ולתת ארבעה מגדלים כאלה על שכונת בית הכרם ועל בית ספר ליד האוניברסיטה, אז אני חושב שזה טעות. לא שמעתי גם תשובות לגבי הרוחות ולגבי הצל, ולגבי שאר הדברים שיהיו שם. אני חושב שגם מבחינת התשתיות שנאמר פה בתכנית שאנחנו נחבר בין שכונת גבעת רם לשכונת בית הכרם, אני לא מכיר שכונת גבעת רם, אני מכיר שגבעת רם זאת אוניברסיטה עם כמה מוסדות חינוך ולא שכונה, אז זה ברור שפה כל התושבים האלה הם יבואו על התשתיות של בית הכרם, שכבר יש שם בינוי מופרז לדעתי, והתשתיות שם לא מספיקות מבחינת דרכים, כבישים, חניה, שטחים ירוקים ומבני ציבור וכל הדברים האלה הם רק יהיו מוחמרים. יש את העניין של האוורור שאני עם כל הכבוד לא נחה דעתי, אני יותר מצטרף למה שנאמר בפעם הראשונה, ש-15 מטר בשלב הזמניות ועם ניטור קבוע, והניטור לא יהיה טוב נגביר את הפילטרים, נסגור את התנועה. אני חושב שלא ניתנו הפתרונות, בטח לא לתקופה הזמנית. אני, אם היה אפשר לא להגביה את המגדלים ולבטל את הבנייה הדרומית זה משהו שכן הייתי תומך בו, כי בכל זאת המגדלים הם גם מפריעים, אבל הם נמצאים בקצה השכונה ויותר קרוב לכניסה לעיר מהחלק הדרומי, אבל בוודאי לא להרים את זה ל-60 ו-70 קומות, אז יכול להיות שאולי באיזון נשאיר את זה בקומות האלה, לבטל את הבנייה הדרומית ואולי אפילו להקטין טיפ טיפה ולצמצם את הקירוי, הרי את הקירוי גם יכולת להמשיך. עכשיו, הבניינים הדרומיים אתה צריך את הקירוי בשבילם.

אליעזר ראובברגר:

זו ההצעה שלך?

יוסי חביליו:

אני, לא, אני נגד, אבל אני אומר, כחלופה, כי אמר פה חברי יוחנן וייצמן, התושבים שמה מתנגדים בעיקר לחלק הדרומי. אז אני אומר, אני מבחינתי להגדיל ל-70 קומות זה לא טוב, אתה יודע את הדעה שלי על המגדלים. אבל אם היה אפשר להגיד כפשרה, להשאיר אותם בגובה הזה, עם הבעיה של בית הספר, לכן אני אומר, אני בסוף אצביע נגד, אבל אם היה פשרה כזאת הייתי מוכן לשקול אותה, ואז אומרים לי זה לא כלכלי. אז אני אומר, אז נקטין קצת את הקירוי. הרי הקירוי הדרומי הוא, בלעדיו אתה לא יכול לעשות את הבניינים האלה, אבל אם יורד הבניינים האלה ואתה חושב שהקירוי זה דבר כל כך חשוב, עוד פעם אני אומר, אני לא בקיא כל כך בניואנסים, אז תקטין קצת את הקירוי, תישאר עם המגדלים בגובה הזה, שאני חושב שהם לא טובים והם נזק, אבל פחות מפריעים מהבנייה

הדרומית, זה משהו שאני הייתי מוכן לשקול אותו. עוד פעם, אם מוכנים לקבל את ההצעה שלי ולבחון אותה אז אני אהיה מוכן לשקול וגם לדבר עם אנשי השכונה. רגע, שניה.

יוחנן וייצמן:

שכחת להוסיף מרפסות סוכה.

אליעזר ראובברגר:

לא, בבניינים האלה אני מתא לעצמי שיש מרפסות סוכה.

יוסי חביליו:

כמובן שאני מוטרד מכל הנושא של הקרקע, מכל הנושא של זיהום אוויר. כמו שאמרנו, גם בית הספר ליד"ה, אמרנו,

אליעזר ראובברגר:

זה הרי מרקמי, זה הרי נמוך.

יוסי חביליו:

שניה, מבחינת הסיפור של הכמות של הרכבים שתהיה שם,

יוחנן וייצמן:

לייזר, יש שמה סטייה ניכרת על שני כיורים, אתה מדבר איתי על מרפסות סוכה?

יוסי חביליו:

יוחנן, אתה מפריע לי. אני, תן לי לסיים, סך הכל אני לא חורג מהזמנים, אז אל תפריע לי עכשיו. אני חייב להגיד שהמעבר שלך פתאום מההתנגדות לתמיכה הוא מאד מחשיד והוא קשור לאותם לחצים שאני חושב שהיו והיו גדולים. את דבריי אמרתי בהתחלה, (לא ברור) התשובה, והשאר יהיה במוסדות האחרים. אני בהחלט, דעתי אינה נוחה ואני הייתי עד ללחצים הגדולים שהופעלו פה, ואם אתה תסתכל בתמליל, אני ביקשתי להצביע בפעם שעברה שלוש פעמים. אני עברתי ובדקתי את התמליל, ואני לא בטוח שהיה סמכות בלי הצבעה פורמלית לדחות את הזה, אבל זה כבר דבר שנעשה ונדבר עליו רק בעתיד. טוב, על העומס התחבורתי והתשתיות דיברתי, אני מפנה גם להתנגדות של המינהל הקהילתי. אני מפנה לסעיף 10, תוספת שצ"פ היא פשוט בלוף, מה שכתוב פה, הנתונים מאבדים פה, קודם כל גם השחר וגם שרייבו, אתה עושה מסביבו שתי חומות, וגם בצד הצפוני חומה עם הסתרת השמש ועם הנושא של התכלול, ועוד פעם, אתה מצד אחד שם בשכונה בית הכרם מגדלים ברק"ל, שאני חושב שהם גם מוגזמים, בצד השני אתה שם את המגדלים ואת שתי החומות האלה, ואז אולי יישאר שם איזה אי קטן שאני לא יודע מה יהיה שם, אבל עם כל הכבוד צריכים לשמור גם על הצביון של ירושלים והשכונות כי אנשים לא יבואו ולא ירצו לגור פה אם לא תיתן להם שכונות עם איכות

חיים. בוא נראה אם יש לי עוד משהו. טוב, אני חוזר על זה שפארק השחר והפארק שנהיה פה הוא לא פארק שיש לו שתי חומות מהסביבה שלו, גם לתושבים של שרייבו שראיתי שעשרות ומאות מהם התנגדו, אבל גם בגן השחר וגם הפארקים. אני מאד לא רגוע מהנושא של האוורור, למרות מה שנאמר פה. וגם בנושא של הבינוי לגובה בכלל, עוד פעם, יכול להיות שזה לא המקום הכי גרוע, אבל אני חושב שצריך להיות פה דיון כולל. אני אגיד עוד משהו, שזה יותר לך, יואל, אף אחד לא מקשיב לי, אדון לייזר, איך אני אשכנע אותך אם אתה לא מקשיב?

אליעזר ראובברגר:

אני מקשיב.

יוסי חביליו:

אני לא אומר לך מה לעשות, אבל אתה בשיחה אחרת.

אליעזר ראובברגר:

אדוני, אתה כבר מספיק זמן פה בשביל לדעת שאנחנו, אני בשש שנים שאני יושב ראש פיתחתי באוזן הזאת לשמוע אותו, באוזן הזאת לשמוע עוד דבר. בוא,

יוסי חביליו:

וזה גם משהו שאני אומר ליואל אבן, הוא אמר לשכונה שימנו פרויקטור ושהוא יבחן את כל התשתיות וכל הנושאים, אבל מה קורה, בודקים מה קורה עם האורווה אחרי שהסוסיס ברחו. כלומר, היה צריך לעצור את כל התכניות שבאזור בית הכרם, כל המגדלים, כל מה שעוד לא אושר סופי, גם את קירוי בגין, לתת לפרויקטור לעשות את העבודה. זה כמו בקריית יובל, רצים קדימה, או בגוננים, ואז ממנים פרויקטור. אז למה ממנים? אם אנחנו רוצים תכנון כולל, אם אנחנו רוצים פרויקטור, וגם זה העמדה של המינהל הקהילתי שאתה אומר לי שאתה משולב איתם, אבל הם אומרים, בואו תעצרו, בוא נראה את המסקנות של הפרויקטורית שהחלפנו. ולהתחיל עכשיו לאשר את כל התכניות האלה, אז נגיד שהפרויקטורית תגיד שזה לא טוב ואין תשתיות וזה בנייה מופרזת של יחידות דיור, מה תעשה? תגיד לה, זה כבר אושר, כבר איחרנו. זהו, ולכן ואני מציע לכל החברים להצביע נגד. אני מפנה גם למה שאמרתי בהתחלה, אני חושב שההליך פה הוא לא היה נכון. ובפעם שעברה היו רוב חברי הוועדה כנגד, יש תמליל וזה נאמר שם, ואני טוען שהופעלו לחצים בזמן הזה ושינו את עמדתם, לצערי. אבל אני לא שיניתי.

אליעזר ראובברגר:

טוב, יש לך הצעה נגדית או שאתה רק מתנגד?

יוסי חביליו:

מתנגד.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רק מתנגד.

יוסי חביליו:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, חברים,

אריאל גולן:

לייזר, אתה שאלת מקודם על כמה מרפסות סוכה, כמה אחוזה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אמי צריך לענות לי על זה, שאלתי את אמי.

יוסי חביליו:

וכמובן מצטרף לכל מה שעלה פה בהתנגדויות, עם הטענות גם המשפטיות וגם התכנוניות, וגם לגבי הסקר סביבה שהעלה יוחנן וייצמן.

ישראל קלרמן:

לא, הנמוכים, הנמוכים,

אליעזר ראוכברגר:

הנמוכים.

ישראל קלרמן:

הנמוכים, מה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:

במגדלים לא.

ישראל קלרמן:

לא, במגדלים,

אריאל גולן:

לא מגדלים, לא,

ישראל קלרמן:

הנמוכים, וודאי.

אליעזר ראוכברגר:

יהיה, כן. דרך אגב, פה אני מצטרף למה שאמר אלישע בקדנציה הקודמת,

אריאל גולן:

מרפסות בלתי מקורות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מרפסות רב תכליתיות.

יוחנן וייצמן:

רב תכליתיות.

יואל אבן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מרפסת רב תכליתית, וראינו בקורונה, זה לא רלוונטי עכשיו,

ישראל קלרמן:

כמה זה חשוב.

אליעזר ראוכברגר:

סוכה או לא סוכה. אנשים רוצים לצאת החוצה, לנשום אוויר, שיהיה להם אוויר. הנה, יש לנו פה גם דוקטור, היא יודעת כמה חשוב לנשום אוויר. אדם מעשן סיגריה, מה, שיעשן את זה בתוך הבית,

יוסי חביליו:

שלא יעשן.

אליעזר ראוכברגר:

הסגור? נכון, עדיף שלא יעשן, אני מסכים איתך, אני מסכים, אני לא חולק עליך שהעישון זה דבר הכי גרוע שיש ועדיף שלא, אבל אם חלילה וחלילה הוא כן מעשן, שיעשן באוויר הצח ולא שיחנוק את הבית

שלו. מה השאלה בכלל? וגם, אתה יודע, אתה יודע, כשלא יכולים לצאת החוצה אז יוצאים לאוויר הצח, למרפסת, לשתות כוס קפה, לאכול משהו, להתרענן. בוא, עם כל הכבוד, זה דברים חשובים לאו דווקא לסוכה שזה רק שבוע ימים בשנה. אני מדבר על כל השנה. (לא ברור) וודאי שהיה. סתם, נו, עזוב, סיפורי יוסי. אבל בסדר.

יהודה פרוידינגר:

טוב, אז אפשר להצביע, לא?

אליעזר ראוכברגר:

אני מחכה רק לתשובה מ-,

אמי ארבל:

אין שום מילה על מרפסות סוכה בתכנית, היא לא מונעת,

ישראל קלרמן:

תוסיף.

אמי ארבל:

היא לא קובעת, היא לא,

ישראל קלרמן:

תוסיף.

אדיר שוורץ:

למה? בשלב ההיתר.

ישראל קלרמן:

לא, לא, תוסיף.

אדיר

שוורץ:

למה? בשלב ההיתר.

אמי ארבל:

להוסיף מה?

ישראל קלרמן:

שיהיה מרפסות רב תכליתיות, למה לא?

אמי ארבל:

מה להוסיף, מה?

ישראל קלרמן:

שיהיה מרפסות, למה לא?

יהודה פרוידינגר:

קלרמן,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה,

אמי ארבל:

ברגע שהתכנית לא מונעת נספח בינוי מנחה, בנספח בינוי (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא, אבל (לא ברור),

אדיר שוורץ:

חכה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) למרפסות, למה לא? אמי,

יואל אבן:

כי זה לא דברים,

ישראל קלרמן:

זה הקלה, זה הקלה.

אליעזר ראוכברגר:

לא לחייב.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראובברגר:

התכנית תאפשר מרפסות סוכה ככל שניתן.

ישראל קלרמן:

כן.

אליעזר ראובברגר:

אמי, התכנית תאפשר מרפסות סוכה ככל שניתן. אז אומר יואל, הרוחות. אז לא יהיה להם איפה שיש בעיות של רוחות, בסדר.

יואל אבן:

ברגע שאנחנו לא רושמים או לא זה תמיד קיים.

ישראל קלרמן:

לא, לא נכון,

אריאל גולן:

לא, (לא ברור) הקלות,

ישראל קלרמן:

אין הקלות,

אריאל גולן:

הבינוי וההקלות,

ישראל קלרמן:

אין הקלות, אין הקלות יותר, אין הקלות.

יואל אבן:

לא, זה לא יפתור לך את הבעיה של,

ישראל קלרמן:

בטח שיפתור לי.

אליעזר ראובברגר:

למה?

יואל אבן:

ככה.

ישראל קלרמן:

אני רוצה תכנית עם מרפסות,

יואל אבן:

האמירה הזאת שאתה אומר כרגע יש מרפסות סוכה או אין מרפסות סוכה, זה לא,

עמנואל זלטס:

אמי, תכתוב סוכה, אמי.

ישראל קלרמן:

לא יהיה שם מרפסות סוכה, לתכנן מרפסות סוכה,

יואל אבן:

אה, אם זה חריגה מקווי בניין,

ישראל קלרמן:

הוראה בתב"ע לתכנן מרפסות סוכה.

יואל אבן:

לא, זה משהו אחר, זה כבר (לא ברור) את זה אני לא רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, עוד שניה ממילא הרי תוריד את זה, אז מה זה משנה?

יואל אבן:

זה, ישראל, זה לא טוב. כי אם המרפסות סוכה יגרמו לבעיות רוחות? ישראל, אי אפשר לחייב, כי אם המרפסות יגרמו לבעיית רוחות. אני לא יודע מה יהיה ההשלכות.

אליעזר ראוכברגר:

ככל שניתן.

יואל אבן:

אבל הוא אומר תחייב אותם לעשות. אי אפשר.

אריאל גולן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני יכול לחייב,

אריאל גולן:

ככל הניתן,

אליעזר ראוכברגר:

אני יכול לחייב 10%, 20%, 30%, ותבחר איפה. זה כן.

יואל אבן:

אבל אני חושב ש-

אליעזר ראוכברגר:

בוא, הרי לא יהיה 100% בעיות של רוחות, זה ברור. חלק.

אדיר שוורץ:

אז במקום סוכה תרשום מרפסות ככל הניתן,

עמנואל זלטס:

לא מקורות.

אליעזר ראוכברגר:

בלתי מקורות.

יואל אבן:

ככל הניתן אין לי בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יואל אבן:

אני לא יודע מה ההשלכה של זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא מרפסות סוכה,

יואל אבן:

דווקא בגלל שזה גבוה, אני לא יודע אם זה ישפיע או לא ישפיע,

עמנואל זלטס:

יואל, אני אביא לך כמה תכניות שראיתי לאחרונה שכתוב לא ניתן מרפסות בלתי מקורות, ברחל בתך הקטנה.

אמי ארבל:

אין בעיה, אבל פה לא רשום.

עמנואל זלטס:

ויכתבו אחר כך, אז מה יהיה?

אמי ארבל:

מי יכתוב אחר כך?

יואל אבן:

מי יכתוב?

עמנואל זלטס:

המחוזית.

יואל אבן:

זה לא קשור,

אמי ארבל:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, יש תכניות, יש תכניות שמחייבות מרפסות סוכה, אבל זה אני אראה לך אחר כך.

אדיר שוורץ:

אני אגיד לך למה אני אומר, כי אתה מכיר אותי בוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

נו?

אדיר שוורץ:

אני לא נגד זה באופן קטגורי.

אליעזר ראוכברגר:

נו?

אדיר שוורץ:

אני אומר, בשלב ההיתר יבוא יזם, הוא יודע בדיוק מה הוא,

ישראל קלרמן:

אבל אי אפשר, אדיר,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אבל אתה צריך,

אריאל גולן:

אתה יכול לכתוב את זה בשלב ההיתר,

(מדברים ביחד)

אדיר שוורץ:

ככל שאפשר זה בסדר, זה סביר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, ככל הניתן,

ישראל קלרמן:

בסדר, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, כן.

ישראל קלרמן:

נוסיף.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מחייב אותו.

אדיר שוורץ:

כי בסוף מרפסות באמת מוסיפות לערך של דירה,

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, אני לא,

אדיר שוורץ:

הבעיה שלי עם מרפסות סוכה זה שהן מקטינות את שטח המרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, אני לא,

ישראל קלרמן:

אדיר, זה מוסיף.

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, אני לא מחייב הכל. זה לא מקטין את שטח המרפסת, זה כבר,

ישראל קלרמן:

לא נכון, אין הגבלה.

אליעזר ראוכברגר:

אין הגבלה. טוב, חברים, מי, אני מקיים הצבעה, יוחנן ברח?

אמי ארבל:

לא הבנתי רק נושא אחד, אסף, לגבי הנושא של הזה,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב (לא ברור),

אמי ארבל:

לא, את זה, את זה אני מדבר. על הסעיף הזה, אני לא לגמרי הבנתי את הסיפור, בוא נדבר על זה רגע.
התקנון קובע כרגע,

אליעזר ראוכברגר:

הנה, הוא פה.

צחי בריס:

הוא שאל בשלומך.

יוחנן וייצמן:

מה? כן, כן, באתי.

צחי בריס:

הוא שאל בשלומך.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

רגע.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור). כל חמש דקות זה משתנה,

יוסי חביליו:

יוחנן, יכול להיות שאתה חוזר אליי? יוחנן?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) על המונה.

אמי ארבל:

זה, אני מדבר על זה, אליעזר.

יוסי חביליו:

יוחנן, אולי קיבלת טלפון ששחרר אותך לחזור אליי?

אמי ארבל:

הסעיף הזה כרגע אני, אסף, (לא ברור) רגע.

יוחנן וייצמן:

מה?

יוסי חביליו:

אולי קיבלת טלפון ששחרר אותך לחזור אליי?

אמי ארבל:

תראה, כתוב שעיריית ירושלים למעשה באמצעות זרוע אחראית על כל הנושא של דיפון בגזי קרקע.

אליעזר ראוכברגר:

נו, בסדר, אז יש החלטה שזה הופך למשרד, נו.

אסף שגיא:

לא, לא,

אמי ארבל:

יואל, יואל,

אסף שגיא:

(לא ברור) יזם שיאשר את זה.

יואל אבן:

מה זה? סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

לא היזם, אתה כתבת המשרד.

אסף שגיא:

היזם צריך לעשות את זה.

יואל אבן:

לא היזם, אין פה יזם.

אסף שגיא:

ביצוע,

יואל אבן:

שניה, כל ה-,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, תראה את מה שאתה אמרת.

יואל אבן:

הטיפול במתחם תעש, אין יזם שם. יש אותכם.

אסף שגיא:

לא, אבל,

יואל אבן:

אין יזם שמטפל בזה.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי, במתחם תעש אין יזם.

יואל אבן:

אין יזם, לא נבנה שם כלום, אין,

אסף שגיא:

זה לגמרי (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

המשרד, המשרד, מה פתאום יזם?

אסף שגיא:

לא, ממש לא.

יואל אבן:

מי עושה את זה היום? היום, הטיפול שעושים היום, מי עושה?

אסף שגיא:

אבל קשרו בין הדברים בהחלטת וועדה מקומית,

יואל אבן:

אני אומר לך, אין פה יזם, אני חייב להסביר. זה בכלל מחוץ לגבולות התכנית, מתחם תעש הוא מחוץ לגבולות התכנית.

אסף שגיא:

אבל משיתים את זה על יזם.

אמי ארבל:

אבל הסעיף הזה מתייחס רק לתעש או לכל גזי האדמה בכל התכנית? סליחה שאני שואל. זה לא רק מתחם תעש פה.

אליעזר ראובברגר:

לא, הוא הקריא לנו מהחלטה אחרת,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראובברגר:

של הוועדה המחוזית על תכנית אחרת.

צחי ברים:

6.8,

יואל אבן:

קשור למתחם תעש או לא?

צחי ברים:

(לא ברור) על כל הפרויקט.

אמי ארבל:

זה לא קשור למתחם תעש.

יואל אבן:

זה קשור למתחם תעש?

אמי ארבל:

לא, זה על כל התכנית אבל, לא.

יואל אבן:

לא, אבל בשביל לפתור את הבעיה הזאתי אז צריך לפתור בתעש, זאת הבעיה.

אסף שגיא:

אמרנו שזה גזים,

יוסי חביליו:

זה מה שהוא אומר שאם, הוא לא יכול לתת פה היתר בנייה עד שלא יהיה ניקוי בתעש, נכון?

אסף שגיא:

כן.

יואל אבן:

אז תרשום ש (לא ברור),

אסף שגיא:

נכון.

יוסי חביליו:

שיירשם פה.

אמי ארבל:

לא, זה רשמנו,

אליעזר ראוכברגר:

הוא רשם, הוא עשה את זה,

יוסי חביליו:

אמרתי, תראה לי איפה רשמת.

יהודה פרוידינגר:

השאלה מי אחראי על זה,

אסף שגיא:

צריכים לקשור את זה,

יהודה פרוידינגר:

השאלה מי אחראי.

יוסי חביליו:

תראה לי איפה רשמת.

יהודה פרוידינגר:

העירייה או המשרד.

יוסי חביליו:

בסדר, אני רוצה לראות.

יואל אבן:

העירייה זה משהו כללי, תרשום איזה משהו כללי.

דובר לא מזוהה:

העירייה בטוח שלא,

יוסי חביליו:

איפה? איפה זה רשום?

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) זה ייפול בין הכיסאות.

יואל אבן:

לא, בכל מקרה משהו יטפל בזה.

אליעזר ראוכברגר:

זה ייפול בין הכיסאות.

יוסי חביליו:

רגע, אמי, איפה זה רשום שתנאי להיתר בנייה ראשון יהיה ניקוי מתחם תעש וכל הקרקעות הרלוונטיות?

יואל אבן:

זה מה שהוא אמר.

אמי ארבל:

תעש,

יהודה פרוידינגר:

הוא יעצור את זה, מה.

יוסי חביליו:

לא, אבל הוא אמר לרשום,

אליעזר ראוכברגר:

רשום, זה רשום בתקנון על עיריית ירושלים. כל הדיון עכשיו זה לא איפה רשום אלא על מי זה יהיה.

יהודה פרוידינגר:

מי אחראי לבצע את זה.

אליעזר ראוכברגר:

כן. וזה רשום עוד בתקנון הקיים.

יוסי חביליו:

רגע, המגבלה הזאת תחול על היתרי חפירה?

אמי ארבל:

(לא ברור) זה לא תעש.

יוסי חביליו:

דווקא היתר חפירה זה הכי מסוכן.

צחי ברים:

לא, זה על הפרויקט.

אסף שגיא:

זה על (לא ברור),

אמי ארבל:

זה להבנתי, זה לא תעש.

ניר מרגלית:

לא, יש הבדל,

יוסי חביליו:

(לא ברור) כן או לא?

ניר מרגלית:

יוסי, יש הבדל בין זיהום קרקע ל (לא ברור), הקרקע,

יוסי חביליו:

ומה עם זיהום קרקע?

אליעזר ראוכברגר:

אולי תעשה,

גבריאל אבזבקיב:

כבר טופל.

ניר מרגלית:

זיהום קרקע,

אסף שגיא:

זיהום הקרקע, הקרקע פונתה, אבל גזי הקרקע לא פונו.

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

הקרקע בתעש טופל?

אסף שגיא:

טופל חלקית. הקרקע פונתה,

ניר מרגלית:

תפריד, תפריד בין זיהום לגזים. תפריד בין זיהום לגזים.

יוסי חביליו:

בוא נתחיל עם הזיהום.

ניר מרגלית:

הזיהום,

אמי ארבל:

(לא ברור) יזם התכנית סלאש המשרד להגנת הסביבה,

ניר מרגלית:

המשרד,

אליעזר ראוכברגר:

המשרד להגנת הסביבה סלאש יזם התכנית.

יואל אבן:

אני יודע שהמשרד עושה את זה.

אסף שגיא:

לא, היזם באישור המשרד.

יואל אבן:

לא, שניה, יש כאן אירוע שלם,

אסף שגיא:

המשרד לא יבצע את זה.

יואל אבן:

(לא ברור) המשרד, יבקשו,

אליעזר ראובברגר:

שאל אותך יואל אבן מי עושה היום.

יואל אבן:

או לפני כמה שנים.

אסף שגיא:

זה הטיפול בקרקע.

אליעזר ראובברגר:

לא, מי מבצע היום? מי מבצע היום?

אסף שגיא:

אף אחד לא מבצע.

יואל אבן:

המשרד.

אליעזר ראובברגר:

אבל יש היום ביצוע.

יואל אבן:

המשרד היום,

אסף שגיא:

היה ביצוע של ניקוי קרקע.

יואל אבן:

המשרד,

אסף שגיא:

עכשיו מדובר על נושא אחר.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אסף שגיא:

יופי.

אליעזר ראוכברגר:

מי מבצע? מי מבצע?

אסף שגיא:

(לא ברור) מבצע היזם.

אליעזר ראוכברגר:

בהחלטה שאתה הקראת, מי זה, על מי זה?

אסף שגיא:

אז בוא, תקריא אותה, על היזם.

יואל אבן:

אין פה יזם, יש כאן יזם או, בוא, נשאיר את זה לדיונים אחרים כי זה נושא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, יואל, יואל, מי בהחלטה שהוא הקריא?

יהודה פרוידינגר:

הוא אמר, עיריית ירושלים (לא ברור),

אמי ארבל:

בהתאם לעמדת המשרד להגנת הסביבה ייקבע בהוראות התכנית כי תנאי להיתר בנייה בתחום התכנית יהיה (לא ברור) גזי הקרקע ממתחם תעש. לא כתוב מי.

יואל אבן:

נכון, עדיף להשאיר את זה ככה.

אמי ארבל:

לא כתוב פה מי.

אליעזר ראוכברגר:

אז תכתוב אותו דבר.

אסף שגיא:

אז תכתוב את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אז תכתוב אותו דבר.

יואל אבן:

הוא כתב את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אז תכתוב אותו דבר. אמי, תעשה אותו דבר.

אמי ארבל:

כתבתי.

יואל אבן:

אז אותו סגנון תעשה גם במשפט השני, יבוצע על ידי זה, באמת, זה דברים רגישים, וגם אתה לא יודע מה, יטפלו בו, זה ברמה שידברו עם המשרד ו (לא ברור),

אמי ארבל:

יהיה טיפול במתחם תעש ובתחום התכנית, זה הכל.

יואל אבן:

בסדר.

אמי ארבל:

ובתחום התכנית.

ישראל קלרמן:

יפה. טוב.

אליעזר ראוכברגר:

זהו, בסעיף 6.8.1 רק להוריד עיריית ירושלים.

אסף שגיא:

אמי, כן, מה שכתבת.

אליעזר ראוכברגר:

רק להוריד עיריית ירושלים וזהו.

יואל אבן:

זה דברים שאחרי זה ילובנו בין המשרד לבין העירייה, זה לא,

אסף שגיא:

(לא ברור) כתוב, היתר בנייה ראשון, ברור.

יואל אבן:

היתר בנייה ראשון.

אסף שגיא:

תנאי להיתר בנייה ראשון, אמי.

יואל אבן:

כן, זה מה שאמרת,

אסף שגיא:

ב-2.

יהודה פרוידינגר:

האחראי.

אמי ארבל:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

לא יקבע על עיריית ירושלים,

אמי ארבל:

לא, לא יקבע את, הסעיף לא יקבע מי.

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא כתבת 6.8.1.

אמי ארבל:

6.8.1, למה?

אליעזר ראוכברגר:

אה, אה, אוקי.

אמי ארבל:

זה תוקן, זה לא יקבע מי האחראי על ביצוע הטיפול.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מאה אחוז, בסדר.

אסף שגיא:

אמי, תנאי להיתר בנייה ראשון.

אמי ארבל:

תנאי להיתר בנייה ראשון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שיעשה את זה בצד אחד.

אמי ארבל:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

מי?

דובר לא מזוהה:

וייצמן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שיעשה את זה.

אליעזר ראוכברגר:

מה אכפת לי, מה העסק שלי, מה? מה אכפת לי, מה זה מעניין אותי? להיפך, זה רק טוב. איפה אריאל גולן? הנה, המונה שלו מתחיל לדפוק, מה. טוב, חברים,

יהודה פרוידינגר:

מי בעד, יאללה.

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד אישור התכנית כולל כל השינויים,

ישראל קלרמן:

והתיקונים.

אליעזר ראוכברגר:

שעשינו בדיון, והתיקונים שנעשו בהמלצת,

ישראל קלרמן:

מהנדס העיר.

אליעזר ראוכברגר:

בהמלצה של מהנדס העיר, התיקונים והשינויים שעשינו. מי בעד, ירים את ידו. רונית, את לא יכולה להצביע.

ישראל קלרמן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

כי היא לא יכולה להצביע, היא וברים זה אותו כיסא.

ישראל קלרמן:

אה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מי בעד? יהודה, אדיר, ברים, וייצמן, קלרמן, אריאל גולן ואליעזר ראוכברגר. שבעה, שבעה בעד.
מי נגד? יוסי חביליו. אחד נגד, אנחנו, רשמת? כן.

מיכל כהן:

אריאל גם.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

מיכל כהן:

הצבעת, אריאל?

אליעזר ראוכברגר:

עוד פעם, יהודה,

מיכל כהן:

כן?

אליעזר ראוכברגר:

יהודה, אדיר, צחי, יוחנן, אריאל גולן, ישראל קלרמן, אליעזר ראוכברגר בעד.

ישראל קלרמן:

יוסי הצביע?

אליעזר ראוכברגר:

יוסי חביליו, יוסי חביליו נגד. כן.

ישראל קלרמן:

הצבעת נגד?

אליעזר ראוכברגר:

התכנית אושרה כולל התיקונים,

ישראל קלרמן:

אתה מודיע?

יוסי חביליו:

מודיע למי?

אליעזר ראוכברגר:

כולל התיקונים,

ישראל קלרמן:

לתקשורת.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, תן לי רק להשלים את,

יוסי חביליו:

אני מודיע לאריאלה רג'ואן שהיא (לא ברור) לפגישה.

אליעזר ראוכברגר:

תן לי רק להשלים את ההחלטה. כולל כל התיקונים שעשינו במהלך הדיון על המלצת מהנדס העיר.
אושר, תודה רבה לכולם, הישיבה נעולה.

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

יואל אבן:

תודה רבה לכולם.

סיום הדיון